

หลักศรัทธา อย่างง่าย

จากอัลกุรอานและหะดีษ

ดร.อะหมัด บิน อับดุลเราะหฺมาน อัลกอฎียฺ

العقيدة الميسرة

من الكتاب العزيز والسنة المطهرة

أ. د. أحمد بن عبد الرحمن القاضي

หลักศรัทธาอย่างง่าย จากอัลกุรอานและหะดีษ

ดร.อะหมัด บิน อับดุลเราะหฺมาน อัลกอฎีย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์

ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ

บทนำ	07
หลักศรัทธาอย่างง่ายจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ	11
การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์	61
การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์	71
การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต	79
การศรัทธาต่อวันปรโลก	87
การศรัทธาต่อการกำหนดสภาพการณ์ของอัลลอฮ์ (เกาะดัวร์)	97
อัลกุรอาน	103
การเห็นอัลลอฮ์	107
เนื้อแท้แห่งการศรัทธา	109
อิมามะฮ์ (ผู้นำสูงสุด) และ ญะมาอะฮ์ (การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม)	117
เศาะหาบะฮ์ สาวกของท่านเราะสูล	121
วะลีย (ผู้ที่อัลลอฮ์รักและคุ้มครอง)	129
ศาสนาและวิถีดำเนินชีวิต	135

บทนำ

การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เราขอภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายแห่งจิตใจของเรา และจากพฤติกรรมที่ไม่ดีของเราทั้งหลาย ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงชี้นำทางแก่เขา ก็ย่อมไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลงผิด ก็ย่อมไม่มีผู้ใดที่จะชี้นำทางแก่เขา และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น ไม่มีภาคีอันใดแก่พระองค์ พระองค์ตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [جمعة: 2]

“พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งศาสนทูตท่านหนึ่งขึ้นในหมู่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ซึ่งมาจากพวกเขาเอง เขาจะอ่านโองการต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา จะขัดเกลากพวกเขาให้บริสุทธิ์ผุดผ่อง และจะสอนคัมภีร์อัลกุรอานและวิทยปัญญาแก่พวกเขา และแท้จริงก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง” (อัลญุมฮุซ : 2)

และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าแท้จริงมุหัมมัด เป็นบ่าวของพระองค์และยังเป็นศาสนทูตของพระองค์ ผู้ที่อัลลอฮฺทรงส่งเขามาเพื่อเป็นความโปรดปรานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [آل عمران: 164]

“ขอสาบาน แท้จริงอัลลอฮฺทรงโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธาแล้ว เมื่อพระองค์ทรงแต่งตั้งขึ้นมาในหมู่พวกเขาให้มีศาสนทูตท่านหนึ่งจากพวกเขาเอง เขาจะอ่านโองการต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา และจะขัดเกลากพวกเขาให้บริสุทธิ์ผุดผ่อง และจะสอนคัมภีร์อัลกุรอานและวิทยปัญญาแก่พวกเขา และแท้จริงก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง” (อาลอิมรอน : 164)

อัลลอฮฺได้ส่งท่านศาสนทูตมุหัมมัดมาพร้อมกับทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อนำพามนุษย์ออกจากความมืดไปสู่แสงสว่าง และจากความหลงผิดอันชัดแจ้งไปสู่ทางนำที่สมบูรณ์ ทางนำที่ทำให้หัวใจได้รับความสงบ “ทางนำ” หมายถึง ความรู้ที่ยังประโยชน์ ส่วน “ศาสนาแห่งสัจธรรม” หมายถึง การประกอบความดี และชีวิตที่ดีจะดำรงอยู่ได้ด้วยโครงสร้างหลักที่สำคัญสองประการนี้

อัลลอฮ์ทรงให้คัมภีร์ของพระองค์ประมวลไว้ซึ่งทุกสิ่งที่เป็นสำหรับปวงบ่าว ทั้งหลักความเชื่อ การปฏิบัติศาสนกิจ การทำธุรกรรม และจรรยาบรรณ และให้แบบอย่างอันบริสุทธิ์ของศาสนทูต ได้อธิบายบางโอกาสที่กล่าวไว้ในภาพรวม และแจกแจงสิ่งที่ถูกระบุไว้อย่างกว้าง ๆ ดังจะเห็นว่า

إِذَا أُوتِيَ الْكِتَابَ، وَمِثْلَهُ مَعَهُ

“พึงรู้เถิดว่า แท้จริงฉันได้รับประทานคัมภีร์อัลกุรอาน และพร้อมกันนั้นฉันยังได้รับสิ่งที่เหมือนกับอัลกุรอาน(คือวณะคำสอนของท่านที่เรียกว่าหะดีษหรือสุนนะฮ์)” (บันทึกโดยอับดุลอาวูด)¹

หลักศรัทธาเป็นฐานรากและเสาของศาสนาอิสลาม เป็นความลับที่ทำให้ศาสนามีความเข้มแข็ง และประจักษ์ชัดเหนือศาสนาอื่น ๆ ทั้งปวง เพราะได้ประมวลไว้ซึ่งคุณลักษณะพิเศษที่โดดเด่นหลายประการ เช่น

หนึ่ง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ด้วยการเคารพภักดีพระองค์ และให้เอกภาพต่อศาสนทูตด้วยการปฏิบัติตามแบบอย่างของท่าน

สอง มีความเป็นอัตลักษณ์ เพราะเป็นหลักศรัทธาที่มาจากพระผู้ทรงอภิบาล หลักศรัทธาจะไม่ออกนอกกรอบของอัลกุรอานและหะดีษ และจะไม่อ้างอิงความคิดเห็นหรือการอนุมานเองโดยความคิดมนุษย์

สาม สอดคล้องกับธรรมชาติหรือกมลสันดานที่บริสุทธิ์(พิกฎเราะฮ์)ที่อัลลอฮ์ได้บังเกิดมนุษย์ขึ้นมาก่อนที่พวกเขาจะถูกหล่อลงโดยชัยฏอนมารร้าย

สี่ สอดคล้องกับสติปัญญาที่ดีและบริสุทธิ์จากความคลุมเครือและกิเลสตัณหาทั้งหลาย

ห้า ครอบคลุมทุกด้าน หลักศรัทธาอิสลามมิได้ละเลยส่วนใดเลย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับจักรวาล การใช้ชีวิต และมนุษย์ นอกจากได้แจกแจงไว้อย่างละเอียดแล้ว

หก มีความกลมกลืนกันอย่างลงตัว เพราะเนื้อหาบางส่วนได้สนับสนุนอีกบางส่วน ดังนั้นจึงไม่มีส่วนใดที่ขัดแย้งกันเอง

เจ็ด มีความเป็นดุลยภาพ หลักศรัทธาอิสลามเป็นมาตรของความพอดีระหว่างความสุดโต่งและความหย่อนยานของกลุ่มต่าง ๆ

ผลที่ได้รับจากคุณลักษณะพิเศษดังกล่าว

หนึ่ง บรรลุถึงแก่นแท้ในการเป็นบ่าวต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และหลุดพ้นจากการเป็นทาสของสิ่งอื่นที่ถูกสร้างทั้งหลาย

สอง บรรลุถึงแก่นแท้ในการปฏิบัติตามแบบอย่างของศาสนทูตแห่งพระเจ้าผู้อภิบาลสากลโลก และหลุดพ้นจากสิ่งอุตริกรรมและจากผู้กระทำความอุตริกรรมทั้งหลาย

1 หมายเลข 4604 จากหะดีษอัลมิศตาม บิน มะดีกะริบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

สาม มีความสงบสุขด้านจิตใจด้วยการปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงกับพระเจ้า พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบริหารจัดการ อีกทั้งยังทรงปรีชาญาณยิ่งนัก

สี่ มีความเชื่อมั่นแน่วแน่ด้านความคิดและมั่นคงในตรรกะแห่งปัญญา ปราศจากความขัดแย้งในตัวเองและความมั่งงาย

ห้า ตอบสนองความต้องการด้านจิตวิญญาณและร่างกาย และมีการผสมผสานระหว่างหลักศรัทธาและพฤติกรรม

นักวิชาการอิสลามได้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อหลักการศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ทুমเหตุความพยายามในการสอนและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนได้มีการประพันธ์ตำรามากมาย ทั้งแบบสรุปแบบอธิบาย และบางส่วนก็นำตำราเกี่ยวกับหลักศรัทธาของบรรพชนอิสลามที่ถูกสรุปไว้อย่างสั้น ๆ มาขยายความเพิ่มเติม และบางส่วนก็เจาะจงประเด็นปัญหาหนึ่ง ๆ เกี่ยวกับหลักศรัทธา และบางส่วนก็แต่งตำราชี้แจงตอบโต้กลุ่มที่หลงผิด

ในส่วนของผู้เขียนนั้น เห็นว่าควรที่จะรวบรวมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักศรัทธาขึ้นมา และเรียบเรียงเนื้อหาตามการเรียบเรียงของท่านเราะซูล คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะสลัลัม ในโครงสร้างหลักของการศรัทธา 6 ประการ ซึ่งอยู่ในหะดีษของญิบรีลดังเป็นที่ทราบกันดี โดยอ้างอิงตัวบทหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษเท่านั้น และภายใต้หัวข้อหลักจะมีรายละเอียดเสริม พร้อมกับผนวกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มต่าง ๆ ที่หลงผิดในประเด็นดังกล่าวไว้ด้วย พร้อมกับชี้แจงโต้ตอบอย่างตรงประเด็น

หนังสือเล่มนี้ไม่มีเนื้อหาปานกลาง จุดเด่นก็คือมีความชัดเจนกระชับและง่าย ถูกเรียบเรียงเป็นเรื่อง ๆ ด้วยสำนวนที่ง่ายเพื่อให้มุสลิมทุกคนได้รับประโยชน์และเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับหลักศรัทธาของบรรพชนอิสลามในภาพรวม โดยขอตั้งชื่อหนังสือเล่มนี้ว่า **“หลักศรัทธาอย่างง่ายจากอัลกุรอานและหะดีษ”**

ข้าพเจ้าขอพรจากอัลลอฮ์ให้การจัดทำหนังสือเล่มนี้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ และยังประโยชน์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ ขอพระองค์ทรงประสาทพรแด่ศาสนทูตมุหัมมัด และแด่เหล่าอัครสาวกของท่าน

ผู้เขียน

ดร. อะห์มัด บิน อับดุลเราะหฺมาน อัลกอฏีญี
คณะชะรีอะฮ์และอิสลามศึกษา สาขาอะกีดีฮ์
มหาวิทยาลัยอัลเกาะอิม
ณ เมืองอุนัยชะฮ์ 17/2/1427 (ฮ.ศ.)

หลักศรัทธาอย่างง่าย จากอัลกุรอานและอัลหะดีษ

รากฐานของหลักศรัทธาในอิสลามคือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต การศรัทธาต่อวันปรโลก และการศรัทธาต่อกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ทั้งที่เป็นเรื่องดีและชั่วร้าย อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَلَكِنَّ الْإِبْرَءَمَنَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّ﴾ [البقرة: 177]

“ทว่าความดีนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ วันปรโลก บรรดามะลาอิกะฮ์ บรรดาคัมภีร์ และบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 177)

และพระองค์ยังตรัสว่า

﴿ءَامَنَ الرُّسُلُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّهِ وَمَلَكِهِ وَكِتَابِهِ وَرُسُلِهِ﴾

[البقرة: 285]

“ศาสนทูต (มุหัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาลของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ บรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 285)

และพระองค์ตรัสไว้ว่า

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّهِ وَمَلَكِهِ وَكِتَابِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: 136]

“และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และวันปรโลก แน่อนเขาย่อมหลงผิดอย่างไกลลิบ” (อันนิสาฮ์ : 136)

และท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮ์อยู่ด้วยฮะดีษได้ตอบปฏิเสธเมื่อถามถึงการศรัทธาว่า

أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خبره وشره

“คือท่านจะต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ บรรดาคัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ วันปรโลก และจะต้องศรัทธาต่อสภาวะการกำหนดของพระองค์ทั้งที่ดีและชั่ว” (บันทึกโดยมุสลิม)²

2 หมายเลข 8 จากหะดีษ อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คือการเชื่ออย่างแน่วแน่เกี่ยวกับการมีอยู่ของพระองค์ เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง พระองค์เท่านั้นที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ทรงมีคุณลักษณะอันสมบูรณ์ และทรงบริสุทธิจากคุณลักษณะที่บกพร่องทุกประการ

ประการแรก การศรัทธาเกี่ยวกับการมีอยู่ของพระองค์

การมีอยู่ของพระองค์นั้นคือความจริงที่สุดแห่งความเป็นจริง พระองค์ตรัสว่า

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ [الحج: 62]

“นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงสัจจริง” (อัลหัจญ์ : 62)

การสงสัยในการมีอยู่ของพระองค์นั้นคือสิ่งไร้สาระและถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิง

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ [إبراهيم: 10]

“บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้กล่าวว่า มีการสงสัยในอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินกระนั้นหรือ” (อิบรอฮีม : 10)

การปฏิเสธการมีอยู่ของพระองค์นั้นเป็นความมโหฬาร ความอธรรม และปฏิเสธศรัทธา

﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَزَلَّ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفْرَعُونَ مَثْبُورًا﴾ [الإسراء: 102]

“มุขากล่าวว่า ขอสาบาน แท้จริงท่านก็รู้ดีว่าไม่มีผู้ใดประทอนสิ่งเหล่านี้ลงมา นอกจากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นบรรดาฟ้าและแผ่นดินเท่านั้น เพื่อเป็นหลักฐานอันชัดแจ้ง และฉันคิดว่า แท้จริงท่าน โอ์ฟิรเอานูเอัย เป็นผู้หายนะแล้ว” (อัลอิสรอฮ์ : 102)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢٣) قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ مُّوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنِ حَوْلَهُ إِلَّا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِن أَخَذْتِ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ [الشعراء: 29]

“ฟิรอานกล่าวว่า และอะไรคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก มุซากล่าวว่า คือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นบรรดาฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธามั่น ฟิรอานได้กล่าวแก่ผู้ที่อยู่รอบ ๆ เขาว่า พวกท่านได้ยินไหม? มุซากล่าวว่า พระองค์คือพระผู้อภิบาลของพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านสมัยก่อน ๆ อีกด้วย ฟิรอานกล่าวว่า แท้จริงศาสนาของพวกท่านที่ถูกส่งมายังพวกท่านนั้นวิกลจริตอย่างแน่นอน มุซากล่าวว่า พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น หากพวกท่านใช้สติปัญญา” (อัลซุอรอฮ์ : 23-28)

และมีหลักฐานหลายประการที่ยืนยันถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์ เช่น

หนึ่ง กมลสันดานอันบริสุทธิ์ของมนุษย์

พระองค์ตรัสว่า

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الرُّوم: 30]

“ดังนั้น จงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงตรงเถิด ซึ่งเป็นกมลสันดานบริสุทธิ์(ฟิฏเราะฮ์)ที่อัลลอฮ์ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่มนุษย์ส่วนมากนั้นไม่รู้” (อิรรัม : 30)

และท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลาม ได้กล่าวว่า

ما من مولود إلا يولد على الفطرة فأبواه يهودانه، أو ينصرانه، أو مجسانه

“ไม่มีทารกคนใดนอกจากจะถูกกำเนิดมาด้วยกมลสันดานอันบริสุทธิ์(ฟิฏเราะฮ์) จากนั้นบุพการีทั้งสองของเขานี้เองที่ทำให้เขาเป็นยิว เป็นคริสต์ หรือเป็นผู้บูชาไฟ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย) ในบางสำนวนระบุว่า “นอกจากเด็กคนนั้นมีสภาพเดิมอยู่บนศาสนาอิสลามนี้” บางสำนวนก็ระบุอีกว่า “กระทั่งลิ้นของเขาก็เปล่งวาจายืนยันออกมาด้วย”³

ดังนั้นทุกสรรพสิ่งที่ยังคงอยู่บนกมลสันดานดั้งเดิมจะพบว่าในตัวของเขาเองนั้นมีการศรัทธาต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ นอกจากจะมีสิ่งที่เป็นปัจจัยทำให้ความบริสุทธิ์ของกมลสันดานอันดั้งเดิมของเขาเสื่อมเสีย ดังหะดีษกุดซียบทหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

إني خلقت عبادي حنفاء كلهم ، وإنهم أتتهم الشياطين ، فاجتالهم عن دينهم

“แท้จริงข้าได้สร้างปวงบ่าวของข้าทั้งหมดมาในสภาพที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และแท้จริงชัยฏอนมารร้ายได้มายังพวกเขา แล้วก็ล่อลวงพวกเขาให้หันเหออกจากศาสนา” (บันทึกโดยมุสลิม)⁴

3 อัลบุคอรีย หมายเลข 1358 มุสลิม หมายเลข 2658 จากหะดีษ อบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

4 หมายเลข 2865 เป็นพ่อนหนึ่งจากหะดีษที่ยาว รายงานโดย อียาฏ บิน หิมารุ อัลมุญาซิชีย เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

สอง สติปัญญาที่บริสุทธิ์

สติปัญญาที่บริสุทธิ์จากความคลุมเครือและกิเลสทั้งหลายนั้น ย่อมชี้ขาดได้ว่าสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะต้องมีผู้สร้าง เป็นไปไม่ได้ที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือสร้างตัวเองขึ้นมา เพราะสิ่งที่ไม่มีนั้นจะไม่สามารถทำให้สิ่งใดมีขึ้นได้ ดังนั้นจำเป็นต้องมีผู้สร้างที่มีอยู่ และนั่นก็คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง

ตอนที่ ญบัยร บิน มุฏอิม ถูกจับตัวเป็นเชลยในสงครามบะดร์ซึ่งขณะนั้นท่านยังเป็นมุชริกผู้ตั้งภาคี ท่านได้ยื่นท่านบิ คือลัลลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม อ่านโองการนี้ในละหมาดมัฆริบว่า

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾
[الطور: 35-36]

“ทว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิดกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง หรือว่าพวกเขาสร้างท้องฟ้าและแผ่นดิน ทว่าพวกเขาไม่แน่ใจเลย หรือว่าพวกเขาครอบครองคลังแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า หรือว่าพวกเขามีอำนาจเหนือคัลลังนั้น” (อัญญูร : 35-37)

ญบัยร กล่าวว่า หัวใจของฉันเกือบจะโอบยบฉันเมื่อได้ยินโองการดังกล่าว (หะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรี)⁵ และนี่เป็นครั้งแรกที่ความศรัทธาเริ่มคืบคลานเข้ามาในหัวใจเขา

กิส บิน สาอิดะฮ์ อัลอียาดียุ นักเทศน์ชาวอาหรับในยุคก่อนอิสลามได้อ้างหลักฐานในการมีอยู่ของพระเจ้าด้วยปัญญาที่บริสุทธิ์ว่า

البصرة تدل على البعير. والأثر يدل على المسير. فسماء ذات أبراج، وأرض ذات فجاج، أفلا تدل على الصانع الخبير

“ลูกอูฐคือหลักฐานของแม่อูฐ ร่องรอยคือหลักฐานของการเดินทาง แล้วก็ยังมียอดฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาว และผืนแผ่นดินที่มีทุ่งกว้างใหญ่ สิ่งเหล่านั้นมิได้เป็นหลักฐานถึงผู้สร้างที่รอบรู้กระนั้นหรือ”

สาม ประสาทสัมผัส

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ [فصلت: 53]

“แล้วเราจะแสดงหลักฐานต่าง ๆ ของเราในห้วงเวหาและในตัวพวกเขาเองให้พวกเขาได้เห็น จนกระทั่งพวกเขาได้ประจักษ์ว่านี่คือความจริง ยังไม่เพียงพอหรือที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นสัก্ষีพยานเหนือทุกสิ่งทั้งปวง” (ฟุศศิลัต 53)

5 หมายเลข 3050, 4023, 4854

อัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับศาสนทูตนาหฺ อะลียฮิสสลาม ว่า

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝۱۰ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝۱۱ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝۱۲ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝۱۳ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرَ ۝۱۴﴾
[القمر: 10-14]

“จากนั้นนาหฺก็ได้วิงวอนขอต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า แท้จริงฉันเพลี่ยงพล้ำเสียแล้วได้โปรดช่วยเหลือฉันเถิด เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนเทลงมาอย่างหนัก และเราได้ให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำ แล้วน้ำฝนกับตาน้ำก็ได้มาบรรจบกันตามกิจการ (ทำลายล้างพวกเขา) ที่ถูกกำหนดไว้ และเราได้บรรพทุกนาหฺไว้บนเรือที่ทำด้วยแผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู ซึ่งจะแล่นไปภายใต้การดูแลในสายตาของเรา ทั้งนี้เพื่อเป็นรางวัลแก่ผู้ที่เคยถูกต่อต้าน” (อัลเกาะมัรฺ : 10-14)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝۶۵ وَالْآخَرِينَ ۝۶۶ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ۝۶۷ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝۶۸ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۶۹﴾ [الشعراء: 67]

“เราจึงได้มีโอองการแก่โมเสสว่า จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้าเถิด แล้วทะเลก็ได้แยกออก โดยแต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่ และเราได้ให้พวกอื่นเข้ามาใกล้ ณ ที่นั้น เราได้ให้โมเสสและผู้ติดตามเขาทั้งหมดผ่านพ้นไป แล้วเราก็ตีให้พวกอื่นจมน้ำตาย แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณแต่ส่วนมากจากพวกเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธา” (อัลชุกรอฮฺ : 63-67)

และพระองค์ตรัสเกี่ยวกับอีซา อะลียฮิสสลาม ว่า

﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِ الْأُمُوتَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنبِتُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۴۹﴾ [آل عمران: 49]

“และเขาเป็นศาสนทูตไปยังวงศ์วานของอิสราเอล โดยเขาจะกล่าวว่า แท้จริงฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว แท้จริงฉันจะปั้นดินขึ้นให้เหมือนนกแก่พวกท่าน แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในตัวของมัน จากนั้นมันก็จะกลายเป็นนกด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดและคนเป็นโรคเรื้อนให้หาย และฉันจะให้ผู้ที่ตายไปแล้วมีชีวิตขึ้นด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านบริโภคและสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นสัญญาณแก่พวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (อาล อิมรอน : 49)

เหตุการณ์มหัศจรรย์เช่นนี้ยังเกิดขึ้นกับท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม ด้วย มีรายงานจากอะนัส เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ครั้งหนึ่งระหว่างที่ท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม กำลังยืนคุฏบะฮ์วันศุกร์ในมัสยิด ผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาจากประตูตรงกับฝั่งดารุ อิลเกาะฎอห์ แล้วกล่าวว่า โอ้เราะซูลของอัลลอฮฺ ทรัพย์สินเสียหายหมดแล้ว เส้นทางก็ตัดขาดหมดแล้ว ได้โปรดขอความช่วยเหลือให้อัลลอฮฺส่งฝนมาแกเราเถิด ท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม จึงยกมือขอความช่วยเหลือว่า “อัลลอฮุมมะ อะซิบนา (สามครั้ง)” อะนัสเล่าว่า ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ เราไม่เห็นเมฆบนท้องฟ้าเลยสักก้อนหนึ่ง และระหว่างสถานที่ที่เราอยู่กับภูเขาสิละอนั้นไม่มีบ้านที่ปิดกันสายตาเราเลย แต่จู่ ๆ เราก็เห็นเมฆลอยขึ้นมาจากด้านหลังภูเขานั้นเหมือนรูปโลกกลม ๆ เมื่อมันลอยขึ้นมากลางท้องฟ้าก็กระจายไปทั่วแล้วฝนก็ตกลงมา ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ เราแทบจะไม่เห็นดวงอาทิตย์เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เลยทีเดียว เมื่อถึงวันศุกร์อีกสัปดาห์หนึ่ง ผู้ชายคนเดียวกันก็เดินเข้ามาจากประตูเดิม แล้วพูดกับท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม ว่า โอ้เราะซูลของอัลลอฮฺ ทรัพย์สินเสียหายหมดแล้ว เส้นทางก็ขาดหมดแล้ว ได้โปรดขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺให้ฝนหยุดตกด้วยเถิด ท่านนบีก็ยกมือขึ้นขอความช่วยเหลือว่า “อัลลอฮุมมะ ะหฺวาลัยนา ะหฺวาลัยนา อัลลอฮุมมะ อะลล์ฮากาม วัชชีรอบ ะบฏูนิลเอาดิยะฮฺ ะมะนะนาบิตชีซะฮฺญัร” แล้วฝนก็หยุดตก พวกเราได้ออกจากมัสยิดมาเดินท่ามกลางแสงแดด (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁶

และพระองค์ได้ตรัสในภาพรวมว่า

﴿أَمِّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمُ الْخَلْقَ الْأَرْضَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا ۚ وَمَا تَدْرُكُونَ﴾ [النمل: 62]

“หรือผู้ใดเล่าที่จะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และจะทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเขากลายเป็นผู้สืบทอดบนหน้าแผ่นดิน ยังมีพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮฺอีกกระนั้นหรือ น้อยนักที่พวกเขาจะสำนึก” (อัลนัมล : 62)

ดังนั้น หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความอัศจรรย์บรรดาศาสนทูต การตอบรับผู้ที่วิงวอนขอ และการช่วยเหลือแก่ผู้ทุกข์ยากนั้น คือหลักฐานที่สัมผัสได้ โดยที่ผู้คนส่วนมากต่างก็รับรู้ สิ่งเหล่านี้ต่างได้ยืนยันอย่างมั่นใจถึงการมีอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงศาสนทูตมา ผู้ที่ตอบรับการวิงวอนขอ และผู้ที่ให้การช่วยเหลือแก่พวกเขา นั่นก็คืออัลลอฮฺผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง.

สี่ บทบัญญัติที่ถูกต้อง

คือหลักฐานจากคัมภีร์อัลกุรอานและรายงานที่ถูกต้องจากวจนะของท่านศาสนทูต

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: 82]

6 อัลบุคอรียฺ หมายเลข 1014 มุสลิม หมายเลข 897

“พวกเรามีได้พิจารณาใคร่ครวญในอัลกุรอานดอกหรือ และหากว่าอัลกุรอานนั้นไม่ได้มาจากอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ แน่จนอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันอย่างมากมาย” (อันนิสาห์ : 82)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: 174]

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงได้มีหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว และเราได้ประทานลงมาแก่พวกเจ้า ซึ่งแสงสว่างอันชัดแจ้ง” (อันนิสาห์ : 174)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [يونس: 57]

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงได้มีมายังพวกเจ้าแล้ว เป็นคำตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า เป็นโศกเสียดายสิ่งที่อยู่ในทรวงอก เป็นทางนำและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา” (ยูनुส : 57)

ดังนั้นสิ่งที่อัลกุรอานได้ประมวลไว้จากเรื่องราวที่เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริง หลักการศรัทธาที่ถูกต้อง บทบัญญัติที่เที่ยงธรรม และมารยาทอันดีงามนั้น คือหลักฐานที่บ่งชี้ว่าอัลกุรอานนั้นมาจากอัลลอฮ์ และเป็นไปไม่ได้ที่จะมาจากผู้อื่นที่เป็นแค่สิ่งถูกสร้างนอกเหนือจากพระองค์

ด้วยเหตุนี้เอง ในความเป็นจริงแล้วไม่เคยมีมนุษย์คนใดเลยที่ปฏิเสธการมีอยู่ของอัลลอฮ์ ว่าเป็นการเสแสร้งของผู้คนบางกลุ่มเท่านั้น จากผู้ที่มีความผิดเพี้ยนบิดเบือนทั้งในอดีตและปัจจุบัน เช่น

หนึ่ง ตะฮรียูน

คือบรรดานักปรัชญาผู้ที่กล่าวอ้างว่าจักรวาลนี้เป็นอมตะ มีมาแต่เดิมและจะยังคงอยู่ตลอดไป ในปัจจุบันก็น่าจะใกล้เคียงกับพวกปฏิเสธพระเจ้านั่นเอง เป็นกลุ่มคนตามทีอัลกุรอานได้กล่าวถึงคำพูดของพวกเขาวา

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾

[الجاثية: 24]

“ชีวิตนี้มีไฉนใด นอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้เท่านั้น เราตายและมีชีวิต และไม่มีสิ่งใดมาทำลายเราได้นอกจากกาลเวลาเท่านั้น พวกเขาไม่มีความรู้อันใดเลยในเรื่องดังกล่าว พวกเขาไม่มีสิ่งใดนอกจากการคาดเดาเท่านั้น” (อัลญาฮียะฮ์ : 24)

พวกเขาอ้างว่าจักรวาลโคจรและจะยังคงโคจรต่อไปด้วยตัวเอง และพวกเขากล่าวว่าท้องจะเป็นผู้คลอດออกมา และแผ่นดินก็จะกลืนกลับเข้าไป และจะไม่มีสิ่งใดทำลายพวกเราได้นอกจากกาลเวลาเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธว่าไม่มีผู้สร้างสำหรับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็น

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ตรัสตอบโต้พวกเขาว่า

﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾

“และพวกเขาไม่มีความรู้อันใดเลยในเรื่องดังกล่าว” ไม่ว่าจะเป็นความรู้ที่มาจากสติปัญญา ความรู้ที่มาจากคัมภีร์ ความรู้ที่ได้จากประสาทสัมผัส และจากกมลสันดานอันบริสุทธิ์ ทว่าเป็นเพียงการคาดเดาเท่านั้น

﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾

“พวกเขามีได้สิ่งใด นอกจากการคาดเดาเท่านั้น”

สอง เงาะบาอียูน (ธรรมชาตินิยม)

ผู้ที่กล่าวอ้างว่าแท้จริงจักรวาลเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ พืช สัตว์ หรือสิ่งมหัศจรรย์ต่างก็ได้สร้างตัวเองและการเคลื่อนไหวของตนเอง ในส่วนการชี้แจงตอบโต้แก่พวกเขานั้นก็เป็นไปตามสัญญาตัญญาณ คือเป็นไปได้ที่สิ่งหนึ่ง ๆ จะเป็นผู้สร้างและเป็นสิ่งถูกสร้างในเวลาเดียวกัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ [الطور: 35]

“ทว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้บังเกิดกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาเป็นผู้บังเกิดตนเอง” (อัญญูร : 35)

ส่วนธรรมชาติที่พวกเขาอ้างว่าเป็นผู้สร้างนั้น คือวัตถุที่ไม่สามารถได้ยิน ไม่สามารถมองเห็น พูดไม่ได้ ไม่มีความรู้สึก และไม่รับรู้อะไรได้ แล้วสิ่งเหล่านั้นจะสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีชีวิต มองเห็น พูดได้ มีความรู้สึก และรับรู้ถึงความเจ็บปวดและความหวังได้อย่างไร เพราะผู้ที่บกพร่องในสิ่งใดแล้ว แน่หนอนเขาไม่สามารถที่จะให้ในสิ่งนั้นได้

สาม ศุดฟียูน

กลุ่มคนที่อ้างว่าสรรพสิ่งในจักรวาลเกิดขึ้นเองโดยความบังเอิญ หมายถึงการที่อะตอมและส่วนอื่น ๆ มารวมตัวกันด้วยความบังเอิญจนนำไปสู่การมีชีวิต และบรรดาสรรพสิ่งที่หลากหลายชนิดนั้นจะมีขึ้นโดยมิได้มีการบริหารจัดการ และไม่มีกำหนดมาก่อนล่วงหน้า

เพียงแค่การมโนภาพถึงคำกล่าวอ้างเช่นนี้ก็สามารถที่จะหักล้างให้ตกไปได้ เพราะแท้จริงความประณีต และความเป็นระบบที่สวยงามในสิ่งถูกสร้าง และการที่สรรพสิ่งอยู่บนวิถีเช่นนี้มาอย่างยาวนาน และความสมดุลที่ลงตัวนั้น ย่อมเป็นอุปสรรคหักห้ามมิให้อำนาจความบังเอิญได้เลย

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [النمل: 88]

“นั่นคือการสร้างของอัลลอฮ์ ผู้ทรงประณีตในทุกสรรพสิ่ง” (อัลนัมล : 88)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: 12]

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินเช่นเดียวกับชั้นฟ้า พระบัญชาของพระองค์จะลงมายังระหว่างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเหล่านั้น เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสรรพสิ่ง และแท้จริงความรู้ของอัลลอฮ์ทรงล้อมทุกสิ่งเอาไว้แล้ว” (อัลฏาฮาละฮ : 12)

สี่ ชุยอียูน (ลัทธิคอมมิวนิสต์)

บรรดาผู้นิยมในแนวคิดของ คาร์ล มากซ์ ผู้ที่กล่าวว่า “ไม่มีพระเจ้าใด ๆ และชีวิตนั้นเป็นเพียงสสาร” เมื่อครั้งก่อตั้งรัฐที่เอาแนวคิดนี้มาบริหารก็ปรากฏว่าล่มสลายไปในเวลาไม่นาน กลายเป็นประเทศเล็ก ๆ ไปในที่สุด

ห้า ผู้ที่มีความเบี่ยงเบนเป็นรายบุคคลตลอดระยะเวลาในประวัติศาสตร์

เช่น ฟิรเอานู ผู้ที่อ้างว่า

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: 23]

“และอะไรคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัชชูอะรอธ : 23)

แล้วตนก็อ้างว่าตัวเองนั่นแหละเป็นพระเจ้าเสียเอง

﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ [النازعات: 24]

“ข้าคือพระเจ้าสูงสุดของพวกเขา” (อันนาซีอาต : 24)

แล้วก็ต่อต้านอ้างว่าตัวเองคู่ควรแก่การเคารพบูชา

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرٍ فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ [القصاص: 38]

“ข้าไม่รู้ว่าก่อนว่ามีพระเจ้าที่ต้องบูชานอกเหนือไปจากตัวข้า” (อัลเกาะศ็อศ : 38)

จากนั้นก็พูดว่าจะทรมานบีบูนุซา อะลัยฮิสสลาม

﴿قَالَ لَنِ أَخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ [الشعراء: 29]

“หากเจ้าเอาคนอื่นเป็นพระเจ้านอกจากตัวข้า ข้าก็จะทำให้เจ้าต้องถูกคุมขัง” (อัลชุกรอธ : 29)

และเช่นเดียวกับ นัมรูต

﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّیَ الَّذِی یُحِیْءُ وَیُمِیتُ قَالَ أَنَا أَحِیْءُ وَأُمِیتُ قَالَ إِبْرَاهِیمُ فَإِنَّ اللَّهَ یَأْتِیَ بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِی کَفَرَ وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ [البقرة: 258]

“เจ้า (มุหัมมัด) มิได้มองไปผู้ที่ได้แย่งอิบรอฮีมในเรื่องพระผู้อภิบาลของอิบรอฮีมกระนั้นหรือ เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ประทานอำนาจแก่เขา เมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ที่ให้เป็นและให้ตายได้ เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้ อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ให้ดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ดังนั้นท่านจงให้มันมาจากทิศตะวันตกเกิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นก็มึนงง อัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่บรรดาผู้อธรรม” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 258)

พวกเขาทั้งหมดล้วนแล้วมีความยืนยันในตัวเอง และค้านกับพิกฎเราะฮ์อันบริสุทธิ์ของพวกเขา ดังที่อัลลอฮ์ได้ยืนยันหลักฐานแก่พวกเขาในเรื่องดังกล่าวว่า

﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَفْتِنَا أَنْفُسَهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِینَ﴾ [النمل: 14]

“พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาสัญญาณและโองการเหล่านั้นอย่างอวดิทธิกรรมและเยอหยิ่ง ทั้งที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันเป็นความจริง ดังนั้นเจ้าจงพิจารณาเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร” (อัลนัมล : 14)

ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาไม่มีบทบาทอันใดในอดีต และไม่หลงเหลือตัวตนจนถึงปัจจุบัน

ประการที่สอง การศรัทธาต่อการเป็นผู้อภิบาลของพระองค์ (อรรูปียะฮ์)

คือการเชื่ออย่างแน่วแน่ว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นที่เป็นพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงบัญชา และความหมายของคำว่า “อรร็อบ” คือ ผู้เป็นเจ้านาย ผู้มีอำนาจ ผู้บริหารจัดการ ซึ่งทรงดูแลทุกสรรพสิ่งด้วยความโปรดปรานของพระองค์

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَىٰ ﴿٥٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٦٠﴾﴾ [ط: 49-50]

“ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า ดั่งนั้นใครเล่าคือพระผู้อภิบาลของท่านทั้งสอง โอ้มุซาเอ๋ย มูซากล่าวว่า พระผู้อภิบาลของเราคือ ผู้ประทานรูปลักษณ์ที่เหมาะสมให้กับทุกสิ่ง แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนวทาง” (ฏอฮา : 49-50)

รูปแบบยะซุซของอัลลอฮ์วางอยู่บนกรอบ 3 ประการ

หนึ่ง การสร้าง

อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง และอื่นจากพระองค์นั้นคือสิ่งถูกสร้าง พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾﴾ [الزمر: 62]

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง” (อซซุมัร : 62)

และตรัสอีกว่า

﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرٌ ﴿٦٣﴾﴾ [الفرقان: 2]

“และพระองค์ทรงบังเกิดทุกสรรพสิ่ง แล้วทรงกำหนดให้เป็นไปตามกฎสภาวะ” (อัลฟุรควอน : 2)

ทุกการสร้างที่พาดพิงไปยังอื่นจากพระองค์นั้น คือการสร้างที่หมายถึงการประกอบ และการรวบรวมขึ้นเป็นรูปร่างเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการสร้างมาจากสิ่งไม่เคยมีตัวตนมาก่อน ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾﴾ [المؤمنون: 14]

“ความจำเจบุญยังมีแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงดีเลิศแห่งผู้สร้างทั้งหลาย” (อัลมุอฺมินูน : 14)

สอง อำนาจการปกครอง

อัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจในการปกครอง และอื่นจากพระองค์นั้นอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾﴾ [البقرة: 107]

“เจ้า (มุหัมมัด) มิรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์” (อัลบะเกาะอะฮะซุ : 107)

และตรัสอีกว่า

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [آل عمران: 189]

“และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺเท่านั้น” (อาลอิมรอน : 189)

และยังตรัสว่า

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ﴾ [آล عمران: 26]

“จงกล่าวเถิดว่า (มุหัมมัด) โอ้อัลลอฮฺ ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์จะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (อาลอิมรอน : 26)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ [الإسراء: 111]

“และไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในอำนาจการครอบครอง” (อัลอิสรอฮ์ : 111)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ﴾ [فاطر: 13]

“นั่นคืออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า อำนาจทั้งปวงเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมิได้มีกรรมสิทธิ์แม้แต่เท่าเยื่อบาง ๆ ที่เมล็ดอินทผลัมก็ตาม” (ฟาฏีร : 13)

และทุกอำนาจที่ถูกพาดพิงไปยังอื่นจากพระองค์นั้นคืออำนาจการปกครองเพียงชั่วคราวในระยะเวลาสั้น ๆ และเป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวหนึ่งเท่านั้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿يَقُومُوا لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ [غافر: 29]

“โอ้หมู่ชนของฉัน วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน โดยที่พวกท่านเป็นผู้พิชิตในแผ่นดิน (อียิปต์)” (ซอฟิร : 29)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ [النساء: 3]

“หรือหญิงที่มือขวาของพวกเจ้าได้ครอบครองไว้” (อันนิสาฮ์ : 3)

ส่วนอำนาจอันครอบคลุมและสมบูรณ์อย่างถาวรนั้นเป็นของอัลลอฮฺพระองค์เดียว ดังที่ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾ [مريم: 40]

“แท้จริงเราเป็นผู้สืบทอดมรดกแผ่นดินและผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน และยังเราเท่านั้นที่พวกเขาจะถูกนำกลับไป” (มัยม : 40)

สาม พระบัญชาและการดูแลกิจการทั้งปวง

การบัญชาใช้ทั้งปวงเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว และอื่นจากพระองค์นั้นคือผู้ถูกบัญชา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ [آل عمران: 154]

“จงกล่าวเถิด (โอ้มุหัมมัด) แท้จริงกิจการทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์” (อาลอิมรอน : 154) และได้ตรัสว่า

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأعراف: 54]

“พึงรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น ความจำเริญยังมีแต่ อัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัลอะอฺรอฟ : 54)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ [البقرة: 210]

“และกิจการนั้นก็ได้รับการพิพากษา และยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 210)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่ศาสนทูตของพระองค์ (มุหัมมัด) ว่า

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ [آل عمران: 128]

“ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้าเลย (โอ้มุหัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น” (อาลอิมรอน : 128)

ที่กล่าวในอายะฮ์ข้างต้นนั้นคือบุคคลระดับศาสนทูต ดังนั้น บุคคลอื่นจากท่านศาสนทูตเล่าจะเป็นเช่นไร

และพระองค์ตรัสว่า

﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ [الرؤم: 4]

“กิจการทั้งก่อนหน้าและหลังจากนี้เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น” (อรรูม:4)

พระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นผู้บัญชาในบรรดาสรรพสิ่ง กิจการและคำสั่งใดก็ตามที่ถูกพาดพิงไป
ยังอื่นจากพระองค์นั้นก็คือคำสั่งที่มีความผูกพันซึ่งอยู่ภายใต้ความประสงค์ของพระองค์ หาก
พระองค์ทรงประสงค์พระองค์ย่อมให้สิ่งนั้นสำเร็จลุล่วง และหากมิทรงประสงค์พระองค์ก็จะ
ทรงยับยั้ง ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِشَيْءٍ﴾ [هود: 97]

“แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของฟิเรอาน์ และคำสั่งของฟิเรอาน์นั้นมิได้ปราดเปรื่อง
เลย” (ฮุด : 97)

และพระบัญชาของพระองค์นั้นจะครอบคลุมทั้งพระบัญชาที่เกี่ยวข้องกับระบบจักรวาล
(อัมรฺ เกานียฺ) และที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติ (อัมรฺ ชะรียฺ)

พระบัญชาที่เกี่ยวข้องกับระบบจักรวาลนั้นคือสิ่งที่พระองค์กำหนดให้ดำเนินไปจนสำเร็จลุล่วง
ตามที่ประสงค์ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับความประสงค์ของพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [يس: 82]

“แท้จริงพระบัญชาของพระองค์นั้น เมื่อทรงประสงค์สิ่งใดแล้ว พระองค์ก็จะตรัสแก่สิ่งนั้นว่า
จงเป็นเถิด แล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้น” (ยาสีน : 82)

ส่วนพระบัญชาที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ นั้น คือบททดสอบจากพระองค์ต่อพวงบัว
บัวมีส่วนในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำ เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับความหมายแห่งความรัก
ความปรารถนา (คือพระองค์รักและปรารถนาให้บัวกระทำ ส่วนบัวจะทำหรือไม่นั้นเป็นอีก
เรื่องหนึ่ง) บางครั้งพระบัญชานั้นก็สำเร็จลุล่วงด้วยการสนองของบัว และบางครั้งก็จะไม่บรรลุ
ผลเพราะบัวไม่ได้รับสนองพระบัญชานี้ แต่ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นล้วนอยู่ภายใต้กรอบ
พระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ ﴿٩﴾ لَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾﴾ [التكوير: 28-29]

“สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สม
ประสงค์สิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์เท่านั้น” (ฮัดดักวีร :
28-29)

ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ของอัลลอฮฺเกี่ยวกับการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์นั้น จะกลับไป
ยังสามประการนี้ คือ การสร้าง อำนาจการปกครอง และการบัญชาใช้ เช่น การประทานปัจจัย
ยังชีพ การให้เป็น การให้ตาย การให้ฝนหลังลงมา การให้พืชงอกงายออกมาจากผืนแผ่นดิน การ
ให้ลมพัด ให้เรือแล่น ให้กลางวันติดตามกลางคืน การตั้งครมร์ การคลอด สุขภาพที่ดี การป่วย
เกียรติ ความตกต่ำ และอื่น ๆ

ความรู้สึกถึงการศรัทธาต่อการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์นั้นอยู่ในกมลสันดานตามธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์แล้ว สามารถรับรู้ด้วยสัญชาตญาณแห่งสติปัญญา สัมผัสได้จากทุกสิ่งรอบตัวในจักรวาล และมีตัวตนหลักฐานที่เพียบพร้อม

และบางส่วนจากหลักฐานที่อยู่ในคัมภีร์อัลกุรอาน คือ

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾﴾ [البقرة: 164]

“แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน การสลับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน เรือที่แล่นในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ น้ำที่อัลลอฮ์ให้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยน้ำนั้นหลังจากที่ตายไปแล้ว การให้สัตว์แต่ละชนิดแพร่สะพัดไปในแผ่นดิน การให้ลมเปลี่ยนทิศทาง และเมฆที่ถูกขับเคลื่อนระหว่างฟากฟ้าและแผ่นดินนั้น ย่อมเป็นสัญญาณต่าง ๆ แก่กลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 164)

﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ [آل عمران: 27]

“พระองค์ทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน และทรงให้กลางคืนเข้าไปในกลางวัน ทรงให้มีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย ทรงให้สิ่งที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต และทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ” (อาล อิมรอน : 27)

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجِّجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعِدٌ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا مَخْضَرًا ثُمَّ جَاءَ مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنَاطِيرُ دَانِيَةٌ وَجَعَلَتْ مِنَ الْأَنْبَابِ وَالزَّرِّيَتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾﴾ [الأنعام: 95-99]

“แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปริออกมา ทรงให้สิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งมีชีวิต พระองค์คืออัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าถูกหันเหให้ออกจากสัจธรรมได้อย่างไรเล่า ผู้ทรงให้รุ่งอรุณเผล่ออกมา ทรงให้กลางวันเป็นเวลาพักผ่อน ทรง

ให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรอย่างมีระบบ นั่นคือการกำหนดของผู้ทรงเกรียงไกร อีกทั้งยังทรงรอบรู้ พระองค์คือผู้ทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งดวงดาวทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้รับการนำทางด้วยดวงดาวเหล่านั้น ทั้งในความมืดแห่งทางบกและทางทะเล แท้จริงเราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ แล้วแก่กลุ่มชนที่มีความรู้ และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วให้มีที่พำนัก (ก่อนที่จะคลอดออกมา) และให้มีที่ฝากไว้ (หลังจากตายแล้ว) แท้จริงเราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ แล้วแก่กลุ่มชนที่เข้าใจ และพระองค์คือผู้ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราก็ดำให้พันธุ์พืชต่าง ๆ ออกมาด้วยน้ำนั้น และจากพันธุ์พืชนั้นเราได้ให้สิ่งที่มีสีเขียวงอกออก จากสิ่งที่มีสีเขียวนั้นเราจะให้เมล็ดที่ซ่อนตัวกันอยู่ไผ่ล่อออกมา และจากต้นอินทผลัมนั้นมีจั่นที่เป็นทะเลายตา และจากน้ำนั้นเองเราได้ทำให้มีสวนองุ่น มะกอก และทับทิม ทั้งในสภาพที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน พวกเจ้าจงมองดูผลของมันเกิดเมื่อมันออกผลและแก่สุก แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นย่อมเป็นสัญญาณอันมากมายแก่กลุ่มชนผู้ศรัทธา” (อัลอันอาม : 95-99)

﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَبَجِّجَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرُوعٌ وَخَيْلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾﴾ [الرعد: 2-4]

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงยกบรรดาชั้นฟ้าไว้โดยไม่มีเสาที่พวกเจ้ามองเห็น แล้วพระองค์ก็ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ ทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นสิ่งที่อำนวยการประโยชน์ ทั้งสองจะโคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้ ทรงบริหารกิจการ ทรงแจกแจงสัญญาณและโอองการต่าง ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อมั่นในการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และพระองค์คือผู้ทรงแผ่แผ่นดินให้กว้าง และในแผ่นดินนั้นทรงให้มีภูเขาที่มั่นคง และบรรดาแม่น้ำ และจากพืชผลทุกชนิดทรงให้มีเป็นคู่ ๆ ทรงให้กลางคืนปกคลุมกลางวัน แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นสัญญาณอันมากมายแก่กลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และในแผ่นดินนั้นมีเขตแดนติดต่อใกล้เคียงกัน และยังมีบรรดาสวนองุ่นและต้นที่มีเมล็ด และต้นอินทผลัมที่มาจากรากเดียวกัน และมีไร่รากลเดียวกัน ซึ่งได้รับน้ำจากแหล่งน้ำเดียวกัน และเราได้ให้บางชนิดดีเด่นกว่าอีกบางชนิดในรสชาติ แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้นย่อมเป็นสัญญาณอันมากมายแก่กลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา” (อฺรเราะอฺุด : 2-4)

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾ وَتَحْمِلُ أَوْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا

بَلِيغِهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْحَيْلَ وَالْعَالَ وَالْحَمِيرَ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَمَخْلُقٌ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازِيرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَالَّتِي فِي الْأَرْضِ رَوْسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ الْبَلْغَمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذْكُرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

[النحل: 3-18]

“พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินอย่างมีเหตุผล ทรงบริสุทธิจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิ แล้วทันใดนั้นเขาก็เป็นปรปักษ์กับพระองค์อย่างชัดเจน และทรงสร้างปศุสัตว์ ในตัวมันมีความอบอุ่นสำหรับพวกเจ้าและมีประโยชน์มากมาย ส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็ใช้บริโภค และสำหรับพวกเจ้าในตัวมันมีความสง่างามขณะที่พวกเจ้านำกลับมาจากทุ่งหญ้าและขณะที่มันออกไปเลี้ยง มันจะแบกสัมภาระหนักของพวกเจ้าไปยังเมืองไกล ๆ โดยที่พวกเจ้าจะไปไม่ถึงเว้นแต่ด้วยความเหนื่อยยาก แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ ส่วนม้า ล่อ และลา มีไว้เพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่และเป็นเครื่องประดับ และพระองค์จะยังทรงสร้างสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ และเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ในการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง และจากทางต่าง ๆ นั้นก็มีที่คดเคี้ยว และหากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แน่นนอนพระองค์ย่อมชี้นำทางแก่พวกเจ้าทั้งหมด พระองค์คือผู้ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นเครื่องดื่มสำหรับพวกเจ้า และอีกส่วนหนึ่งเพื่อให้พฤษชาติได้เจริญเติบโตแล้วพวกเจ้าก็ใช้มันเลี้ยงสัตว์ ด้วยน้ำนั้นพระองค์จะทรงให้พืชผล มะกอก อินทผลัม องุ่น และจากผลไม้ทั้งหลายชนิดได้งอกเงยออกมา แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และพระองค์ทรงให้กลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้า และดวงดาวต่าง ๆ นั้นก็ถูกใช้อำนวยประโยชน์ด้วยพระบัญชาของพระองค์ แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้นย่อมเป็นสัญญาณอันมากมายแก่กลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา และ (อำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้าเช่นกัน) สิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดแก่พวกเจ้าในแผ่นดิน โดยที่มีสีแตกต่างกันไป แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่ตรึกตรอง และพระองค์คือผู้ทรงให้ทะเลได้อำนวยประโยชน์ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสด ๆ จากสัตว์ทะเล และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากทะเล

สำหรับใช้ประดับประดา พวกเจ้าเห็นเรือแล่นผาดลื่นในท้องทะเลเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์และจะได้ขอบคุณ และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขาอันมั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นสะเทือนแก่พวกเจ้า และให้มีลำน้ำและหนทาง เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลुสู่เป้าหมาย และด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ และด้วยดวงดาวนั้นพวกเจ้าจะได้ใช้แนวทาง ผู้ทรงสร้างจะเป็นดังผู้ที่มิได้สร้างกระนั้นหรือ แล้วพวกเจ้ามีใคร่ครวญดอกหรือ และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถที่จะคำนวณนับได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อันนะหฺล : 3-18)

﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ⑪ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ ⑫ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي قرارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْثَةَ عِلْقَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمِتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ﴿١٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَكُةٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُزَكِّيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ [المؤمنون: 11-22]

“และขอสาบาน แท้จริงเราได้บังเกิดมนุษย์มาจากธาตุดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิอยู่ในที่ที่กอันมั่นคง (คือมดลูก) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้บังเกิดเขาให้อยู่ในสภาพที่เป็นสิ่งถูกสร้างอีกแบบหนึ่ง ความจำเริญยังมีแต่ อัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเลิศแห่งผู้สร้างทั้งหลาย หลังจากนั้นแล้วพวกเจ้าจะตายอย่างแน่นอน จากนั้นพวกเจ้าก็จะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นในวันปรโลก และขอสาบาน แท้จริงเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้เบื้องบนพวกเจ้า และเรามีได้เพิกเฉยในสิ่งถูกสร้างเลย และเราได้นำน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้ข้งน้ำอยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงเราสามารถที่จะให้น้ำเหือดหายไปได้ และด้วยน้ำนั้นเราทำให้มีสวนต่าง ๆ แก่พวกเจ้า จากต้นอินทผลัม และองุ่น สำหรับพวกเจ้าในสวนนั้นมีผลไม้มากมาย และส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็จะบริโภค และเราได้ให้มีต้นไม้ออกมาจากภูเขาซีนาย ซึ่งมันได้ผลิดออกมาเป็นน้ำมันและน้ำแกงสำหรับผู้บริโภค และแท้จริงในปศุสัตว์นั้น (อูฐ วัว แพะ แกะ) เป็นข้อคิดสำหรับพวกเจ้า เราจะให้พวกเจ้าดื่มสิ่งที่อยู่ในท้องของมัน (น้ำนม) และในปศุสัตว์เหล่านั้นมีประโยชน์มากมายสำหรับพวกเจ้า และบางส่วนของมันพวกเจ้าก็จะบริโภค บนหลังของมันและบนเรือนั้นพวกเจ้าจะใช้บรรทุก” (อัลมุอฺมินูน : 12-22)

﴿الَّذِينَ يَرْجُوا رَبَّهُمْ حَقًّا وَهُمْ يَوَدُّ أَنْ يُبْعَثُوا ۚ وَهُمْ أَلْفُ يَوْمٍ عَشَرَ لِيُجَازِيَوهُمْ ۚ وَهُمْ فِيهَا فِي مَنَاجِلٍ يُنَجَّى ۚ وَهُمْ فِيهَا يُنَجَّى سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلَّفُ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يُجَعَلُهُمْ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدَفَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾ يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾﴾

[النور: 43-45]

“เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้เมฆล่องลอย แล้วทรงให้ประดานตัวกัน แล้วทรงให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าก็จะได้เห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้า มีขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายของสายฟ้าแลบนั้นเกือบจะเฉี่ยวสายตาผู้ที่มองดู อัลลอฮ์ทรงให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนกลับไปกลับมา แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้นย่อมเป็นข้อคิดสำหรับผู้ที่มองเห็น และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดสัตว์ทุกชนิดมาจากน้ำ แล้วในสัตว์เหล่านั้นมีสิ่งที่เกิดด้วยท้องของมันเป็น และในสัตว์เหล่านั้นมีสิ่งที่เกิดด้วยเท้าทั้งสอง และในสัตว์เหล่านั้นมีสิ่งที่เกิดด้วยเท้าทั้งสี่ อัลลอฮ์จะทรงให้บังเกิดสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (อินนูร : 43-44)

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَيْكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالتَّوَمَّ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيِّنَاتٍ دَافِعَاتٍ غَمَمًا ۖ وَاتَّزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُنْخِثَ بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا وَنُخْفِيهِ ۖ وَمِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأُنَاسِيًا كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذْكُرُوا فَآبَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطْعَمُ الْكُفَرِيَّةَ وَجَهْدُهُمْ فِي جَهَادٍ كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فَارٍ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۚ وَكَانَ رَيْكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾﴾ [الفرقان: 45-54]

“เจ้ามิได้มองไปยัง (เดชานุภาพแห่ง) พระผู้อภิบาลของเจ้าดอกหรือว่า พระองค์ทรงให้เงาแผ่ออกไปอย่างไร และหากพระองค์ทรงประสงค์ แน่นนอนพระองค์ก็จะทรงให้มันหยุดนิ่ง แล้วเราได้ให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณในเรื่องนี้ จากนั้นเราก็ได้เก็บเงาให้มายังเงาที่ละน้อย และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางวันเป็นอารมณ์สำหรับพวกเจ้า และให้การนอนเป็นที่พักผ่อน และให้กลางวันเป็นที่เคลื่อนไหว และพระองค์คือผู้ส่งลมมาเพื่อเป็นข่าวดีท่ามกลางความเมตตาจาก

พระองค์ และเราได้ประทานน้ำที่สะอาดลงมาจากฟากฟ้า เพื่อเราจะให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตด้วยน้ำนั้น และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างขึ้นมา คือปศุสัตว์และมนุษย์มากมายได้ดื่มกิน และขอสาบาน แท้จริงเราได้แบ่งปันน้ำระหว่างพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับนอกจากการการุณการนุเคราะห์นั้น และหากเราประสงค์แล้ว แน่อนเราย่อมส่งผู้ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง ดังนั้นเจ้าจงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย และจงต่อสู้กับพวกเขาด้วยการใช้อัลกุรอานซึ่งเป็นการต่อสู้อันใหญ่หลวง และพระองค์คือผู้ทรงให้ทะเลทั้งสองมาบรรจบกัน อันนี้จิตสนิท และอีกอันเค็มจัด และทรงให้มีสิ่งขวางกั้นระหว่างทั้งสอง และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์มาจากน้ำ (ฮุสซัย) แล้วทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ และพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้เดชานุภาพเพียง" (อัลฟุรกอน : 45-54)

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۚ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۚ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ ١١ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝ ١٢ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ ١٣ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَخْلَفَ الْأَسْبَابَ وَالْوُجُوهَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ۝ ١٤ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَيْغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ۝ ١٥ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ ١٦ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرَجُونَ ۝ ١٧ وَلَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ قَلْبُونَ ۝ ١٨ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ١٩﴾ [الروم: 17-27]

“จงสดุดีอัลลอฮ์เถิด เมื่อพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามเย็น เมื่อพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามเช้า มวลการสรรเสริญในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น และจงสดุดีอัลลอฮ์ในยามพลบค่ำ และเมื่อพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามบ่าย พระองค์ทรงให้สิ่งมีชีวิตออกมาจากสิ่งที่ตาย และให้สิ่งที่ตายออกมาจากสิ่งมีชีวิต และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้นหลังจากที่ตายไปแล้ว (คือแห้งแล้ง) และเช่นนั้นแหละที่พวกเจ้าจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมา และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเจ้าก็เป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือทรงสร้างคูครองแก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเขาเอง เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กันนาง และให้มีขึ้นซึ่งความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และความแตกต่างในภาษาและผิวพรรณของพวกเจ้า แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นสัญญาณมากมายแก่บรรดาผู้ที่รู้ และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือการหลับนอนของพวกเจ้าในเวลากลางคืนและกลาง

วัน และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นสัญญาณมากมายแก่กลุ่มชนที่รับฟัง และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นทีหวาดกลัวและเป็นความหวัง และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยน้ำนั้น หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว (คือแห้งแล้ง) แท้จริงในสิ่งดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นสัญญาณมากมายแก่กลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา และหนึ่งจากบรรดาสัญญาณของพระองค์ คือฟ้าและแผ่นดินดำรงอยู่ด้วยพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมา ผู้ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น ทั้งหมดจะต้องภักดีพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงริเริ่มในการสร้างครั้งแรก แล้วทรงให้มันกลับคืนมาอีกครั้ง และการให้พินกลับขึ้นมาอีกครั้งนั้น ง่ายดายยิ่งสำหรับพระองค์ และพระองค์ทรงมีคุณลักษณะอันสูงส่งทั้งในชั้นบรรดาฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงเกรียงไกร อีกทั้งยังทรงปรีชาญาณยิ่ง” (อิรรัม : 17-27)

﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝۵ مَحْسَبَانِ ۝۶ وَالتَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝۷ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۸ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝۹ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝۱۰ فِيهَا فَكْهَةٌ وَلِنَخْلٌ ذَاتُ آلَافٍ ۝۱۱ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۱۳ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۴ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝۱۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۱۶ رَبُّ الشَّرْقَيْنِ وَرَبُّ الْغَرْبَيْنِ ۝۱۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۱۸ مَجَّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝۱۹ بَيْنَهُمَا بَرْجٌ لَا يَبْعِيَانِ ۝۲۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۲۴﴾

[الرحمن: 1-25]

“พระองค์คือผู้ทรงเมตตากรุณา ทรงสอนอัลกุรอาน ทรงสร้างมนุษย์ ทรงสอนมนุษย์ให้เปล่งเสียงพูด ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน ผักหญ้าและต้นไม้จะสุญูดต่อพระองค์ ชั้นฟ้าชั้นพระองค์ทรงยกไว้สูง และทรงให้มีตาชั่ง พวกเจ้าอย่าได้ละเมิดในตาชั่ง และจงถ่วงไว้ซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าได้บกพร่องในตาชั่งเลย และแผ่นดินนั้นพระองค์ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อสรรพสิ่ง ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้มัน ต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น ยังมีพืชเมล็ดที่มีเปลือก และพืชที่มีกลิ่นหอม ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์มาจากดินเหนียวที่มีเสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา และทรงสร้างญินจากเปลวไฟ ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ ทรงทำให้น้ำทั้งสองไหลมาบรรจบกัน ระหว่างทั้งสองนั้นมีที่กั้นจะไม่ล้ำเขตต่อกัน

ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ จากทั้งสองนั้นจะมีโชคมงคลและเห็นปะการังออกมา ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ และเรือขนาดใหญ่ที่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขานั้นเป็นสิทธิ์ในการจัดการของพระองค์ ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ” (อิรเราะห์มาน : 1-25)

﴿أَمْ يَجْعَلُ الْأَرْضَ مِهْدًا ۚ ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۚ ﴿٧﴾ وَخَلَقْتُمْ أَزْوَاجًا ۙ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۙ ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا
أَيْلًا لِّبَاسًا ۙ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۙ ﴿١٣﴾
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۙ ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۙ ﴿١٥﴾ وَجَعَلْنَا أَلْفَاظًا ۙ ﴿١٦﴾﴾ [النبا: 6-16]

“เรามีได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ และให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ และเราได้ให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน และเราได้ให้กลางวันเป็นแสงสว่างเครื่องยังชีพ และเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดที่แข็งแรงไว้เหนือพวกเจ้า และเราได้ให้มีดวงประทีปหนึ่งซึ่งมีแสงสว่างจ้า และเราได้หลั่งน้ำลงมามากมายจากเมฆฝน เพื่อว่าเราจะให้งอกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืชและพืชผักและบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น” (อันนะบะฮ์ : 6-16)

﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۙ ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۙ ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۙ ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضُ
بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۙ ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۙ ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۙ ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ ۙ ﴿٣٣﴾﴾ [النازعات: 27-33]

“พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงยกให้สูงขึ้นแล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์ และทรงให้กลางวันของมันเป็นมืดทึบ และทรงให้ความสว่างของมันออกมา และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ ทรงให้น้ำและทุ่งหญ้าออกมาจากแผ่นดิน ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง ทั้งนี้เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้าและปศุสัตว์ของพวกเจ้า” (อันนาซีอาต : 27-33)

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۙ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۙ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۙ ﴿٢٦﴾ فَأَبْيْنَا فِيهَا حَبًّا ۙ ﴿٢٧﴾ وَعَبًّا
وَقَضًّا ۙ ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۙ ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلَبًا ۙ ﴿٣٠﴾ وَفِكَهًا ۙ ﴿٣١﴾ وَابًّا ۙ ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ ۙ ﴿٣٣﴾﴾ [عبس: 24-32]

“มนุษย์จงพิจารณาเมล็ดอาหารของเขาเถิด แท้จริงเราได้หลั่งน้ำลงมามากมาย แล้วเราก็ได้ให้แผ่นดินแยกออก แล้วเราก็ได้ให้งอกเงยขึ้นในแผ่นดิน ซึ่งเมล็ดพืช องุ่น พืชผัก มะกอก ต้นอินทผลัม เรือกสวนที่หนาทึบ ผลไม้และทุ่งหญ้า ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้าและปศุสัตว์ของพวกเจ้า” (อะบะสะะ : 24-32)

โดยรวมแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่ได้ยอมรับการเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ คือพระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอำนาจในการปกครอง ผู้ทรงบริหารจัดการ แม้กระทั่งบรรดาผู้ตั้งภาคีจากชาวอาหรับก็ตาม

อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงการยอมรับของพวกเขาไว้ในหลาย ๆ โองการ เช่น

﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۚ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ۚ قُلْ مَنْ يَبْدَأُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ [المؤمنون: 84-89]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้มุฮัมมัด) แผ่นดินและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของใครหากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า แล้วพวกท่านมีใครครองดอกหรือ จงกล่าวเถิดว่า ใครเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและเป็นเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า แล้วพวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ จงกล่าวเถิดว่า อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลในทุกสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของใคร และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า แล้วเหตุใดเล่าที่พวกท่านถูกหลอกลวง” (อัลมุฮัมมิด : 84-89)

﴿وَلَيْنَ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝﴾ [الزخرف: 9]

“และขอสาบาน หากเจ้าถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้สร้างชั้นบรรดาฟ้าและแผ่นดิน แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจอีกทั้งยังทรงรอบรู้เป็นผู้สร้างพวกมัน” (อัลซุครุฟ : 9)

ในเรื่องนี้ได้เกิดความผิดพลาดบางส่วนจากคนบางกลุ่มที่ตั้งภาคีในการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์อัลลอฮ์ เช่น

หนึ่ง ลัทธิบูชาไฟ และลัทธิมาณีกี (Manichaeism) ผู้ที่อ้างว่าจักรวาลนี้มีสองผู้สร้าง องค์หนึ่งเรียกว่า “พระเจ้าแห่งรัศมี” ซึ่งจะสร้างสิ่งที่ดี ๆ ให้แก่จักรวาล และอีกองค์เรียกว่า “พระเจ้าแห่งความมืด” ซึ่งจะสร้างสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ พวกเขามีความเชื่อที่ตรงกันว่าพระเจ้าแห่งรัศมีนั้นดีกว่าพระเจ้าแห่งความมืด แต่กลับขัดแย้งกันในเรื่องของพระเจ้าแห่งความมืดว่าเป็นพระเจ้าที่มีมาแต่เดิมหรือถูกสร้างขึ้นมาใหม่

สอง ชาวคริสต์ ผู้ที่อ้างว่ามีพระเจ้าสามองค์ โดยทั้งสามองค์รวมอยู่ในพระเจ้าองค์เดียวตามความเชื่อของพวกเขา ทั้งสามนั้นคือ พระบิดา พระบุตร และวิญญาณอันบริสุทธิ์

สาม บางส่วนจากผู้ตั้งภาคีชาวอาหรับ ผู้ที่เชื่อว่าบรรดารูปปั้นที่พวกเขาบูชามีส่วนร่วมในการให้ประโยชน์ ให้โทษ และบริหารจัดการ

สี่ พวกเกาะดะรียะฮ์/ผู้ที่ปฏิเสธการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ คือผู้ที่อ้างว่ามนุษย์จะสร้าง การกระทำของตัวเองไม่เกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งเป็นการสร้างที่แยกออกจากการสร้างของอัลลอฮ์

ความผิดพลาดเหล่านี้จะถูกหักล้างด้วยหลักฐานของฟิฏเราะฮ์/ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ สัญชาติ ญาณ การรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส และด้วยหลักฐานแห่งบทบัญญัติที่ได้ยืนยันถึงความเป็น หนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ ทั้งในการสร้าง อำนาจการปกครอง และการบัญชาใช้ของพระองค์ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ يَمَّا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ [المؤمنون : 91]

“อัลลอฮ์มิได้ทรงเอาผู้ใดเป็นพระบุตร และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว แน่นอนพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแน่อนพระเจ้าบาง องค์ตามที่พวกเขาเชื่อก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์ อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาให้คุณลักษณะแก่พระองค์” (อัลมุอฺมินูน : 91)

ดังนั้นพระเจ้าที่แท้จริงจะต้องเป็นผู้สร้าง ผู้ที่กระทำตามที่ทรงประสงค์ ถ้าหากมีพระเจ้าอื่น ร่วมกับพระองค์แล้วแน่อนเขาก็จะต้องสร้างและกระทำด้วย และหากเป็นเช่นนั้นก็จะไม่พ้น จากสภาพหนึ่งสภาพใดจากสองสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง พระเจ้าแต่ละองค์จะสร้างตามความเห็นของตน และจะมีอำนาจเป็น เอกเทศ และสมมติฐานเช่นนี้ก็ไม่สามารถคล้องกับความเป็นระบบของจักรวาล

สมมติฐานที่สอง อาจะเกิดการต่อสู้และเอาชนะกันระหว่างทั้งสอง หากองค์หนึ่งต้องการให้ ร่างกายเคลื่อนไหว แต่อีกองค์ต้องการให้หยุดนิ่ง หรือองค์หนึ่งต้องการให้สิ่งหนึ่งตาย แต่อีก องค์ต้องการให้สิ่งนั้นมีชีวิต

- อาจะบรรลุตามความต้องการของทั้งสอง
- หรือบรรลุตามความต้องการขององค์หนึ่งของก็ได้
- หรือไม่เป็นไปตามความต้องการขององค์ใดเลย

ข้อแรกและข้อสามย่อมไม่มีทางเป็นไปได้เลย เนื่องจากอยู่ตรงกันข้าม ไม่สามารถที่จะรวม กันได้ และก็ไม่สามารถยกเลิกได้

ดังนั้นจึงเป็นข้อสอง เพราะองค์ใดที่ความต้องการบรรลุผล แน่อนนั่นคือพระเจ้าที่มีความ สามารถ ส่วนองค์อื่น ๆ นั้นย่อมไม่เหมาะสมที่จะเป็นพระเจ้า และสุดท้ายแล้วก็ต้องกลับมา ยืนยันว่ามีพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอำนาจ และผู้ทรงบริหารจัดการหนึ่งเดียวเท่านั้น นี่คือนั่นที่เรียกว่า “ตะลีล อัดตะมานูฮ์”

ประการที่สาม การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ในด้านการเคารพภักดี (อูลูฮียะฮ์)

คือการยึดมั่นอย่างหนักแน่นว่าอัลลอฮ์เท่านั้นที่เป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี มีสิ่งอื่นใด เพราะความหมายของคำว่า “ฮิลายฮ์” (พระเจ้า) คือผู้ที่ได้รับการเคารพภักดีที่หัวใจทั้งหลายต่างเคารพภักดีด้วยความรักและเทิดทูน เพราะแก่นแท้ของการเคารพภักดีนั้น คือการมอบความรักที่ลึกซึ้ง พร้อมกับให้ความ-pinob-pi-tea และเทิดทูนอย่างที่สุด และสิ่งดังกล่าวนี้เป็นสิทธิสำหรับพระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น

ในการศรัทธาที่เกี่ยวกับการเคารพภักดีนั้น มีหลักฐานยืนยันที่สำคัญยิ่งคือการยืนยันจากอัลลอฮ์เอง พระองค์ตรัสว่า

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

[آل عمران: 18]

“อัลลอฮ์ทรงยืนยัน บรรดาอะละอิกะฮ์ และบรรดาผู้รู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมก็ได้ยืนยันว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงเกรียงไกร อีกทั้งยังทรงปรีชาญาณ” (อาลอิมรอน : 18)

และตรัสอีกว่า

﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: 163]

“และพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือพระองค์เดียว ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี นอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์คือผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานีเสมอ” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 163)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบังเกิดทุกสรรพสิ่งมาเพื่อการเคารพภักดีพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์และญิน พร้อมกันนั้นพระองค์มิได้พึงพาอาศัยพวกเขาแต่อย่างใด พระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾﴾

[الذاريات: 56-57]

“ข้ามิได้บังเกิดญินและมนุษย์มา นอกจากเพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น ข้ามิต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้ามิต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า” (อัลซะรียาต : 56-57)

และพระองค์ได้ส่งบรรดาศาสนทูตของพระองค์มายังมวลมนุษย เพื่อให้นมนุษย์บรรลุถึงแก่นแท้ของการศรัทธาประเภทนี้ และพวกเขาจะเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีพระองค์แต่เพียงผู้เดียว และขจัดการตั้งภาคี อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: 36]

“ขอสาบาน แท้จริงเราได้แต่งตั้งขึ้นในทุก ๆ ประชาชาติ ซึ่งศาสนทูตคนหนึ่ง โดยเขาจะประกาศว่า พวกท่านทั้งหลายจงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด และจงออกห่างจากเจรีด” (อัลอะหฺลุ : 36)

พวกเขาจึงเริ่มเชิญชวนกลุ่มชนด้วยการประกาศว่า

﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ [الأعراف: 59, 65, 73, 85]

“โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีสำหรับพวกท่านอื่นจากพระองค์” (อัลอะฮฺลุฟ : 59, 65, 73, 85)

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: 25]

“และเราได้ส่งศาสนทูตคนใดมาก่อนหน้าเจ้า (โอ้ผู้หมิ่นหมัด) นอกจากเราได้มีโองการแก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี นอกจากเราเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีเราเถิด” (อัลอันบิยาฮ์ : 25)

การที่จะบรรลุถึงแก่นแท้แห่งการศรัทธาประเภทนี้ได้ นั่นจะต้องมอบอิบาดะฮฺ/การเคารพภักดีทุกประเภทแด่อัลลอฮฺเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดมอบสิ่งใดจากการเคารพภักดีไปยังอื่นจากอัลลอฮฺแน่นอนเขาคือผู้ตั้งภาคี ผู้ปฏิเสธศรัทธา

ประเภทของการอิบาดะฮฺ/การเคารพภักดี

1. การเคารพภักดีด้านจิตใจหรือหัวใจ (อิบาดะฮฺ ก็อลบียะฮฺ)

เช่น การให้ความรัก (มะห์บะฮฺ) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [البقرة: 165]

“และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮฺเป็นภาคี ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับที่รักอัลลอฮฺ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้นรักอัลลอฮฺมากยิ่งขึ้น” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 165)

และความกลัว (เคาฟ) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: 175]

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าได้กลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา” (อาล อิมรอน : 175)

และการตั้งความหวัง (เราะฎาอ์) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحْدٌ فَنَ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝١١٠﴾ [الكهف: 110]

“ดังนั้นผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา เขาจะประกอบกิจการงานที่ดี และอย่าได้ตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขาเลย” (อัลกะฮ์ฟ : 110)

และการมอบหมาย (ตะวักกุล) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝٢٣﴾ [المائدة: 23]

“และแต่อัลลอฮฺนั้นพวกท่านจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (อัลมาอิดะฮฺ : 23)

การมีหัวใจที่ดีคือรากฐานที่จะทำให้ร่างกายดีไปด้วย ดังหะดีษที่ว่า

ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب

“พึงรู้เถิดว่า และแท้จริงในร่างกายนั้นมีเนื้อก้อนหนึ่ง เมื่อเนื้อก้อนนั้นดี ทุกส่วนของร่างกายก็จะดี และเมื่อเนื้อก้อนนั้นไม่ดี ทุกส่วนของร่างกายก็จะไม่ดี พึงรู้เถิดว่าเนื้อก้อนนั้นคือหัวใจ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์และมุสลิม)⁷

2. การเคารพภักดีด้วยวาจา (อิบาตะฮฺ เกาลียะฮฺ)

เช่นการวิงวอนขอ (ดุอาอ์) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَأَن الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝١٨﴾ [الجن: 18]

“และแท้จริงบรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้วิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ” (อัลญิน : 18)

และการขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮฺ) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١﴾ [الفلق: 1]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้ห่มมัด) ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณ” (อัลฟะลัก : 1)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١﴾ [الناس: 1]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้ห่มมัด) ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ” (อันนาส : 1)

7 อัลบุคอรียะฮ์ หมายเลข เลห 52 มุสลิม หมายเลข 1599 จากหะดีษอันนุอมาน บิน บะซัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

และการขอความอนุเคราะห์ (อิสติฆอซะฮฺ) อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ﴾ [الأنفال: 9]

“จงรำลึกเถิด ขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ตอบสนองแก่พวกเจ้า” (อัลอันฟาล : 9)

3. การเคารพภักดีด้านร่างกาย (อิบาดะฮฺ บะตะเนียฮฺ)

เช่น การละหมาด และการเชือดสัตว์ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأنعام: 162]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้หมั่นมัสยิด) แท้จริงการละหมาดของฉัน การเชือดสัตว์ของฉัน การมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัลอันอาม : 162)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزِرْ﴾ [الكوثر: 2]

“ดังนั้นจงละหมาดและเชือดสัตว์พลีเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าเถิด” (อัลเกาะษัร : 2)

รวมถึงการฎะวาฟ/เดินเวียนรอบกะอฺบะฮฺ

﴿وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ [الحج: 29]

“และให้พวกเขาฎะวาฟเวียนรอบกะอฺบะฮฺ” (อัลหัจญ์ : 29)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พูดถึงในจำนวนแขนงแห่งความศรัทธาส่วนหนึ่งก็คือ

«وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ»

“ขั้นต่ำที่สุดคือการขจัดสิ่งสกปรกออกจากถนน”⁸

4. การเคารพภักดีด้านทรัพย์สิน (อิบาดะฮฺ มาลียะฮฺ)

เช่น การใช้จ่ายที่เป็นการเคารพภักดี ได้แก่การบริจาคทานทั้งหลาย ชะกาตภาคบังคับ เศาะตะกะฮฺภาคสมัครใจ การทำนุญกรรม การระงับ/บริจาคเพื่อสาธารณประโยชน์ และอิบะฮฺ/การมอบให้โดยเสน่หา

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ [التوبة: 60]

[التوبة: 60]

8 มุสลิม หมายเลข 35 จากหะดีษอบู สุรียะเราะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ

“แท้จริง การจ่ายทาน(ซะกาต)นั้นให้จ่ายแก่บรรดาพะกัร/ผู้ขัดสน มิสกีน/ผู้ยากไร้ เจ้านายที่ผู้ทำงานจัดเก็บ ผู้ที่มีใจโอนอ่อนโน้มเอียงสู่อิสลาม ผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้น เพื่อการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และคนเดินทางที่หมดเสบียง เป็นบัญญัติใช้จากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้และปรีชาหยิ่ง” (อัลเตาบะฮ์ : 99)

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّا نَقُضُهُ لَهُمْ سَيِّدًا خِلْمُهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (التوبة: 99)

“และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคไปนั้นเป็นเหตุแห่งการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์และเป็นการขอพรของท่านศาสนทูต ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงนั่นคืออิบาดะฮ์ที่เป็นเหตุให้พวกเขาใกล้ชิดอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลเตาบะฮ์ : 99)

และการให้อาหารแก่ผู้อื่น อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ (الناس: 8-9)

“และพวกเขาให้อาหารแก่คนยากจน เด็กกำพร้า และเชลยศึก ทั้งที่พวกเขายังรักอาหารนั้น โดยพวกเขาแล้วว่า แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน เพราะหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่าน” (อัลอินซาน : 8-9)

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ในด้านการเคารพภักดี (อูลูฮียะฮ์) คือข้อผูกมัดและเป็นเจตนารมณ์ของการศรัทธาในด้านการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ (รูกูบียะฮ์) ดังนั้นบุคคลโดยอัมรับว่า อัลลอฮ์เป็นผู้สร้าง ผู้ถือกรรมสิทธิ์ และบริหารจัดการ จำเป็นที่เขาจะต้องยอมรับในการอิบาดะฮ์เคารพภักดีต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ยืนยันหลักฐานแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่าพวกเขารู้เรื่องนี้อยู่แล้วแต่พวกเขากลับตื้ออ้อนไม่ยอมรับ ซึ่งมีอยู่ในหลาย ๆ โองการจากคัมภีร์ของพระองค์ เช่น

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة: 21-22)

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนพวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง พระองค์ คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอนและฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้ไม้ผลออกมาเนื่องจากน้ำนั้น เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เสมอเหมือนใด ๆ ขึ้นสำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 21-22)

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾﴾ [يونس: 31-32]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้หมิ่นหมิ่น) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกเจ้า ใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้สิ่งมีชีวิตออกมาจากสิ่งที่ตาย และใครเป็นผู้ให้สิ่งที่ตายออกมาจากสิ่งที่มีชีวิต และใครเป็นผู้บริหารกิจการทั้งหลาย แล้วพวกเขาก็จะกล่าวว่าอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าจงกล่าวเถิดว่า แล้วพวกเจ้าไม่ยำเกรงดอกหรือ นั่นคืออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่แท้จริง ดังนั้นหลังจากความจริงแล้ว จะไม่มีอะไรอีก นอกจากความหลงผิดเท่านั้น แล้วทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกให้หันเหออกไปอีก” (ยูนุส : 31-32)

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ۚ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حُدُقًا ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلَهُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿١٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَكْثَرُهُمْ لَاعِلَمُونَ ﴿١١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِقَلِيلًا مِمَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾﴾ [النمل: 59-64]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้หมิ่นหมิ่น) การสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และความสันติจงมีแด่ปวงบ่าวของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขาแล้ว อัลลอฮ์ดีกว่าหรือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีขึ้น หรือผู้ใดเล่าที่สร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า แล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆ งอกเงยสวยงามด้วยน้ำนั้น พวกเจ้าไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้งอกเงยขึ้นมาได้ จะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์อีกหรือ ทว่าพวกเขาคือกลุ่มชนที่หันเหออกจากสัจธรรม หรือผู้ใดเล่าที่ให้แผ่นดินเป็นที่พำนักและให้มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านระหว่างมัน และให้ภูเขาเป็นที่ยึดสำหรับมัน และทำให้มีที่กั้นระหว่างทะเลทั้งสอง จะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์อีกหรือ ทว่าส่วนมากจากพวกเขาไม่รู้ ผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ที่อยู่ในภาวะคับขันเมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์และปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นผู้ปกครองในแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์อีกหรือ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าจะใคร่ครวญ และผู้ใดเล่าจะขึ้นนำทางแก่พวกเจ้าในความมืดบอดของแผ่นดินและท้องทะเล และผู้ใดเล่าที่ส่งลมมาเพื่อให้ฝนตกลง โดยเป็นข่าวดีจากความเมตตาของพระองค์ จะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์

อีกหรือ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งและบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี หรือผู้ใดเล่าที่ริเริ่มในการสร้าง และจะให้เกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดเล่าที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากฟากฟ้าและแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์อีกหรือ จงกล่าวเถิดว่า – โอ้มุหัมมัด – จงนำหลักฐานของพวกเขา มาเถิด หากพวกเขานเป็นผู้พูดจริง” (อัลนัมล : 59-64)

จากโองการเหล่านี้ พระองค์ได้ยืนยันหลักฐานแก่พวกเขาว่า แท้จริงพวกเขายอมรับในการศรัทธาต่อการเป็นผู้อภิบาลของพระองค์แล้ว

และในทำนองเดียวกัน อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้สิทธิในการได้รับอิบาดะฮ์/การเคารพภักดีของบรรดาพระเจ้าที่ผู้ตั้งภาคีบูชาอยู่นั้นเป็นโมฆะ เพราะพระเจ้าเหล่านั้นไม่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้อภิบาลแต่อย่างใด พระองค์ตรัสว่า

﴿أَبَشِرْ كُونَ مَا لَا يُخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِوْنَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْتَجِيبُوا سَوَاءً عَلَيْكَ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَسْمَعُ صَمْتًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ يَمُسْهُنَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أُيْدٌ يَبْتَطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ۝ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۝ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِوْنَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرْتَبِّهُمُ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝﴾ [الأعراف: 198]

“พวกเขาจะให้สิ่งที่มิเคยสร้างสิ่งใดเป็นภาคีแก่อัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านั้นเองก็เป็นของถูกสร้าง และสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา และยังไม่สามารถช่วยเหลือแก่ตัวเองได้อีกด้วย และหากพวกเข้าเชิญชวนพวกเขาไปสู่ทางนำที่ถูกต้องพวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตามพวกเขา ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเขาไม่ว่าพวกเขาได้เชิญชวนพวกเขาหรือพวกเข้าจะนิ่งเฉยอยู่ก็ตาม แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเข้าวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเขา ดังนั้นลองวิงวอนขอต่อพวกเขาแล้วจงให้พวกเขาดอบสนองพวกเขาเถิด หากพวกเข้าแท้จริง พวกเขาเหล่านั้นมีเท้าที่ใช้เดินกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเข้ามือที่ใช้จัดการอย่างรุนแรง หรือว่าพวกเข้ามืดตาที่ไข่มอง หรือว่าพวกเข้ามืดหูที่ใช้ฟัง จงกล่าวเถิด – โอ้มุหัมมัด – พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคีของพวกเขาเถิด แล้วจงวางอุบายเพื่อกำจัดฉันด้วยแล้วก็ไม่ต้องประวิงเวลาแก่ฉันเลย แท้จริงแล้ว ผู้ที่คอยช่วยเหลือฉันคืออัลลอฮ์ พระองค์คือผู้ให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาผู้มีคุณธรรม ส่วนรูปเคารพที่พวกเข้าวอนขอออกจากอัลลอฮ์นั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาได้และพวกเขามันยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลย หากเข้าเรียกร้องพวกเขามันสู่ทางนำ พวกมันก็ไ้ว่าจะได้ยิน พวกเข้าเห็นว่าพวกเขามันมองอยู่แต่ที่จริงแล้วพวกมันไม่ได้เห็นอะไรแต่อย่างใด” (อัลอะฮฺรอฟ : 191-198)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْ نَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا تُشْوَرًا﴾ [الفرقان: 3]

“พวกเขาได้ยึดเอาสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์เป็นพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะบังเกิดสิ่งใดได้เลย และขณะเดียวกันพวกเขาก็ถูกบังเกิดมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจในความตาย ความเป็น และการฟื้นคืนชีพเลย” (อัลฟุรคอน : 3)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾﴾ [سبأ: 22-23]

“จงกล่าวเถิดว่า –โอ้ผู้ห่มมัดเอ๋ย– พวกท่านจงวิงวอนขอต่อผู้ที่พวกท่านคิดว่าเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์เถิด ทั้งที่พวกท่านมิได้มีอำนาจในชั้นฟ้าและแผ่นดินแม้แต่เท่าน้ำหนักของธุลี และพวกเขามิได้มีหุ้นส่วนใด ๆ ในทั้งสองนั้น และพระองค์ก็มีได้ทำให้พวกท่านเป็นผู้ช่วยเหลือในเรื่องใดเลย และการขอความช่วยเหลือ ณ ที่พระองค์นั้นจะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขาเท่านั้น” (สะบะฮ์ : 22-23)

ด้วยเหตุนี้เองการตั้งภาคี (ชิริก) ในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์จึงมีความเสี่ยงดังนี้

1) เป็นการอธรรมที่ใหญ่หลวงที่สุด พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: 13]

“แท้จริงการตั้งภาคีนั้นคือการอธรรมอันใหญ่หลวง” (ลุกมาน : 13)

2) เป็นบาปใหญ่ที่มีโทษหนักที่สุดจากบรรดาบาปทั้งหลาย ดังระบุในหะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม

أَنْبِئَكُمْ بِكَبِيرِ الْكِبَائِرِ ؟ قُلْنَا : بَلَى ، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ

“เอาไหมฉันจะบอกพวกท่านถึงบาปที่ใหญ่ที่สุด พวกเรากล่าวว่า เอาครับ โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านจึงกล่าวว่า คือการตั้งภาคีแก่อัลลอฮ์”⁹

9 อัลบุคอรียะ หมายเลข 2654 มุสลิม หมายเลข 87 จากหะดีษอบู บักเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3) เป็นบาปใหญ่ที่สุด

وسئل صلى الله عليه وسلم : أي الذنب أعظم ؟ قال : أن تجعل لله نداً ، وهو خلقك

และท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกถามว่า บาปอันใดใหญ่ที่สุด? ท่านกล่าวว่า “คือการที่ท่านให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลลอฮ์ ทั้งที่พระองค์ทรงบังเกิดท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม)¹

4) เป็นสิ่งที่สวนทางกับพินญเราะฮ์/กมลสันดานบริสุทธิ์ และเป็นหนทางสู่ความหลงผิด อัลลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ السَّيْحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ﴾

[الحج: 31]

“ใครก็ตามที่ตั้งภาคีกับอัลลลอฮ์ เปรียบเสมือนว่าเขาหล่นลงมาจากฟ้าแล้วถูกนกตะครุบไปหรือถูกลมพัดไปตกยังที่อันไกลโพ้น” (อัลหัจญ์ 31)

เนื่องด้วยความอัปมงคลอันใหญ่หลวงของการตั้งภาคี อัลลลอฮ์จึงให้มีบทบัญญัติหลายประการที่ติดตามมาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เช่น

1. จะไม่ได้รับการอภัยโทษ

พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ² وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ [النساء: 48]

“แท้จริงอัลลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้การที่มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลลอฮ์แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปอันใหญ่หลวงขึ้นมาแล้ว” (อันนิสาอ์ : 48)

2. จะไม่ได้เข้าสวรรค์ และจะอยู่ในนรกตลอดกาล

พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

[المائدة: 72]

“แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลลอฮ์แน่นอนอัลลลอฮ์ทรงห้ามสวรรค์แก่เขา และที่พำนักของเขา คือนรก และสำหรับผู้อธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลืออันใด” (อัลมาอิเดฮ์ : 72)

¹ อัลบุคอรียะ หมายเลข 4477 มุสลิม หมายเลข 86 จากหะดีษอับดุลลอฮ์ บิน มัสฮูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ในรายงานระบุว่า อิบน์ มัสฮูด เป็นผู้ถาม

3. ความดีทั้งหมดจะถูกกลบล้าง

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٥﴾
[الزمر: 65]

“ขอสาบาน แท้จริงได้มีโองการมายังเจ้า และยังบรรดาผู้มาก่อนหน้าเจ้าว่าหากเจ้าได้ตั้งภาคี แน่แน่นอนความดีของเจ้าก็จะไร้ผลหมดสิ้น และเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” (อิซซุมร : 66)

4. เลือดเนื้อและทรัพย์สินเป็นท่อนุมนิต (ไม่ได้รับการคุ้มครอง)

พระองค์ตรัสว่า

﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ٥﴾
[التوبة: 5]

“เมื่อสิ้นสุดเดือนต้องห้ามในการทำสงคราม ดังนั้น (เวลาที่อยู่ในสมรภูมิ)จงต่อสู้ประหัตประหารบรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา จงจับพวกเขา จงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่องได้ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิด ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาตแล้วไซ้ร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัตเตาบะฮฺ : 5)

และท่านเราะสูล คือลัลลิลลอฮฺจะล้วยิวะฮ์ลัลม กล่าวว่

أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها

“ฉันถูกบัญชาให้ต่อสู้กับผู้คนจนกว่าพวกเขาจะกล่าวปฎิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮฺ เมื่อพวกเขาได้กล่าวปฎิญาณดังกล่าวแล้ว พวกเขาจะได้รับการคุ้มครองจากฉัน ทั้งเลือดเนื้อและทรัพย์สินของพวกเขา ยกเว้นสิ่งที่เป็สิทธิตามบทบัญญัติ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)¹

ผู้ที่มีความเข้าใจผิดพลาดในประเด็นนี้มีหลายกลุ่ม เช่น

1. ผู้บุชารูปเจ็ด สิ่งที่พวกเขาบูชานั้นจะมีความแตกต่างกันไป เช่น ต้นไม้ ก้อนหิน มนุษย์ ญิน มะลาอิกะฮฺ ดวงดาว และสัตว์ต่าง ๆ จากสิ่งที่ยัฎนอมมารร้ายได้ล่อลวงพวกเขา

¹ อัลบุคอรียฺ หมายเลข 1399 มุสลิม หมายเลข 20 จากหะดีษอบุ สุรียเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ อัลบุคอรียฺ หมายเลข 25 มุสลิม หมายเลข 22 จากหะดีษอบุ ญุมร เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺมา ซึ่งเพิ่มการละหมาดและซะกาตในสำนวนด้วย

2. ผู้ที่วิงวอนขอจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยพวกเขาจะถวายสิ่งบนบานและเครื่องบูชาแก่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ และจะขอจากพวกเขาให้นำโชคลาภมาให้หรือขจัดสิ่งที่เป็นโทษ

3. ผู้ที่ใช้เวทมนต์ หมอผี และหมอผี พวกเขาจะบูชาญินเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ญินนำมาบอกแก่พวกเขา หรือนำสิ่งใดมายังพวกเขา หรือรับใช้พวกเขา

และเนื่องจากการตั้งภาคีในการเคารพภักดีนั้นเป็นอันตรายอย่างมหันต์ ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้ตักเตือนให้ระวังจากปัจจัยที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี และยังได้ปิดช่องทางต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดการตั้งภาคีอีกด้วย เช่น

หนึ่ง เตือนให้ระวังจากการเลยเถิดในการเทิดทูนผู้ที่ตนนับถือว่าเป็นคนดี

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إياكم والعلو وإنما أهلك من كان قبلكم الغلو

“พวกท่านจงระวังการเลยเถิด เพราะแท้จริงการเลยเถิดนั้นได้ทำให้ผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกท่านได้รับความหายนะมาแล้ว” (บันทึกโดยอะหมัด อัตติรมิซีย และอิบนุมะญะฮฺ)¹

และเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังกล่าวอีกว่า

لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم إنما أنا عبد ، فقولوا عبد الله ورسوله

“พวกท่านอย่าได้เลยเถิดในการยกย่องฉันเหมือนกับที่ชาวคริสต์ได้เลยเถิดในการยกย่องบุตรของมัรยัม แท้จริงฉันเป็นเพียงบ่าวของพระองค์เท่านั้น ดังนั้นพวกท่านจงกล่าวว่า ฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย)¹

ส่วนหนึ่งจากการเลยเถิดในการเทิดทูนคนที่เรานับถือว่าเป็นคนดี คือการใช้คนดีอ้างอิงเป็นสื่อกลาง (ตะวัสสุล) ซึ่งมีประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) การอ้างอิงเป็นสื่อกลางที่เป็นการตั้งภาคี (ชริก) ซึ่งจะพาให้ออกจากศาสนา นั่นก็คือการวิงวอนขอจากพวกเขาเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ หรือให้ขจัดความทุกข์ออกไป

2) การอ้างอิงเป็นสื่อกลางที่เป็นบิดอะฮฺ คือการอ้างอิงเป็นสื่อกลางไปยังอัลลอฮฺด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺมิได้บัญญัติไว้ เช่น การอ้างอิงด้วยตัวตนของคนดี ๆ หรือเกียรติ (ความศักดิ์สิทธิ์) ของพวกเขา หรือสิทธิของพวกเขาหรือบารมีของพวกเขา และอื่น ๆ ในทำนองนี้

1 อะหมัด หมายเลข 1851, 3248 อันนะสาอี หมายเลข 3059 อิบนุ มะญะฮฺ หมายเลข 3029 จากหะดีษอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

1 หมายเลข 3445 จากหะดีษมุวัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3) การอ้างอิงเป็นสื่อกลางที่อนุญาตตามบทบัญญัติ คือการใช้ความศรัทธาของเราต่ออัลลอฮ์ เป็นสื่ออ้างอิง หรือใช้พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ หรือด้วยความดีที่เราเคยกระทำไว้ หรือให้คนดีช่วยวิงวอนขอดุอาต่ออัลลอฮ์ให้กับเราในเรื่องที่เป็นประโยชน์ทั่วไป ท่านอุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ ได้กล่าวว่า

اللهم إنا كنا إذا أجدبنا توسلنا إليك بنينا، فتسقيننا، وإنا نتوسل إليك بعم بنينا فاسقنا

“โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงเมื่อเราได้เผชิญกับภาวะแห้งแล้ง เราเคยขอให้ท่านนบีของเราเป็นสื่อกลางวิงวอนขอดุอาต่อพระองค์ให้กับเรา แล้วพระองค์ก็ได้ประทานฝนแก่เรา และเรา(ขณะนี้) ได้เอาลูกของท่านนบีของเราเป็นสื่อกลางช่วยขอดุอาต่อพระองค์ให้กับเรา ขอพระองค์ได้โปรดประทานฝนแก่เราด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย)¹

ซึ่งในหะดีษนี้เป็นการให้ท่านอับบาสขอดุอาต่ออัลลอฮ์เป็นสื่อกลาง เนื่องจากท่านเป็นญาติสนิทของท่านนบี คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ไม่ได้เป็นการใช้ตัวตนของท่านเองตรง ๆ เป็นสื่อกลาง เพราะถ้าหากอิสลามอนุญาตให้ใช้ตัวตนของบุคคลเป็นสื่อกลางได้ตรง ๆ แน่نونว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ก็คงจะขอตรง ๆ กับตัวตนของท่านนบี คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม แม้ว่าท่านจะเสียชีวิตไปแล้วก็ตาม แต่พวกเขาไม่เคยทำเช่นนั้นเลย

สอง เตือนให้ระวังจากการบูชาสุสาน

ตัวอย่างเช่น

- การเอาสุสานเป็นที่ละหมาด

فعن عائشة رضي الله عنها قالت لما نزل برسول الله صلى الله عليه وسلم طفق يطرح خيصة له على وجهه فإذا اغتم كشفها فقال وهو كذلك لعنة الله على اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد يحذر ما صنعوا ولولا ذلك لأبرز قبره غير أنه خشي أن يتخذ مسجداً

จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะะฎียัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า “เมื่อความตายได้มาเยือนท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ท่านได้เอาผ้าวางลงบนใบหน้าของท่าน ครั้นเมื่อรู้สึกอบอ้าว ท่านก็ได้เอามันออก แล้วท่านก็กล่าวขณะที่ยืนในสภาพเช่นนั้นว่า “ขออัลลอฮ์สาปแช่งยิวและคริสต์ที่ยึดเอาหลุมฝังศพบรรดานบีของพวกเขาเป็นที่เคารพบูชา” โดยท่านเตือนให้ระวังจากสิ่งที่พวกเขากระทำ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ กล่าวว่า หากไม่เป็นที่ต้องห้ามดังกล่าวนั้น แน่نونหลุมฝังศพของท่านย่อมถูกนำออกมาฝังนอกบ้าน แต่ด้วยเกรงว่าจะถูกใช้เป็นมัสยัดจึงไม่ทำเช่นนั้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรียและมุสลิม)¹

1 หมายเลข 1010 จากสายรายงานของอะนัส เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ

1 อัลบุคอรีย หมายเลข 435, 436, 1390 และมุสลิม หมายเลข 529, 531

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังกล่าวอีกว่า

أَلَا وَإِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ إِلَّا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ فَايُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنْ ذَلِكَ

“พึงทราบเถิดว่า แท้จริงผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกท่านนั้นเคยเอาหลุมฝังศพบรรดานบีของพวกเขาเป็นมัสยิด ดังนั้นพวกท่านอย่าได้เอาหลุมฝังศพเป็นมัสยิด เพราะแท้จริงฉันห้ามพวกท่านจากสิ่งดังกล่าว” (บันทึกโดยมุสลิม)¹

ความหมายของคำว่ายึดหลุมฝังศพเป็นมัสยิดนั้น คือการตั้งใจจะหมาดที่หลุมฝังศพ แม้ว่า จะไม่มีมัสยิดถูกสร้างไว้บนหลุมฝังศพก็ตาม เพราะคำว่ามัสยิดนั้นคือสถานที่ละหมาด(สุญูด)

- การให้มีสิ่งปลูกสร้างบนหลุมศพ การต่อเติมบนหลุมศพนอกจากดินเดิม ๆ และการฉาบปูน มีรายงานจากอนู อัยญาจ อัลอะสะดียฺ กล่าวว่า

قَالَ قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَا أَبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَدْعُ تَمَنَّا إِلَّا طُمَسَتْهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سُوِيَتْهُ

อะลียฺ บิน อับฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวแก่ฉันว่า “พึงรู้เถิดว่า ฉันจะส่งท่านให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในสิ่งที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺได้สั่งให้ฉันปฏิบัติ คือ ท่านจะต้องไม่ปล่อยให้มัสยิด (รูปคล้าย) นอกจากท่านต้องทำลายทิ้งเสีย และไม่ปล่อยให้มัสยิดที่ถูกทำให้สูง นอกจากท่านได้ทำให้มันราบเรียบเสมอกับพื้น” (บันทึกโดยมุสลิม)¹

وعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَجْصِيسِ الْقَبْرِ وَأَنْ يَقْعَدَ عَلَيْهِ وَأَنْ يَبْنِيَ عَلَيْهِ بِنَاءً

และมีรายงานจากญาบิร บิน อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ได้ห้ามจากการฉาบปูนหลุมฝังศพ ห้ามนั่ง และสร้างอาคารทับบนหลุม” (บันทึกโดยมุสลิม)¹

ดังนั้นการสร้างโดมบนหลุมฝังศพ การตกแต่งประดับประดาก็เข้าข่ายในข้อห้ามดังกล่าว

- การจัดเตรียมสัมภาระในการเดินทางไปเยี่ยม (ใช้ความพยายามเพื่อไปเยือนหลุมศพ)

เนื่องจากเข้าข่ายในวจาของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า

لَا تَشْدُ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ : الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

“จะไม่ถูกเดินทางไปเยี่ยมด้วยความเพียรพยายาม นอกจากไปยังมัสยิดทั้งสามเท่านั้น มัสยิดอัลหะรอม มัสยิดของฉันแห่งนี้และมัสยิดอัลอักศอ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)¹

1 หมายถึง 532 จากรายงานของญุนดับ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

1 หมายถึง 969

1 หมายถึง 970

1 อัลบุคอรียฺ หมายเลข 1189 และมุสลิม หมายเลข 1397 จากรายงานของอนู อูรียฺเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

- การยึดเอาหลุมฝังศพเป็นที่เฉลิมฉลอง (รื่นเริง)

ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

لا تجعلوا قبرا عيداً

“พวกท่านอย่าได้ยึดเอาหลุมศพของชนเป็นที่รื่นเริง” (บันทึกโดยอับู ดาวูด)²

คำว่าฮีด คือสถานที่และเวลาที่เป็นเป้าหมายในการมาเยือนเป็นประจำ

สาม เดือนลำดับจากการเลียนแบบผู้ตั้งภาคี และชาวคัมภีร์ (ยิวและคริสต์)

ซึ่งครอบคลุมในเรื่องหลักความเชื่อ การปฏิบัติศาสนกิจ และจารีตประเพณีที่เป็นของพวกเขา โดยเฉพาะ

ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

خالفوا المشركين

“พวกท่านจงให้แตกต่างจากบรรดาผู้ตั้งภาคีเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)²

และเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

خالفوا المجوس

“พวกท่านจงให้แตกต่างจากบรรดาผู้บูชาไฟเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม) ²

และเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

خالفوا اليهود

“พวกท่านจงแตกต่างจากบรรดาเยวเถิด” (บันทึกโดยอับู ดาวูด)²

สี่ เดือนให้ระวังจากการสร้างรูปจำลอง

فعن عائشة أن أم سلمة رضي الله عنهما ذكرت لرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَنيسةَ رَأَتْهَا بِالْحِشَةِ وَمَا فِيهَا مِنَ الصُّورِ فَقَالَ : أَوْلَيْكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصُورُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورِ أَوْلَيْكَ شَرَّارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ

2 หมายเลข 2042 จากรายงานของอับู สุรียะเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

2 อัลบุคอรี หมายเลข 5892 และมุสลิม หมายเลข 259 จากรายงานของอับู มุวัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

2 หมายเลข 260 จากรายงานของอับู สุรียะเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

2 หมายเลข 652 จากรายงานของซัดดาด บิน อาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า “แท้จริงท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าให้ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฟังเกี่ยวกับโบสถ์แห่งหนึ่งและรูปต่าง ๆ ที่อยู่ในโบสถ์นั้น ซึ่งเธอได้เห็นขณะที่อยู่ ณ หะบะชะฮฺ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ จึงกล่าวว่า “พวกเขาเหล่านั้น เมื่อคนดีในหมู่พวกเขาได้เสียชีวิตลง พวกเขาก็สร้างมัสญิดขึ้นบนหลุมฝังศพของเขา แล้วก็ได้สร้างรูปต่าง ๆ เหล่านั้นไว้ในมัสญิด พวกเขาเหล่านั้นคือคนที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮฺ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)²

ห้า เดือนให้ระวังจากถ้อยคำที่เป็นการตั้งภาคี

• เช่น การสาบานด้วยสิ่งอื่น ๆ นอกจากอัลลอฮฺ ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك

“ผู้ใดสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺแล้ว เขาย่อมปฏิเสธศรัทธาหรือตั้งภาคี” (บันทึกโดยอัสติรมิซีย)²

• และการให้ความเท่าเทียมเสมอภาคกันระหว่างความประสงค์ของอัลลอฮฺและผู้อื่น ครั่งหนึ่งมีคนกล่าวกับท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมว่า

ما شاء الله وشئت

“เป็นความประสงค์ของอัลลอฮฺและความประสงค์ของท่าน”

أجعلني لله نداً قل ما شاء الله وحده

ท่านจึงได้เตือนคนผู้นั้นว่า “ท่านได้ให้ฉันเป็นภาคีของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? อย่ากล่าวเช่นนั้น แต่จงกล่าวว่าเป็นความประสงค์ของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว” (บันทึกโดยอันนะสาอีย)²

• และเช่น เชื้อมโยงการกระทำเกี่ยวกับระบบจักรวาลไปยังผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ เนื่องจากท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ในหะดีษกุดสีบหนึ่ง อัลลอฮฺตรัสว่า

وأما من قال مطرنا بنوء كذا وكذا فذلك كافر بي مؤمن بالكوكب

“ส่วนผู้ที่กล่าวว่า เราได้รับน้ำฝนเพราะดาวดวงนั้นดวงนี้ นั่นคือผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้า แต่กลับศรัทธาต่อดวงดาว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)²

2 อัลบุคอรี หมายเลข 434 และมุสลิม หมายเลข 528 จำนวนเป็นของอัลบุคอรี

2 บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 3251 อัสติรมิซีย หมายเลข 1535 จำนวนเป็นของท่าน จากรายงานของอิบนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

2 ใน อัลสุนัน อัลกุบรอ หมายเลข 10759 จากรายงานของซัดดาด อิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

2 อัลบุคอรี หมายเลข 846 และมุสลิม หมายเลข 71 จากหะดีษซัยดุ บิน คอลิด อัลญะนีญ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

หก เดือนให้ระวังจากการกระทำที่จะนำสู่การตั้งภาคี

- เช่น การสวมแหวนหรือเส้นด้ายที่มือหรือคอเพื่อป้องกันหรือขจัดภัยพิบัติ

حديث عمران بن حصين رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم رأى رجلاً في يده حلقة من صفر، فقال : ما هذا ؟ قال : من الواهنة قال : انزعها فإنها لا تزيدك إلا وهناً فإنك لو مت وهي عليك ما أفلحت أبداً

มีรายงานจากอิหมรอน บิน หุศัยนฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า แท้จริงท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์คือลัลดลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นชายคนหนึ่ง ซึ่งมีมือของเขานั้นมีกำไลที่ทำมาจากทองเหลือง ท่านจึงกล่าวว่า “นี่คืออะไร? เขากล่าวว่า เพื่อป้องกันโรคอ่อนเพลีย ท่านจึงกล่าวว่า จงโยนมันทิ้งเถิด เพราะมันจะไม่เพิ่มสิ่งใดแก่ท่านเลย นอกจากความอ่อนเพลีย เพราะหากท่านตายในขณะที่มันอยู่ที่ท่าน ท่านย่อมไม่ได้รับความสำเร็จตลอดกาล” (บันทึกโดยอะหฺมัด, อิบน์ มัจญะฮฺ และอิบนุ หิบบาน)²

- การแขวนเครื่องรางของขลัง ตะปู ด้ายที่คอ เพื่อป้องกันไสยศาสตร์ เนื่องจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์คือลัลดลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

من تعلق تميمة فلا أتم الله له ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له

“ผู้ใดแขวนเครื่องราง อัลลอฮ์จะไม่ให้มันเป็นสิ่งป้องกันแก่เขา และผู้ใดแขวนกรวดหินเพื่อป้องกันแก่เขา อัลลอฮ์จะไม่ปล่อยให้เขาอยู่อย่างสงบ” (บันทึกโดยอะหฺมัด, อิบน์ หิบบาน และอัลหาคิม)²

และในอีกรายงานหนึ่งของอะหฺมัดและอัลหาคิม³

من تعلق تميمة فقد أشرك

“ผู้ใดแขวนเครื่องราง เขาได้ตั้งภาคีแล้ว”

และท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์คือลัลดลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

لا تبقين في بعر قلادة من وتر . أو قلادة . إلا قطعت

“จะต้องไม่มีปดลกคอเครื่องรางของอูฐตัวใดหลงเหลืออยู่ นอกจากต้องถูกตัดทิ้งเสีย” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)³

2 อะหฺมัด หมายเลข 20000 และอิบนุ มัจญะฮฺ หมายเลข 3531 และอิบนุ หิบบาน หมายเลข 6085

2 อะหฺมัด หมายเลข 17404 และอิบนุ หิบบาน หมายเลข 6086 และอัลหาคิม ในอัลมุสตัดร็อก หมายเลข 7708 จากหะดีษถูกบะฮฺ บิน อามิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3 อะหฺมัด หมายเลข 17422 และอัลหาคิม ในอัลมุสตัดร็อก หมายเลข 7720 จากหะดีษถูกบะฮฺ บิน อามิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3 อัลบุคอรี หมายเลข 3005 และมุสลิม หมายเลข 2115 จากหะดีษอบุ บะซัร อัลอันศอรี เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ

- การปิดเป่า และเครื่องรางของขลังที่ตั้งภาคี และการทำเสน่ห์

ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إن الرقي والتمايم والتولة شرك

“แท้จริงบางส่วนของ การปิดเป่า เครื่องรางของขลังทั้งหลาย และการทำเสน่ห์นั้นเป็นการตั้งภาคี” (บันทึกโดยอบู ดาวูด)³

การทำเสน่ห์ คือสิ่งที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมา โดยเชื่อว่าสิ่งนั้นจะทำให้ภรรยารักสามี

- และการเชือดสัตว์ ณ สถานที่ที่มีสิ่งภาคี

เนื่องจากท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ชายคนหนึ่งที่มาถามท่าน โดยเขาได้บนบานว่าจะเชือดสัตว์ที่นูวานะ ท่านถามว่า

هل كان فيها وثن من أوثان الجاهلية يعبد قالوا لا قال فهل كان فيها عيد من أعيادهم قالوا لا فقال أوف بندرك

“ณ ที่นั้นมีเจ็ดที่ถูกเคารพบูชาใหม่ จากบรรดาเจ็ดของยุคก่อนอิสลาม” พวกเขากล่าวว่า ไม่มี ท่านกล่าวว่า “แล้ว ณ ที่นั้นเป็นที่เฉลิมฉลองของพวกเขาไหม” พวกเขากล่าวว่า ไม่มี ท่านจึงกล่าวว่า “จงปฏิบัติให้ครบถ้วนสมบูรณ์ซึ่งการบนบานของท่านเถิด” (บันทึกโดยอบู ดาวูด)³

- และการเชื่อในลางสังหรณ์ (ลางดีและลางร้าย)

เนื่องจากหะดีษที่รายงานโดยอิบนุ มัสอูด จากท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

الطيرة شرك الطيرة شرك

“การเชื่อในลางร้ายนั้นคือการตั้งภาคี การเชื่อในลางร้ายนั้นคือการตั้งภาคี” (บันทึกโดยอบู ดาวูด และอิบนุ มาญะฮ์)³

โดยสรุปแล้ว ใครก็ตามที่ยืนยันมูลเหตุใดที่อัลลอฮ์ไม่ได้กำหนดให้เป็นมูลเหตุจริง สัมผัสไม่ได้ ไม่ปรากฏในบทบัญญัติของพระองค์ นั้นเท่ากับว่าเขากำลังตกอยู่ในการสร้างภาคีต่ออัลลอฮ์ หรือกำลังเสี่ยงที่จะตั้งภาคีต่อพระองค์

3 อบู ดาวูด หมายเลข 3883 และอิบนุ มาญะฮ์ หมายเลข 3530 จากหะดีษอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3 อบู ดาวูด หมายเลข 3313 จากหะดีษฮาบีต บิน อัมรฺอ์ฮุหาก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และอิบนุ มาญะฮ์ หมายเลข 2130 จากหะดีษอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

3 อบู ดาวูด หมายเลข 3910 และอิบนุ มาญะฮ์ หมายเลข 3538

สี่ การศรัทธาในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

คือการศรัทธาอย่างหนักแน่นว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีพระนามที่สวยงาม มีคุณลักษณะอันสูงส่ง และยืนยันในสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันแก่พระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์ หรือท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้ยืนยันไว้ในวจนะของท่าน จากบรรดาคุณลักษณะที่สมบูรณ์และสูงส่ง โดยไม่มีการเปรียบเทียบ ไม่ค้นหารายละเอียดถึงวิธีการ พร้อมกับปฏิเสธคุณลักษณะที่พระองค์ได้ปฏิเสธแก่พระองค์เองตามที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพระองค์ หรือท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้ปฏิเสธว่าไม่ใช่คุณลักษณะของพระองค์ตามที่มีอยู่ในวจนะของท่าน ไม่ว่าจะเป็นบรรดาคุณลักษณะที่บกพร่องและคุณลักษณะที่มีการเปรียบเทียบกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย โดยจะต้องไม่มีการตะหรีฟ (บิดเบือนความหมาย) และไม่มีการตะอูญีล (การปฏิเสธโดยสิ้นเชิง) ต่อคุณลักษณะนั้น ๆ อัลลอฮุตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[الأعراف: 180]

“และอัลลอฮ์นั้นมีพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงวิงวอนขอพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉินพระนามของพระองค์ พวกเขาจะได้รับโทษเป็นผลตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำไว้” (อัลอะอฺรอฟ : 180)

และตรัสอีกว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน อีกทั้งยังเป็นผู้ทรงเห็น” (อัลชุรอ : 11)

พระนามและคุณลักษณะของพระองค์นั้นมาจากตัวบทหลักฐาน ไม่มีช่องทางสำหรับการใช้สติปัญญาได้ อัลลอฮ์จะไม่ถูกให้คุณลักษณะนอกจากด้วยสิ่งที่พระองค์และศาสนทูตของพระองค์ได้ให้คุณลักษณะแก่พระองค์เท่านั้น โดยที่ไม่ละเมิดขอบเขตของอัลกุรอานและหะดีษ ดังนั้นคุณลักษณะใดที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ไม่กล่าวถึงนั้น ก็จำเป็นที่จะต้องไม่กล่าวถึงด้วย ต้องยึดตัวบทหลักฐานทั้งในการปฏิเสธและการยืนยันคุณลักษณะแก่พระองค์ ในขณะที่การค้นหารายละเอียดเกี่ยวกับเจตนาของผู้ที่พูดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ไม่ถูกกล่าวถึงนั้น หากเขามีเจตนาในความหมายที่ถูกต้อง ความหมายนั้นก็ถูกยอมรับ แต่สำนวนที่เขาพูดก็จะถูกปฏิเสธ และหากเขากล่าวถึงด้วยเจตนาเพื่อสื่อความหมายที่ไม่ถูกต้อง ทั้งสำนวนและความหมายก็จะถูกปฏิเสธ อัลลอฮุตรัสว่า

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾

[الإسراء: 36]

“และอย่าได้เสาะหาสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย แท้จริงหู ตา และหัวใจ ทั้งหมดย่อมถูกสอบสวน” (อัลอิสรอฮ์ : 36)

บรรดาพระนามของอัลลอฮ์นั้นสวยงามยิ่ง ขณะเดียวกันยังไปถึงตัวตนแห่งพระองค์ และเป็นคุณลักษณะของพระองค์อีกด้วย คุณลักษณะของพระองค์นั้นมีความสมบูรณ์ ไม่มีความบกพร่องอันใด พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: 27]

“และสำหรับพระองค์นั้นมีคุณลักษณะอันสูงส่งยิ่ง ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน และพระองค์นั้นทรงเกรียงไกร อีกทั้งทรงปรีชาญาณ” (อิรรัม : 27)

คุณลักษณะเหล่านั้นคือความจริงตามแก่นแท้ของมันเอง ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องให้คุณลักษณะเหล่านั้นดำเนินไปตามความหมายดังที่ปรากฏ โดยไม่มีการบิดเบือนใด ๆ และไม่อนุญาตให้หันเหจนผิดเพี้ยน จะด้วยการปฏิเสธ หรือด้วยการเปรียบเทียบ หรือคิดค้นชื่อใหม่ ๆ ขึ้นมา ซึ่งพระองค์มิได้เรียกชื่อเหล่านั้นแก่พระองค์เอง หรือด้วยการให้ชื่อเหล่านั้นแก่ผู้อื่น นอกจากพระองค์ เช่นการดัดแปลงชื่อรูปปั้นต่าง ๆ เลียนแบบพระนามของพระองค์ อาทิ ลาดเลียนมาจากคำว่า อิลาฮฺ, อุซซา มาจากคำว่า อะซีซ, มะนาต มาจากคำว่า มัณนาน

จำเป็นที่จะต้องวิงวอนขอต่อพระองค์หรือสวดดุอาด้วยนามชื่อเหล่านั้น สมควรที่จะท่องจำและเข้าใจความหมาย พิจารณาใคร่ครวญร่องรอยที่เกิดขึ้นจากพระนามเหล่านั้น และจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามกรอบเจตนารมณ์ของชื่อเหล่านั้นด้วย ดังกล่าวนี้อถือว่าเป็นความรู้ที่สูงส่งยิ่ง

คุณลักษณะของอัลลอฮ์โดยพิจารณาตามลักษณะความเกี่ยวพันกับพระองค์แบ่งประเภทได้ดังนี้

หนึ่ง ศิฟาต ซาติยะฮฺ /คุณลักษณะที่เกี่ยวกับตัวตนของพระองค์

คือ คุณลักษณะที่อยู่กับตัวตนอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เช่น การเป็น การได้ยิน การเห็น ความรู้ เดชานุภาพ ความประสงค์ ความปรีชาญาณ พลังอำนาจ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่อยู่กับพระองค์

สอง ศิฟาต ฟิอิลียะฮฺ /คุณลักษณะที่เกี่ยวกับการกระทำของพระองค์

คือ คุณลักษณะที่เกี่ยวพันกับความประสงค์และความปรีชาญาณของพระองค์ ซึ่งพระองค์จะกระทำด้วยคุณลักษณะดังกล่าว เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ตามที่ทรงประสงค์ ตามกรอบเจตนารมณ์แห่งความปรีชาญาณอันล้าลึกของพระองค์ เช่น การประทับอยู่เหนือบัลลังก์ การลงมายังชั้นฟ้า ความรัก ความเกลียดชัง ดีใจ พอใจ การหัวเราะ การเสด็จมาของพระองค์ในวันแห่งการพิพากษา และอื่น ๆ ตามที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และในวจนะของท่านเราะสูลที่มีรายงานถูกต้อง

บางคุณลักษณะนั้นอาจจะเรียกว่า “ศิฟาต ซาติยะฮฺ ฟิอุลียะฮฺ” กล่าวคือ เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับตัวตนและเกี่ยวกับการกระทำพร้อม ๆ กันได้ เช่น การพูดเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับตัวตนโดยพิจารณาจากที่มา และเป็นคุณลักษณะเกี่ยวกับการกระทำโดยพิจารณาในรายละเอียดของการกระทำนั้น ๆ และก็จะกล่าวได้ว่าเป็นคุณลักษณะประเภทดั้งเดิม โดยพิจารณาตามประเภท และเป็นคุณลักษณะที่เกิดขึ้นใหม่ โดยพิจารณาตามรายละเอียดและสิ่งที่กระทำ

และคุณลักษณะบางประการจะถูกเรียกว่าเป็น “ศิฟาต เคาะบะรียะฮฺ” (คำบอกเล่า) หมายความว่า แนวทางในการยืนยันคุณลักษณะดังกล่าวคือต้องยึดคำบอกเล่าตามหลักฐานเพียงทางเดียวมิอาจจะให้ปัญญามากำก่ายได้ เช่น พระพัคตร์ พระหัดธ์ทั้งสอง พระเนตรทั้งสอง พระบาท และอื่น ๆ ตามคำบอกเล่าที่มีรายงานถูกต้อง

บางส่วนจากคุณลักษณะที่ยืนยันด้วยอัลกุรอาน หะดีษ และมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์

หนึ่ง อัลอูลวฺ คุณลักษณะความสูงส่งของพระองค์ ซึ่งจะมียุ่ 3 ประเภท คือ

1) ความสูงส่งในพระเกียรติ (อูลวฺ อัลกียอดฺ) กล่าวคือพระองค์ทรงมีคุณลักษณะต่าง ๆ อันสมบูรณ์อย่างบริบูรณ์ที่สุด เพียบพร้อมที่สุด และสูงส่งที่สุด อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ [النحل: 60]

ความว่า “สำหรับอัลลอฮฺนั้น พระองค์ทรงมีคุณลักษณะอันสูงส่งยิ่งเป็นที่สุด” (อันนะหฺล : 60)

2) ความสูงส่งในอำนาจการควบคุม (อูลวฺ อัลกียอดฺ) กล่าวคือ พระองค์อัลลอฮฺทรงมีความเกรียงไกร ทรงอำนาจ ทรงกุมชัยชนะและความแข็งแกร่งเป็นที่สุดเหนือทุกสรรพสิ่งที่พระองค์สร้าง อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: 18]

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงกำราบเหนือปวงทั้งปวงของพระองค์” (อัลอันอาม : 18)

3) ความสูงส่งในตัวตนแห่งพระองค์ (อูลวฺ อัชชาต) กล่าวคืออัลลอฮฺทรงเป็นผู้ที่ไม่มีสรรพสิ่งใดอยู่เหนือพระองค์ ผู้ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ เหนือบรรดาชั้นฟ้าทั้งหลาย ทรงแยกออกจากสรรพสิ่ง ในพระองค์นั้นไม่มีสรรพสิ่งใด ๆ และในบรรดาสรรพสิ่งก็จะมีสิ่งใดที่เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์ ทรงบริสุทธิ์จากทุกสิ่งที่บกพร่องและขอสดุดีพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا هُوَ فِي السَّمَاءِ﴾ [المك: 16]

ความว่า “พวกเจ้าคิดว่าจะปลดปล่อยจากผู้ที่อยู่ ณ เบื้องสูงกระนั้นหรือ” (อัลมุก : 16)

ในหะดีษที่บันทึกโดยมุสลิมมีรายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถามทาสสาวคนหนึ่งว่า “อัลลอฮฺอยู่ที่ใด?” นางตอบว่า พระองค์อยู่เบื้องบนเหนือท้องฟ้า ท่านถามต่อไป

ว่า “แล้วฉันเป็นใคร?” นางตอบว่า ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านจึงกล่าวแก่เจ้าของทาสสาวผู้นี้ว่า “จงปล่อยนางให้เป็นอิสระเถิด แท้จริงนางเป็นผู้ศรัทธา”³

มีหลักฐานมากมายจากอัลกุรอาน หะดีษ อิจญ์มาอุของบรรดาอุละมาอ์ หลักฐานทางปัญญา และกมลสันดานบริสุทธิ์ (พินูเราะฮ์) ที่ยืนยันในคุณลักษณะประเภทนี้ ซึ่งมากมายจนนับไม่ถ้วน และคุณลักษณะแห่งความสูงส่งนั้นเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตัวตนของพระองค์ (ศิฟาต ซาติยะฮ์)

สอง คุณลักษณะการอยู่เหนือบัลลังก์อะรช (อัลอิสติวาล์) อัลลอฮ์ตรัสว่า

[54:الأعراف] ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾

ความว่า “จากนั้น พระองค์ก็ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรช” (อัลอะอฺรอฟ : 54)

อายะฮ์นี้มีในอัลกุรอานหกที่ด้วยกัน และยังมีอายะฮ์ที่เจ็ด นั่นก็คือ

[5:طه] ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ﴾

ความว่า “อ้อเราะห์มาน พระองค์ผู้ทรงเมตตาทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรช” (ฏอฮา : 5)

อิสติวาล์เกิดหลังจากที่พระองค์ได้สร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน แล้วพระองค์ก็ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ซึ่งการอิสติวาล์อย่างแท้จริงที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่และความเกรียงไกรของพระองค์ ไม่เหมือนกับการอยู่ของสรรพสิ่ง และการอิสติวาล์นั้นคือคุณลักษณะที่เกี่ยวกับการกระทำ (ศิฟาต ฟิอฺลียะฮ์)

สาม คุณลักษณะการพุด

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَتِي رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾

[109:الكهف]

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หากว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนานุกรมของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่نون ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่คำกล่าวของพระผู้เป็นเจ้าของฉันหมดสิ้นไป และแม้ว่าเราจะนำทะเลเอียงนั้นมาเป็นน้ำหมึกเพิ่มอีกก็ตาม” (อัลกะฮ์ฟ : 109)

พระองค์ตรัสอีกว่า

[164:النساء] ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾

ความว่า “และอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่โมซาลาจริง ๆ” (อันนิสาฮ์ : 164)

3 มุสลิม หมายเลข 537 จากหะดีษของมุอาวียะฮ์ บิน อัลหะกัม อัลสุลละมียะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: 143]

ความว่า “และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา” (อัลอะอฺรอฟ : 143)

อัลลอฮ์จะพูดด้วยคำพูดจริง ๆ ด้วยถ้อยคำที่ถูกได้ยิน เป็นอักษรและเสียง ที่แตกต่างจากคำถ้อยคำของสรรพสิ่ง พระองค์จะพูดตามที่ทรงประสงค์ ด้วยวิธีที่ทรงประสงค์ ทรงพูดด้วยความสัจจริงและเที่ยงธรรม ด้วยถ้อยคำต่าง ๆ ที่ไม่มีวันหมด พระองค์ทรงเป็นผู้พูดและจะยังคงเป็นผู้พูดต่อไป การพูดก็เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับตัวตนของพระองค์(ซิฟัต ซาติยะฮฺ)ถ้าหากพิจารณาจากแหล่งที่มา และเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับการกระทำ(ซิฟัต ฟิอฺลียะฮฺ)ถ้าพิจารณาในรายละเอียดของการพูดแต่ละครั้ง

คุณลักษณะทั้งหมดนี้มีอยู่จริงตามแก่นแท้ของแต่ละคุณลักษณะ ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องรับรองและปล่อยให้ดำเนินไปตามที่ปรากฏในตัวบทหลักฐาน และให้ดำเนินไปตามความหมายที่ปรากฏ โดยปราศจากการค้นหาถึงวิธีการของคุณลักษณะนั้น ๆ และดังกล่าวนี้ก็เป็นกฎที่ใช้กับทุกคุณลักษณะ เพราะว่ากรกล่าวถึงในคุณลักษณะใด ๆ นั้นก็เหมือนกับการกล่าวถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เหลืออีกด้วย และผู้ใดได้แบ่งแยกระหว่างคุณลักษณะบางส่วนออกจากอีกบางส่วน แน่จนแสดงว่าเขาได้ตัดสินใจขาดโดยไม่มีหลักฐาน

ในเรื่องพระนามของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์นั้น มีมุสลิมจำนวนหลายกลุ่มที่เข้าใจผิดพลาด ได้แก่

1. อะฮฺลุล ตัมซึล

กลุ่มที่เปรียบเทียบคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮ์ด้วยคุณลักษณะของสรรพสิ่ง คือกลุ่มที่มีความเกินเลยในการยืนยันคุณลักษณะแก่อัลลอฮ์ จนกระทั่งพวกเขาตกอยู่ในการเปรียบเทียบความคลุมเครือของพวกเขาก็คือ พวกเขาคิดว่าการเปรียบเทียบดังกล่าวคือเจตนารมณ์ของตัวบทหลักฐานเพราะอัลลอฮ์จะทรงสนทนากับมนุษย์ในสิ่งที่เป็นที่รับรู้กันระหว่างสรรพสิ่ง ความคลุมเครือนี้สามารถโต้ตอบที่แจ้งได้ดังนี้

หนึ่ง อัลลอฮ์ได้ปฏิเสธความเสมอเหมือน ความเท่าเทียม และผู้ที่เป็นหุ้นส่วน ออกจากตัวพระองค์ ในหลาย โองการที่ชัดเจนยิ่ง ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشورى: 11]

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนกับพระองค์” (อัซซุรอ : 11)

﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: 22]

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าได้ให้มีผู้เสมอเหมือนใด ๆ ขึ้นสำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้าก็รู้กันอยู่” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 22)

[4: إِخْلَاصُ] ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

“และไม่มีผู้ใดเหมือนกับพระองค์” (อัลอิคลาส : 4)

และก็เป็นไปไม่ได้เลยที่ดาร์สของอัลลอฮ์นั้นจะขัดแย้งกันเอง

สอง สถิติปัญญาที่บริสุทธิ์ไม่ยอมรับที่พระเจ้าผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงสมบูรณ์ จะเป็นเหมือนกับบ่าว ผู้ถูกสร้างที่มีความบกพร่อง ดังนั้นเมื่อตัวตนของพระองค์ไม่เหมือนกับตัวตนของสรรพสิ่งต่าง ๆ แล้วไซ้ คุณลักษณะของพระองค์ก็จะไม่เหมือนกับคุณลักษณะของสรรพสิ่งต่าง ๆ อีกด้วย

สาม อัลลอฮ์ทรงสนทนากับบ่าวของพระองค์ด้วยสิ่งที่พวกเขาเข้าใจ ในแง่ความหมายเดิมของคำนั้น ๆ แต่ก็ไม่จำเป็นว่าการมีส่วนร่วมในความหมายดังกล่าวจะต้องมีความเหมือนกันโดยสิ้นเชิงในแก่นแท้และรายละเอียดทุกกระเปียดนี้ เพราะเมื่อสรรพสิ่งต่าง ๆ เองก็ใช้คำพ้องอยู่มากมาย แต่ไม่จำเป็นที่มันจะต้องเหมือนกันทุกประการแม้ว่าจะพ้องคำก็ตามที่ เช่น คำว่าการได้ยิน การเห็น ความสามารถ มือ ใบหน้า เป็นต้น ดังนั้นความแตกต่างระหว่างผู้ทรงสร้างกับสิ่งถูกสร้างย่อมแตกต่างยิ่งกว่าอย่างเห็นได้ชัด

2. อะฮ์ลุด ตะอ์อิล

ผู้ปฏิเสธคุณลักษณะอย่างเลียดเกิด ความคลุมเครือของพวกเขาคือ การยืนยันลักษณะแก่พระองค์นั้นทำให้เกิดการเปรียบเทียบ เนื่องจากคุณลักษณะเหล่านั้นก็เป็นคุณลักษณะของสรรพสิ่ง ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องปฏิเสธให้พ้นจากผู้ทรงสร้าง พวกเขาได้ยืนยันการมีอยู่แก่พระองค์เพียงอย่างเดียวโดยปราศจากการมีคุณลักษณะอื่น กลุ่มที่เพี้ยนหนักที่สุดจากพวกเขา คือกลุ่มกอเราะมีฎาะฮ์บาญียะฮ์ ผู้ที่ปฏิเสธสองสิ่งที่อยู่ตรงกันข้ามออกจากพระองค์ จากนั้นก็เป็นกลุ่มอัลญะฮ์มียะฮ์ ผู้ที่ปฏิเสธพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ จากนั้นก็เป็นกลุ่มมุตะฮิละฮ์ ผู้ที่ยอมรับในพระนามของพระองค์แต่ปฏิเสธคุณลักษณะที่มาจากพระนามเหล่านั้น

การโต้แย้งชี้แจงแก่พวกเขา มีดังนี้

หนึ่ง อัลลอฮ์ได้ยืนยันคุณลักษณะต่าง ๆ แก่พระองค์เองไว้ในหลาย ๆ โองการอย่างชัดถ้อยชัดคำ และแจ่มแจ้งอย่างละเอียดแล้ว และพระองค์ได้กล่าวถึงคุณลักษณะเหล่านั้นพร้อมกับปฏิเสธในความเสมอเหมือนับบรรดาสรรพสิ่ง เช่น

[الشورى: 11] ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนกับพระองค์” (อัลซุรอ : 11)

และก็เป็นไปไม่ได้เลยที่ดาร์สของอัลลอฮ์นั้นจะขัดแย้งกันเอง

สอง การยืนยันถึงการมีอยู่เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีความลักษณะอื่นใดเลยนั้น ย่อมไม่อาจยืนยันแก่นแท้ของการมีอยู่ในความเป็นจริงได้เลย การยืนยันแบบนี้เป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในจินตนาการเท่านั้น ดังนั้นคำกล่าวของพวกเขาเช่นนั้นในที่สุดแล้วจะนำไปสู่การปฏิเสธผู้สร้าง

สาม การให้คุณลักษณะด้วยสำนวนที่มีความหมายกว้างและครอบคลุมต่อสิ่งใดบางอย่างที่จำเพาะ ก็ไม่จำเป็นว่าตัวตนของสิ่งนั้นจะต้องมีอยู่ในสิ่งอื่นด้วย ๆ ทว่าทั้งสองอย่างนั้นอาจจะแยกส่วนอยู่ต่างหากในกรอบของคุณลักษณะดังกล่าวซึ่งถูกบอกไว้อย่างกว้าง ๆ เพราะคุณลักษณะใดก็ตามเมื่อถูกจำกัดหรือถูกโยงไปยังสิ่งใด ๆ แล้ว ความเหมือนและการพ้องกันของคุณลักษณะนั้น ๆ ก็ย่อมหายไปในเรื่องที่ปรากฏออกมา

3. อะฮฺลุล ตะอ์วีล

กลุ่มที่เชื่อว่าตัวบทหลักฐานบางประการเกี่ยวกับศิฟาตฟิอียะฮฺ หรือ ศิฟาตเคาะบะรียะฮฺ มิได้บ่งชี้ถึงคุณลักษณะที่แท้จริงของอัลลอฮฺ พวกเขาจึงค้นหาความหมายอื่น ๆ ที่มารองรับตัวบทเหล่านั้น โดยที่ไม่มีหลักฐานอื่นถูกต้องพอจะเป็นปัจจัยให้หันไปใช้ความหมายอื่นที่ต่างออกไปได้ พวกเขาจะเรียกการบิดเบือนของพวกเขาเช่นนี้ว่าเป็นการตีความ (ตะอ์วีล)

การตอบโต้ชี้แจงแก่พวกเขามีดังนี้

หนึ่ง อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งเกี่ยวกับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงสัจจะยิ่ง ผู้ทรงมีคำพูดที่สวยงามที่สุด มากยิ่งกว่าบรรดาสรรพสิ่ง ศาสนทูตของพระองค์ก็รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลอย่างสัจจริงที่สุด ท่านอธิบายเกี่ยวกับพระองค์ไว้อย่างชัดถ้อยชัดคำยิ่ง และเป็นผู้ที่จริงใจที่สุดต่อประชาชาติของท่าน ดังนั้นจะมีผู้รู้ดีกว่าอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้อย่างไรเล่า เหตุใดพวกเขาจึงอ้างว่าคำพูดของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์อาจมีความสับสนคลุมเครือและผิดเพี้ยนจากความหมายเดิมได้อย่างไรกัน

สอง โดยพื้นฐานเดิมแล้ว คำพูดใด ๆ ก็จะต้องสื่อความหมายหลักในสิ่งที่ เป็นจริงตามแก่นแท้ของคำนั้น ๆ และไม่ถูกต้องเลยที่จะมีการตีความนอกจากจะต้องมีหลักฐานที่ถูกต้องมาบ่งชี้ให้หันไปใช้ความหมายอื่นจากแก่นแท้ของมันไปสู่ความหมายรอง ซึ่งในที่นี้ก็ไม่มีหลักฐานบ่งชี้ใด ๆ เลยให้ตีความในประเด็นที่เราพูดถึงอยู่

สาม ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้แจกแจงสารแก่นุษย์อย่างชัดแจ้งแล้ว ดังนั้นเป็นไปได้ที่ท่านจะละเลยเรื่องนี้ โดยไม่ได้อธิบายถึงความหมายตามที่บรรดาผู้บิดเบือนได้กล่าวอ้างว่าเป็นความหมายอื่นที่พวกเขาได้อุตริขึ้นมา

4. อะฮฺลุล ตัจญีฮิล

กลุ่มที่อ้างว่า ไม่มีทางรู้ความหมายคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่อัลลอฮฺและท่านเราะฮฺลุลได้บอกไว้เลย ไม่มีผู้ใดรู้นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น พวกเขาเรียกตัวเองว่า มุฟาวิญฺะฮฺ (ผู้ที่มอบหมาย) แนวทางของพวกเขาคือมอบหมายการเข้าถึงความหมายดังกล่าวแก่อัลลอฮฺเท่านั้น

การโต้แย้งชี้แจงแก่พวกเขา มีดังนี้

หนึ่ง เป็นไปไม่ได้ที่บิดาด้วยความรู้เกี่ยวกับอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความรู้ที่มีเกียรติยิ่งสูงส่งที่สุดในศาสนาจะถูกปกปิดไว้ไม่ให้มีคนเรียนรู้และเข้าใจ ทั้งปัญญาและตัวบทหลักฐานไม่ได้สนับสนุนหรือบ่งชี้ถึงแนวคิดนี้เลย

สอง อัลลอฮ์ได้ประทานอัลกุรอานลงมาด้วยภาษาอาหรับที่ชัดเจนชัดคำ และสั่งให้บ่าวของพระองค์ได้พิจารณาใคร่ครวญในความหมายของ โดยที่พระองค์มิได้ยกเว้นเรื่องใดเลย ดังนั้นจึงเป็นหลักฐานว่าเราสามารถรู้ถึงความหมายของคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ได้ ส่วนวิธีการและแก่นแท้ของคุณลักษณะเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เร้นลับที่จะต้องมอบหมายความรู้ของเราไปยังอัลลอฮ์

สาม แนวคิดดังกล่าวนี้ นำไปสู่การตีกรอบและรื้ออ่านกล่าวอ้างทำให้บรรพชนอิสลามรุ่นก่อนกลายเป็นผู้ที่ไร้ความรู้ความเข้าใจ และตีตราพวกเขาว่าเป็นเหมือนผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ไม่รู้สิ่งใดในคัมภีร์เลยนอกจากการคาดเดาไปเองเท่านั้น ในมุมมองของพวกเขา โองการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ไม่ต่างอะไรจากอักขระที่ขีดเขียนขึ้นมาเฉย ๆ และเป็นอักขระของปทานุกรมที่ไม่ได้บ่งชี้ถึงความหมายที่เข้าใจได้แต่ประการใด

การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์

คือการเชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์ได้สร้างสรรพสิ่งกลุ่มหนึ่งขึ้นมาเพื่อการเคารพภักดีพระองค์เป็นการเฉพาะ พระองค์ทำให้พวกเขาเชื่อฟังโดยคหฤ พวกเขได้ใกล้ชิดพระองค์ ได้อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลายของพระองค์ พระองค์ประทานพลังความแข็งแรงให้พวกเขาสามารถใช้ในการสนองต่อพระบัญชาของพระองค์

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์จะไม่เกิดขึ้นโดยสมบูรณ์เว้นแต่จะต้องประกอบด้วยประการต่าง ๆ ดังนี้

หนึ่ง เชื่อว่าพวกเขาเป็นปวงบ่าวผู้ทรงเกียรติของอัลลอฮ์ มีคุณธรรม และใกล้ชิดพระองค์ ยอมจำนนและหวั่นเกรงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา

มะลาอิกะฮ์มิได้มีคุณสมบัติพิเศษอันใดที่จะเป็นพระเจ้าหรือได้รับการเคารพบูชาเยี่ยงพระเจ้า อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْقُونَهُ بِالْأَقْوَابِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾﴾ [الانباء: 26-28]

“และพวกเขา (มุซริกนผู้ตั้งภาคี) กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยัดมะลาอิกะฮ์เป็นบุตรมหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ (มิได้เป็นเช่นนั้นไม่) แต่ว่ามะลาอิกะฮ์เหล่านั้นเป็นบ่าวผู้มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ชิงกล่าวว่าคำพูดก่อนพระองค์ และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพวกเขามีความเกรงกลัวต่อพระองค์อย่างที่สุด” (อัลอันบิยาฮ์ : 26-28)

และตรัสว่า

﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾﴾ [النحل: 50]

“พวกเขาจะกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ผู้ซึ่งทรงอำนาจอยู่เหนือพวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชา” (อัลนะหุล : 50)

และตรัสว่า

﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾﴾ [التحریم: 6]

“พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา” (อัลตะหะรีม : 6)

และตรัสว่า

[عبس: 16] ﴿كَرَاهِمُ بَرُّوْهُ ۝۱۶﴾

“เป็นเหล่าผู้ทรงเกียรติ อีกทั้งยังทรงคุณธรรม” (อะบะสะ : 16)

และตรัสว่า

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِهْتٰوْاۤ اِيَّاكُمْ كَاٰنُوْا يَعْبُدُوْنَ ۝۴۱﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلٰٓئِنَّا مِنْ دُوْنِهِمْۙ بَلْ كَاٰنُوْا يَعْبُدُوْنَ الْاٰجِنَۙ اَكْثَرُهُمْۙ بِهٖم مُّؤْمِنُوْنَ ۝۴۲﴾ [سبأ: 40-41]

“และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าใช้ไหม้ที่พวกเขาเคยเคารพสักดิ์ บรรดามะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ พระองค์ทรงเป็นนายผู้คุ้มครองพวกเรา มิใช่พวกเขา แต่ทว่าพวกเขาเหล่านั้นเคารพบูชาญินส่วนมากจากพวกเขานั้นเป็นผู้ศรัทธาต่อญิน” (สะบะฮ์ : 40-41)

และตรัสว่า

﴿قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝۳۲﴾ [البقرة: 32]

“พวกเขา(มะลาอิกะฮ์)กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ไม่มีความรู้ใด ๆ เกิดขึ้นแก่พวกเรา นอกจากสิ่งที่พระองค์สอนพวกเราเท่านั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 32)

สอง เชื่อว่ามะลาอิกะฮ์มีชื่อที่ทรงเกียรติ

มะลาอิกะฮ์ตนใดที่เรารู้จักชื่อ เราก็จะศรัทธาในชื่อเหล่านั้นตามที่ปรากฏแก่เรา ส่วนมะลาอิกะฮ์ที่เราไม่ได้รู้จักชื่อเขาเราก็จะศรัทธาโดยภาพรวมว่าพวกเขามีอยู่จริง ในจำนวนชื่อของมะลาอิกะฮ์ที่เรา รู้ก็คือ ญิบริล, มิกายิล, อีสรอฟิล, มะละกุลมาต, มาลิก, ริฎวาน, มุนกัร และ นะกีร ตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและหะดีษที่เคาะฮ์

สาม เชื่อว่ามะลาอิกะฮ์ถูกสร้างจากรัตมี มีปีก รูปร่างใหญ่โตและหลากหลายรูปแบบ

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًاۙ اَوَّلٰٓى اَجْحَۡهٖ مَّتٰى وَتَلَتْ وَرُبُّعَ يَزِيْدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَآءُۙ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱﴾ [فاطر: 1]

“มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ผู้ทรงให้บรรดามะลาอิกะฮ์เป็นผู้นำข่าว ซึ่งมีปีกมากมาย สอง สาม และสี่ พระองค์จะเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (ฟาฏีร : 1)

ท่านเราะซูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ

“บรรดามะลาอิกะฮ์นั้นถูกสร้างจากแสงรัศมี” (บันทึกโดยมุสลิม)³

ในตำราหะดีษเศาะฮิห์ทั้งสองเล่มมีรายงานว่า ท่านเราะซูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยเห็นญิบรีลในรูปลักษณะที่แท้จริง ท่านมีปีกจำนวน 600 ปีก³

และท่านเราะซูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

أذن لي أن أحدث عن أحد حملة العرش ما بين شحمة أذنه وعاتقه مسيرة سبعمائة عام

“ฉันได้รับอนุญาตให้กล่าวถึงมะลาอิกะฮ์ท่านหนึ่งซึ่งทำหน้าที่แบกบัลลังก์ ระหว่างตั้งหูกกับ ป่าของเขามีระยะห่างเท่ากับการเดินทาง 700 ปี” (บันทึกโดยอับูดาวูด)³

พวกเขาเป็นสรรพสิ่งที่มียูอยู่จริงไม่ใช่เป็นพลังอำนาจแห่งจินตนาการตามที่คนโง่ได้กล่าวอ้าง พวกเขาเป็นสรรพสิ่งที่มีความมากมายไม่มีผู้ใดคำนวณนับได้ นอกจากพระผู้สร้างพวกเขาเท่านั้น

ในหะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมจากรายงานของอะนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เกี่ยวกับเรื่องราวการมิอรอญญ์ของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

أن النبي صلى الله عليه وسلم رفع له البيت المعمور في السماء السابعة يصلي فيه كل يوم سبعون ألف ملك إذا خرجوا لم يعودوا إليه آخر ما عليهم

“แท้จริงบัยตุลมะอุมูรซึ่งอยู่ในฟ้าชั้นที่เจ็ดถูกยกให้แก่ท่านนบีได้เห็น แต่ละวันจะมี มะลาอิกะฮ์จำนวน 70,000 ท่านเข้าไปละหมาดในนั้น เมื่อพวกเขาออกมาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ได้เข้าไป อีก เป็นการเข้าครั้งสุดท้าย (เพราะมีมะลาอิกะฮ์อื่นรอที่จะเข้าไปเรื่อย ๆ ไม่จบสิ้น)”³

สี่ บรรดามะลาอิกะฮ์จะยินเรียงเป็นแถวให้การสดุดี

อัลลอฮุอลีแก่พวกเขาให้สดุดีพระองค์ ให้ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ และมอบพลัง แก่พวกเขาเพื่อให้สนองคำบัญชาของพระองค์จนสำเร็จลุล่วง

อัลลอฮุตรัสว่า

﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ، مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٦﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾﴾ [الصافات: 164-166]

3 มุสลิม หมายเลข 2996 จากหะดีษของอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

3 อัลบุคอรี หมายเลข 3234 มุสลิม หมายเลข 177 จากหะดีษของอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา, และ อัลบุคอรี หมายเลข 3232 มุสลิม หมายเลข 174 จากหะดีษของอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3 อับูดาวูด หมายเลข 4727 จากหะดีษของญะบْرِ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

3 อัลบุคอรี หมายเลข 3207 มุสลิม หมายเลข 162

“และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่จะมีตำแหน่งที่ถูกกำหนดไว้ และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้ที่ยืนเข้าแถว และแท้จริง เราเป็นผู้สวดดี” (อัศศอฟฟาต : 164-165)

และตรัสว่า

وَلَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ يُسَبِّحُونَ أَلِيلًا وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

“ผู้ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นลี้ทรีของพระองค์ และผู้ที่อยู่ ณ พระองค์นั้นไม่ยโสโอหังที่จะเคารพภักดีพระองค์ และพวกเขาก็ไม่เบื่อหน่าย พวกเขาจะสวดดีพระองค์ในเวลากลางคืนและกลางวันโดยไม่ย่อท้อ” (อัลอันบิยาฮ์ : 19-20)

และตรัสว่า

﴿ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝﴾ [فصلت: 38]

“หากคนเหล่านั้นยโสโอหังต่ออัลลอฮ์ ก็ให้สำนึกว่าบรรดามะลาอิกะฮ์ที่อยู่ ณ พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น จะคอยกล่าวสวดดีพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยที่พวกเขาไม่เบื่อหน่าย” (ฟูศสิลัต : 38)

และมีรายงานจากหะกิม บิน หิซาม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า

بينما رسول الله صلى الله عليه وسلم في أصحابه إذ قال لهم أسمعون ما أسمع ؟ قالوا ما نسمع من شيء ؟ قال إني لأسمع أطيء السماء وما تلام أن تنطق وما فيها موضع شبر إلا وعليه ملك ساجد أو قائم

“ขณะที่ท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮุอะลยฮิวะสสลัลม อยู่ร่วมกับบรรดาสาวก ท่านใดนั้นท่านก็กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านได้ยินในสิ่งที่ฉันได้ยินไหม ? พวกเขาตอบว่า เราไม่ได้ยินสิ่งใดเลย ท่านเราะสูลกล่าวว่า ฉันได้ยินเสียงคำรามของชั้นฟ้า และมันก็ไม่ถูกดำเนินที่คำราม และไม่มีสถานที่ใดในชั้นฟ้าแม้เพียงคืบเดียว นอกจากจะมีมะลาอิกะฮ์ที่กำลังสujud หรือยืนละหมาดอยู่” (บันทึกโดยอัญญาะบะรอนียะ) อัลอัลบานียุกล่าวว่าสายรายงานถูกต้องตามเงื่อนไขของมุสลิม ⁴

ห้า บรรดามะลาอิกะฮ์ถูกปิดกั้นจากการถูกมองเห็น

เพราะพวกเขาคือโลกแห่งความเร้นลับ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การรับรู้โดยประสาทสัมผัสของมนุษย์ ขณะที่อยู่ในโลกนี้ นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น เช่นท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮุอะลยฮิวะสสลัลม ของเรา ได้เห็นรูปลักษณะที่แท้จริงของญิบรีลตามที่อัลลอฮ์ได้สร้างมา แท้จริง พวกเขาจะถูกมองเห็นในปรโลกเท่านั้น

4 อัญญาะบะรอนียะ ใน อัลมุญมิม อัลกะบีร หมายเลข 3122 ดู อัซซิลซิละฮ์ อัศเศาะฮิหะฮ์ ของอัลอัลบานียะ หมายเลข 852

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا﴾ [الفرقان: 22]

“วันที่พวกเขาจะได้เห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันนั้นไม่มีข่าวดีใด ๆ สำหรับผู้กระทำความผิด และมะลาอิกะฮ์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า สวรรค์นั้นถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว” (อัลฟุรกอน : 22)

และตรัสอีกว่า

﴿جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ [الرعد: 23]

“และบรรดามะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตูของสวรรค์” (อัลเราะอะฮุด : 23)

ที่ว่าอัลลอฮ์ให้พวกเขาสามารถจำแลงร่างในรูปของมนุษย์ได้ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ [مريم: 17]

“แล้วเราได้ส่งญิบรีลของเราไปยังนาง แล้วเขาก็ได้จำแลงตนให้นางเห็นเป็นคนที่สมนบูรณ์” (มรียัม : 16)

และตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامٌ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئِدٍ﴾ [هود: 69-79]

“และแท้จริงบรรดาทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมกับข่าวดี พวกเขาบอกว่า ความศานติจงมีแด่ท่าน เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน แล้วเขาก็มิได้รือทที่จะนำลูกวัวย่างออกมา ครั้นเมื่อเห็นว่ามือของพวกเขาไม่หยิบจับมัน เขารู้สึกแปลกใจและรู้สึกกลัว พวกเขา พวกเขาบอกว่า ท่านอย่ากลัวเลย แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนของญู” (ฮูด : 69-70)

และตรัสว่า

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ [هود: 77-78]

“และเมื่อบรรดาทูตของเราได้มายังญู เขาก็เป็นทุกข์และหนักใจด้วยความเป็นห่วงพวกเขา และกล่าวว่า นี่เป็นวันที่สาหัสยิ่ง และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขาอย่างรีบเร่ง และก่อนหน้านั้น

พวกเขาก็ได้ทำความชั่วมาแล้ว เขากล่าวว่า ไอ้กลุ่มชนของฉัน เหล่านี้คือลูกสาวของฉัน พวกนางบริสุทธิ์ยิ่งกว่าสำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอย่าให้ฉันขายหน้าต่อแขกของฉันเลย ในหมู่พวกท่านไม่มีผู้ที่ฉลาดบ้างหรือ” (สุต : 77-78)

บรรดามะลาอิกะฮ์เหล่านั้นได้มาในรูปลักษณะของบุรุษ เช่นเดียวกันขณะที่ญิบริลได้มาหาท่านเราะสูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ในรูปลักษณะของผู้ชาย เสื้อผ้าสีขาว ผมดำ และบางครั้งญิบริลมาหาท่านเราะสูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ในรูปลักษณะของสาวกท่านหนึ่งมีนามว่า ดิหะฮ์ อัลกัลบียะเราะฎียัลลอฮุอันฮุ

หก บรรดามะลาอิกะฮ์ได้รับมอบหมายหน้าที่ต่าง ๆ

นอกเหนือจากหน้าที่ประจำคือการเคารพภักดีและสดุดีพระองค์อัลลอฮ์ กล่าวคือ

1. นำโอองการ (สาร) มายังบรรดาศาสนทูต นี่คือน้ำที่ของญิบริล (หรือเรียกว่า ญิบรออิล) อัลลอฮุตรัสว่า

﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: 102]

“จงกล่าวเถิดว่า อัลกุรอานนั้น วิญญูณบริสุทธิ์(ญิบริล)ได้นำลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า โดยอัลกุรอานนั้นได้ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรม” (อัลนะหฺลุ : 102)

และตรัสว่า

﴿وَلَنُزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾﴾ [الشعراء: 192-194]

“และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นการประทานลงมาของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก วิญญูณผู้ชื่อสัตย์(ญิบริล)ได้นำลงมายังหัวใจของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะเป็นส่วนหนึ่งจากผู้ตักเตือน” (อัซซุอะรอฮ์ : 192-194)

2. หลั่งน้ำฝนและให้พื้นดินงอกเงย เป็นหน้าที่ของมีกาอิล อะลัยฮิสสลาม ตามรายงานที่บันทึกโดยอะหมัด พวกยิวได้กล่าวแก่ท่านนบี คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ว่า “หากท่านพูดว่า มีกาอิล ผู้ทำหน้าที่หลั่งความเมตตา พืชพรรณ และน้ำฝน ก็ย่อมเป็นจริงดังนั้น”⁴

4 อะหมัด หมายเลข 2483 จากหะดีษอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ดูในอัญญาอะบะรอญีย ในอัลมุญัม্ম อัลกะบิร หมายเลข 12061 จากหะดีษอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ท่านนบี คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม กล่าวแก่ญิบริลว่า “มีกาอิลนั้นทำหน้าที่อะไร?” ญิบริลตอบว่า ดูแลพืชพรรณและน้ำฝน อัลฮัยษะมีย ได้บันทึกไว้ในมัญมะอ์ อัลชะวาอิด หมายเลข 14212 และท่านก็กล่าวว่า ในสายรายงานนี้มีอัมมัด บิน อุบัยดิลลา คนกลุ่มหนึ่งได้วินิจฉัยว่าเขาเชื่อถือ แต่เขาเป็นผู้ที่มีความจำไม่ได้ ส่วนนักรายงานคนอื่น ๆ นั้นล้วนน่าเชื่อถือทั้งสิ้น

3. การเป่าแตร เป็นหน้าที่ของอิสรอฟีล อะลัยฮิสสลาม เป่าเพื่อให้ล้มตาย และเป่าเพื่อให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมามากครั้ง อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: 68]

“และแตรได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินก็ล้มตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ จากนั้นแตรได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมอดดู” (อัลซุหมร : 68)

มะลาอิกะฮ์สามท่านนี้ ญิบรออีล, มีกาอิล, อิสรอฟีล คือหัวหน้าแห่งบรรดามะลาอิกะฮ์ทั้งหลาย เพราะหน้าที่ของพวกเขาเกี่ยวข้องกับชีวิต ญิบรออีลทำหน้าที่เกี่ยวกับการมีชีวิตของหัวใจ มีกาอิลทำหน้าที่เกี่ยวกับชีวิตของพืชพรรณ อิสรอฟีลทำหน้าที่เกี่ยวกับชีวิตของร่างกาย

4. พิทักษ์รักษามนุษย์ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعْزِلُوهُمَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ [الرعد: 11]

“สำหรับเขานั้นจะมีมะลาอิกะฮ์เฝ้าติดตาม ทั้งด้านหน้าและด้านหลังเขา โดยจะคุ้มครองเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮฺ แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของกลุ่มชนใด เว้นแต่พวกเขาจะเปลี่ยนสภาพของตนเอง และเมื่อใดที่อัลลอฮฺประสงค์ให้กลุ่มชนใดประสบกับความโชคร้ายก็ไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้านผลลัทธิของความประสงค์นั้น และพวกเขาจะไม่มีใครคอยช่วยเหลืออีกนอกจากพระองค์” (อัลเราะอูด : 11)

5. บันทึกการกระทำของมนุษย์ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِذْ يَتَلَفَّى الْمَتَفَيِّانُ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾﴾ [ق: 17-18]

“ขณะที่มะลาอิกะฮ์ทั้งสองนั่งทางด้านขวาและด้านซ้าย ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ ณ ที่เขานั้นจะมีผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)” (กอฟ : 17-18)

6. สนับสนุนช่วยเหลือผู้ศรัทธาให้มีความหนักแน่น อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلَتْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ [الأنفال: 12]

“ขณะที่พระผู้อภิบาลของเจ้ามีโองการแก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าอยู่นอกเคียงข้างพวกเจ้า ดังนั้นจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคงเถิด ข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอและจงฟันปลายนิ้วมือทั้งหมดของพวกเขา” (อัลอันฟาล : 12)

7. ดึงวิญญาณ คือหน้าที่ของมะลาอิกะฮ์แห่งความตาย (มะละกุลเมาต) อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ يَتُوفَّئِكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَٰهَ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ [السجدة: 11]

“จงกล่าวเถิดว่า มะลาอิกะฮ์แห่งความตายที่ได้รับมอบหมายอยู่กับพวกท่านจะทำให้พวกท่านเสียชีวิต จากนั้นพวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” (อัลสัจญ์ดะฮ์: 11)

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾ [الأنعام: 61]

“จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าคนใดคนหนึ่งถึงวาระแห่งความตาย บรรดาทูตของเราก็จะทำหน้าที่รับชีวิตของพวกเจ้า พวกเขาจะไม่บกพร่องต่อหน้าที่เลย” (อัลอันอาม : 61)

8. สอบสวนผู้ตายในหลุมฝังศพ เกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนทูตที่มายังเขา และศาสนาของเขา ผู้ที่จะสอบสวนเขานั้นมีสองท่าน คือ มุนกัร และ นะกีร มีรายงานจากท่านอะนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«إن العبد إذا وضع في قبره وتولى عنه أصحابه إنه ليسمع قرع نعالهم، أتاه ملكان فيقعدانه فيقولان له: ما كنت تقول في هذا الرجل محمد صلى الله عليه وسلم؟ فأما المؤمن، فيقول: أشهد أنه عبد الله ورسوله. فيقال له: انظر إلى مقعدك من النار، قد أبدلك الله به مقعداً من الجنة، فيراهما جميعاً، وأما المنافق والكافر فيقال له: ما كنت تقول في هذا الرجل؟ فيقول: لا أدري، كنت أقول ما يقول الناس، فيقال: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ، ويضرب بمطارق من حديد ضربة، فيصيح صيحة يسمعها من يليه غير الثقلين»

“แท้จริงแล้ว เมื่อบ่าวคนหนึ่งเมื่อถูกวางลงในสุสานของเขา แล้วคนใกล้ชิดก็หันหลังกลับและแยกย้ายกันไป โดยที่เขา(คนตายที่ถูกฝัง)ยังได้ยินเสียงย่างเท้าของพวกเขาก็จะมีมะลาอิกะฮ์สองท่านมาหาเขา แล้วทั้งสองก็ยกเขาขึ้น แล้วถามเขาว่า เจ้าเคยกล่าวถึงชายที่ชื่อมุหัมมัดว่าอย่างไร(ตอนที่ท่านมีชีวิตอยู่บนโลก)? ถ้าเป็นผู้ศรัทธาเขาก็จะตอบว่า ฉันได้กล่าวปฏิญาณว่าเขาเป็นบ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์ เขาจะถูกกล่าวว่า จงดูที่อยู่เดิมของท่านในนรกที่อัลลอฮ์ได้แทนที่ให้กับท่านด้วยคำปฏิญาณที่ได้กล่าวไว้ในวันด้วยที่อยู่ใหม่ในสวรรค์ แล้วเขาก็ได้เห็นที่อยู่ทั้งสองที่นั้นพร้อมกัน(คือทั้งนรกและสวรรค์) ส่วนคนมุนาฟิกและมุนาฟิกก็จะถูกถามเช่นเดียวกันว่า เจ้าเคยกล่าวถึงชายที่ชื่อมุหัมมัดว่าอย่างไร(ตอนที่ท่านมีชีวิตอยู่บนโลก)? เขาจะตอบว่า ฉันไม่รู้ ฉันพูดตามสิ่งที่คนอื่น ๆ พูด แล้วเขาจะถูกกล่าวว่า เจ้าไม่รู้และเจ้าก็ไม่อ่าน แล้วเขาก็ถูกทุบด้วยค้อนเหล็กหนึ่งครั้ง แล้วเขาก็ส่งเสียงร้องดังลั่นโดยที่สิ่งอยู่ใกล้เคียงจะได้ยินทั้งหมดยกเว้นมนุษย์และญินเท่านั้นที่ไม่ได้ยิน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม) ⁴

ในสำนวนของฮัตรีมิซียะจากอบู สุรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ระบุว่า
 إِذَا قَبِرَ الْمَيِّتُ - أَوْ قَالَ أَحَدُكُمْ - أَتَاهُ مَلَكَانِ أُسُودَانِ أَرْزَقَانِ يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا الْمُنْكَرُ وَالْآخَرُ التَّكْبِيرُ فَيَقُولَانِ
 مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ ...؟

“เมื่อศพถูกฝัง – หรือ เมื่อพวกเขาคนหนึ่งถูกฝัง – สองมะลาอิกะฮ์ที่ผิวดำมีตาสีน้ำเงินจะเข้ามาหาเขา และถามเขาว่า เจ้าเคยพูดถึงผู้ชายคนนี้อย่างไร?...”⁴

9. ดูแลทารกในครรภ์ โดยจะเป่าวิญญาณเข้าไปในทารก บันทึกเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพ อายุขัย การงานของเขา และบันทึกว่าเป็นผู้มีทุกข์หรือมีสุข

10. ฝันรก

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ [المدر: 31]

“และเราได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าฝันรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น” (อัลมุคดษษิร : 31)

และตรัสว่า

﴿وَنَادَا يَمْلِكُ لِيَقْضَ عَلَيْهِمَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكْنُوتٌ﴾ [الزخرف: 77]

“และพวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่าโอ้มาลิก (ยามเฝ้าฝันรก) โปรดให้พระผู้อภิบาลของท่านจัดการให้เราตายเสียเถิด (เพื่อรอดจากการลงโทษ) เขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านจะพำนักอยู่ตลอดไป” (อัลซุคฺรฟ : 77)

และตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَانَفْسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَفُودَهَا النَّاسُ وَالْحَجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم: 6]

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงปกป้องตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรกเถิด ซึ่งเชื้อเพลิงของนรกนั้นคือมนุษย์และก้อนหิน บนนรกนั้นจะมีมะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งและหยาบคายคอยเฝ้าอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูบบัญชา” (อัลตะหะรีม : 6)

4 ฮัตรีมิซียะ หมายเลข 1071 อัลอัลบานียฺได้วินิจฉัยใน อัซซิลซิละฮ์ อัลเศาะฮียะฮ์ ว่า สายรายงานดี ผู้รายงานทั้งหมดน่าเชื่อถือ เป็นนักรายงานในตำราของอิมามมุสลิม ส่วนอบูบัร อีสหากในสายรายงานนั้นเขาคือ อัลฮามิรีย อัลกุเราะซียะ เมาลาฮุม มีทัศนคติที่วิเคราะห์แล้วไม่เป็นผลเสียแต่อย่างใด

11. ขออภัยโทษแก่ผู้ศรัทธา ขอพรแก่และแจ้งข่าวดีแก่ผู้ศรัทธา และให้การต้อนรับผู้ศรัทธาในสวรรค์

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۖ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۸﴾ [غافر: 7-9]

“บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบบัลลังก์ต่างสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขา ศรัทธาต่อพระองค์ และขออภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ความเมตตาและความรอบรู้ของพระองค์แผ่กว้างทั่วทุกสิ่ง ขอพระองค์ได้โปรดอภัยแก่บรรดาผู้กลับใจ และดำเนินตามแนวทางของพระองค์เถิด และโปรดคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์โปรดให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์อันสถาพร ซึ่งพระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกเขา พร้อมทั้งผู้กระทำความดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา คู่ครองของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงมีอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ และโปรดคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย และผู้ใดที่พระองค์คุ้มครองให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายในวันนั้น แท้จริงพระองค์ทรงเมตตาแก่เขา และนั่นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง” (ซอฟิร : 7-9)

และตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: 30]

“แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮฺคือพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วพวกเขาก็นิ่งหยุดตามคำกล่าวนั้น บรรดามะลาอิกะฮฺจะลงมายังพวกเขาขณะที่พวกเขาเสียชีวิต โดยจะกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงพวกเจ้าอย่าได้หวาดกลัว และอย่าเสียใจ แต่จงต้อนรับข่าวดีด้วยสวรรค์ที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้” (ฟูศสิลัต : 30)

และตรัสว่า

﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۖ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝۲۴﴾ [الرعد: 23-24]

“และบรรดามะลาอิกะฮฺจะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (พร้อมกับกล่าวว่า) ความศานติจงมีแก่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้อดทน นั่นคือที่พำนักแห่งบ้านปลายอันดียิ่ง” (ฟูศสิลัต : 23-24)

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

คือการเชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์ โดยคัมภีร์เหล่านั้นได้ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรม เพื่อเป็นทางนำแก่มนุษย์ เป็นความเมตตา เป็นข้อเตือนสติ เป็นหลักฐานพยานที่จะใช้อ้างต่อผลตอบแทนพวกเขา และเพื่อแจกแจงทุก ๆ สิ่ง

และการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์นั้นจะต้องประกอบด้วยหลายประการดังนี้

หนึ่ง ศรัทธาว่าคัมภีร์เหล่านั้นถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์อย่างถูกต้อง

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ [آل عمران: 3]

“พระองค์ประทานคัมภีร์แก่เจ้าด้วยสัจธรรม เป็นการยืนยันความถูกต้องของคัมภีร์ก่อนหน้านี้ และพระองค์เป็นผู้ทรงประทานเตารอตและอินญีล” (อาล อิมรอน: 3)

ทั้งหมดล้วนเป็นคัมภีร์ของอัลลอฮ์และเป็นพระดำรัสของพระองค์ ไม่ใช่คำพูดของมะลาอิกะฮ์ ผู้ใกล้ชิด หรือศาสนทูตผู้ถูกแต่งตั้ง คัมภีร์ของพระองค์มีคุณลักษณะแห่งการปลอดจากความผิดพลาดและมีความศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์

สอง การศรัทธาแบบเจาะจงสำหรับคัมภีร์ที่เราทราบชื่อ และศรัทธาโดยภาพรวมสำหรับคัมภีร์ที่เราไม่ทราบชื่อ

และที่สำคัญที่สุดมีอยู่ 3 เล่ม คือ

เตารอต เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานแก่นบีมูซา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَىٰ فَخُذْ مَا آتَيْنَكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ﴾ [الأعراف: 145-144]

“พระองค์ตรัสว่า โอ้มูซา แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลายด้วยสารของข้า และด้วยถ้อยคำของข้า(ที่ไม่ผ่านสื่อกลาง) ดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงดำรงอยู่ในหมู่ผู้ที่ชอบคุณ และเราได้บันทึกไว้แก่เขาในเตารอต ซึ่งทุกบทบัญญัติ(ที่จำเป็นแก่เขา)เพื่อเป็นคำเตือน และเพื่อแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นเจ้าจงยึดถือไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องเจ้าให้

ปฏิบัติเกิด ให้พวกเขายึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของเตารอต ข้าจะให้พวกเขาได้เห็นที่อยู่พำนักของคนชั่ว” (อัลอะรอฟ : 145)

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ [44: 44]

“แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์เตารอตลงมา ในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่
ศวามิภักดีได้ใช้ตัดสินบรรดาผู้ที่เป็ยิว บรรดาผู้ที่รู้ในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ใช้ตัดสิน
ด้วย เนื่องด้วยพวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาวัวซึ่งคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เป็นพยาน
ยืนยันในคัมภีร์นั้นอีกด้วย” (อัลมาอิเดฮฺ : 44)

อินญิล คือคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานแก่นบียีซา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ﴾ [الحديد: 27]

“แล้วเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอีซาบุตร
ของมัรยัม ติดตามมา และเราได้ประทานคัมภีร์อินญิลแก่เขา” (อัลหะดีด : 27)

และตรัสว่า

﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [46: 46]

“และเราได้ให้อีซา บุตรของมัรยัม ติดตามร่องรอยของพวกเขา มา โดยเขาเป็นผู้ยืนยันความจริง
ในคัมภีร์เตารอตที่มาก่อนหน้าเขา และเราได้ให้คัมภีร์อินญิลแก่เขา ในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง
และเป็นการยืนยันความจริงสิ่งที่มีในคัมภีร์เตารอตที่มาก่อนหน้านี้ และเพื่อเป็นทางนำ และคำ
ตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง” (อัลมาอิเดฮฺ : 46)

อัลกุรอาน คือคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานแก่นบีมุหัมมัด เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ﴾ [48: 48]

“และเราได้ประทานลงมาแก่เจ้าซึ่งคัมภีร์ที่ประมวลไว้ซึ่งความจริงโดยยืนยันและควบคุมคัมภีร์ที่
ประทานมาก่อนหน้านี้” (อัลมาอิเดฮฺ : 48)

และส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์ คือคัมภีร์ ชะบูร อัลลอฮ์ได้ประทานแก่นบีดาวูด อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رُبُّورًا﴾ [الإسراء: 55]

“และเราได้ประทานคัมภีร์ชะบูรแก่ดาวูด” (อัลอิสรอฮ์ : 55)

และศุภพของนบีอิบรอฮีม

[الأعلى: 18-19] ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾

“แท้จริง (ข้อตกเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ แล้ว คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา” (อัลอะลา: 18-19)

สาม เชื่อในเรื่องราวที่ยังไม่ถูกบิดเบือน

แท้จริงอัลลอฮ์ได้แจ่มแจ้งไว้ว่าคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ศาสนของอิสรออีลนั้นถูกบิดเบือนทั้งถ้อยคำและความหมาย

อัลลอฮ์ตรัสว่า

[المائدة: 41] ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾

“พวกเขาบิดเบือนบรรดាถ้อยคำหลังจากที่ถูกวางไว้ในที่ของมัน” (อัลมาอิดะฮ์ : 41)

และตรัสว่า

[المائدة: 13] ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾

“พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหวออกจากตำแหน่งของมัน” (อัลมาอิดะฮ์ : 13)

และตรัสว่า

﴿وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

[آل عمران: 78]

“และแท้จริงจากหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งบิดล้นของพวกเขาในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเขาจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์ ทั้งที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขากล่าวว่า มันมาจากอัลลอฮ์ ทั้งที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวอ้างเท็จแก่อัลลอฮ์ ทั้งที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่” (อาลอิมรอน : 78)

ส่วนอัลกุรอานนั้น อัลลอฮ์รับประกันว่าจะพิทักษ์รักษา พระองค์ตรัสว่า

[الحجر: 9] ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

“แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมา และแท้จริงเราจะเป็นผู้รักษาย่างแน่นอน” (อัลหัจญ์ร : 9)

และพระองค์ก็ได้รับการรักษาแล้ว โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾ [فصلت: 41-42]

“แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานเมื่อได้มีมายังพวกเขา(ย่อมต้องหาญนะ) และแท้จริงอัลกุรอานคือคัมภีร์ที่เกรียงไกร ความเท็จจากเบื้องหน้าและเบื้องหลังไม่อาจกรำกรายเข้าไปได้ เพราะถูกประทานจากผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ได้รับการสรรเสริญยิ่ง” (ฟุศลีต : 41-42)

และเพื่อเป็นบรรทัดฐานในเรื่องดังกล่าว เรื่องเล่าที่อยู่ในคัมภีร์ของชาวยิวและคริสตนั้น ซึ่งถูกเรียกชื่อทางวิชาการว่า “อิสรออิลียาต” จะมีอยู่ 3 สภาพ ดังนี้

หนึ่ง สอดคล้องกับสิ่งที่อยู่ในอัลกุรอาน กรณีนี้เราจะเชื่อว่าเป็นสิ่งถูกต้อง เนื่องจากอัลกุรอานได้ยืนยันไว้ เช่น การกล่าวถึงน้ำท่วมโลก การจมน้ำตายของวงศ์วานฟิรอาวน และปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ของอิซา

สอง ขัดแย้งกับสิ่งที่อยู่ในอัลกุรอาน กรณีนี้เราต้องเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และเป็นสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นมา และเขียนขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง และด้วยการบิดลिनของพวกเขา เช่น พวกเขาอ้างว่านบีลูฏตีมีสุราและผิดประเวณีกับลูกสาวทั้งสองของเธอเอง - ขออัลลอฮ์ประทานเกียรติแก่ท่านด้วยเถิด - และพวกเขาอ้างว่าอิซาคืออัลลอฮ์ หรือบุตรของอัลลอฮ์ หรือเป็นที่สามจากสามองค์ อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์และสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขากล่าวเท็จ

สาม ไม่สอดคล้องและไม่คัดค้านกับอัลกุรอาน กรณีนี้เราจะไม่ตัดสินว่าถูกต้อง และไม่ตัดสินว่าเป็นเรื่องเท็จ เนื่องจากท่านเราะสูล คืออลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลาม ได้กล่าวว่า

إِذَا حَدَّثَكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَلَا تَصَدِّقُوهُمْ، وَلَا تَكْذِبُوهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَكُتِبَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ كَانَ حَقًّا لَمْ يَكْذِبُوهُمْ وَإِنْ كَانَ بَاطِلًا لَمْ يَصَدِّقُوهُمْ

“เมื่อชาวคัมภีร์ได้เล่าเรื่องแก่พวกท่าน ก็จงอย่าได้เชื่อพวกเขา และอย่าได้ปฏิเสธพวกเขา แต่จงกล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพราะหากว่าสิ่งนั้นเป็นความจริง พวกท่านก็ได้ปฏิเสธพวกเขา และหากสิ่งนั้นเป็นความเท็จ พวกท่านก็ได้เชื่อพวกเขา” (บันทึกโดยอะหมัด และอบูดาอูด) ⁴

แต่ทว่าอนุญาตให้นำมาเป็นเรื่องเล่าได้ เนื่องจากท่านเราะสูล คืออลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลาม ได้กล่าวว่า

وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج

“และจงเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวงศ์วานอิสรออิล และไม่มีเป็นบาปอันใด (หากกระทำเช่นนั้น)” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย) ⁴

4 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 17225 อบู ดาอูด หมายเลข 3644 จากหะดีษของอบู นัมละฮ์ อัลอันศอรียะเราะญียัลลอฮุอันฮุ

4 หมายเลข 3461 จากหะดีษของอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะญียัลลอฮุอันฮุมา

สี่ การตัดสินด้วยบทบัญญัติแห่งอัลกุรอาน

แท้จริงอัลลอฮ์ประทานอัลกุรอานลงมาในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมคัมภีร์ที่มาก่อนหน้า คือผู้ตัดสินชี้ขาด ผู้รับผิดชอบ และเป็นสักขีพยานยืนยันแก่คัมภีร์ที่มาก่อนหน้า ดังนั้นอัลกุรอานจึงครอบคลุมสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์เหล่านั้น จากสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งหลาย และได้ยกเลิกบทบัญญัติบางประการ ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่น ๆ ที่มีใช้บทบัญญัติของอัลกุรอาน เพราะหลังจากที่ได้กล่าวถึงคัมภีร์เตารอตและอินญีลแล้ว อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَسَبَلُوكُمْ فِي مَا آتَيْنَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَقْتُولَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾﴾ [المائدة: 48-50]

“และเราได้ประทานคัมภีร์ที่ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรมลงมาแก่เจ้า โดยเป็นสิ่งที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่ก่อนหน้า และควบคุมคัมภีร์เหล่านั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยออกห่างจากสัจธรรมที่ได้มายังเจ้า แต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้ต่างหาก และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่แน่นอนพระองค์ย่อมให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีเถิด ยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าทั้งหมดจะกลับไป แล้วพระองค์ก็จะแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าเคยขัดแย้งกัน และเจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขาจากการทำให้เจ้าหันเหออกจากบางสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่เจ้า ถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่าแท้จริงอัลลอฮ์ประสงค์ที่จะให้พวกเขาประสบกับการลงโทษบางส่วนที่มีแก่พวกเขา และแท้จริงมนุษย์ส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด พวกเขาปรารถนาการการตัดสินอื่นนอกจากอิสลามกระนั้นหรือ และจะไม่มีผู้ใดที่มีการตัดสินดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น” (อัลมาอิดะฮ์ : 48-50)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾

[النساء: 105]

“แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แห่งสัจธรรมลงมาแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คนด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ให้เจ้ารู้เห็น และจงอย่าเป็นผู้แตกต่างให้แก่ผู้บิดพลิ้วทั้งหลาย” (อันนิสาฮ์ : 105)

ห้า ศรัทธาต่อคัมภีร์ทั้งหมดโดยไม่แยกส่วน

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿أَفْتَوْمُنُونَ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ [البقرة: 85]

“แล้วพวกเจ้าจะศรัทธากับบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธอีกบางส่วนของคัมภีร์นั้นหรือ ดังนั้นไม่มีสิ่งตอบแทนแก่ผู้กระทำเช่นนั้นจากพวกเจ้านอกจากความอัปยศในชีวิตนี้ และในวันปรโลกพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังการลงโทษอันหนักหน่วง และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเผอเรอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่” (อัลบะเกาะเราะฮ์สุ : 85)

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿هَاتِمٌ أُولَآءِ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ [آل عمران: 119]

“พวกเจ้าทั้งหลายรักใคร่พวกเขา ในขณะที่พวกเขานั้นไม่ได้รักใคร่พวกเจ้า และพวกเจ้าศรัทธาต่อคัมภีร์ทั้งหมด” (อาล อิมรอน : 119)

หก ไม่อนุญาตให้ปิดบัง บิดเบือน ขัดแย้ง และจับประเด็นทำให้ด่าร้ายของอัลลอฮฺขัดแย้งกันเอง

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ [آل عمران: 187]

“และเมื่ออัลลอฮ์ทรงเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า พวกเจ้าจะแจกแจงคัมภีร์แก่มวลมนุษย และจะไม่ปกปิดมัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังของพวกเขา และได้แลกเปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนนั้นช่างเลวร้ายยิ่งนัก” (อาลอิหมรอน : 187)

และตรัสอีกว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوُا الصَّلَاةَ بِالْهَدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾^(๑๖๔)
 ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾^(๑๖๕)

[البقرة: 174-176]

“แท้จริงบรรดาผู้ที่ปกปิดคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และนำไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย ชนเหล่านั้นมิได้กินอะไรเข้าไปในท้องของพวกเขา นอกจากไฟ และในวันปรโลกอัลลอฮ์จะไม่ตรัสแก่พวกเขา และจะไม่ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ ชนเหล่านั้นคือผู้ที่เอาทางนำไปแลกเปลี่ยนกับความหลงผิด เอาการอภัยโทษแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขาซาบซึ้งต่อไฟนรกเสียยิ่งอะไร นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล (จากสัจธรรม)” (อัลบะเกาะเราะฮ์: 174)

และตรัสอีกว่า

﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ عَلَيْهِمْ ۖ وَقَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُبُونَ﴾^(๑๖๖) [البقرة: 79]

“ดังนั้นความวิบัติจะประสบแก่บรรดาผู้ที่เขียนคัมภีร์ขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง แล้วพวกเขา กล่าวว่า นี่มาจากอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะเอาไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย ความวิบัติจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้เขียนขึ้น และความวิบัติจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหา” (อัลบะเกาะเราะฮ์: 79)

ครั้งหนึ่ง ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ฟังคนกลุ่มหนึ่งได้เถียงกันไปมา ท่านจึงกล่าวว่า

إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِهَٰذَا: ضَرَبُوا كِتَابَ اللَّهِ بَعْضُهُ بَبَعْضٍ وَإِنَّمَا نَزَلَ كِتَابُ اللَّهِ يَصْدُقُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَلَا تُكْذِبُوا بَعْضَهُ بَبَعْضٍ فَمَا عَمِلْتُمْ مِنْهُ فَقُولُوا وَمَا جَهِلْتُمْ فَكَلُوا إِلَىٰ عَالِمِهِ

“แท้จริงแล้วคนก่อนหน้าพวกเจ้าได้ประสพหายนะเพราะสิ่งนี้มาแล้ว พวกเขาเอาคัมภีร์ของอัลลอฮ์มาสร้างประเด็นให้ตีกันเองระหว่างโองการต่าง ๆ แท้จริงแล้วคัมภีร์ของอัลลอฮ์ถูกประทานมาให้สนับสนุนความถูกต้องซึ่งกันและกัน ดังนั้นพวกท่านอย่าใช้สร้างประเด็นเพื่อให้ขัดแย้งกันเองระหว่างโองการต่าง ๆ สิ่งใดที่พวกท่านรู้จักเอามันมาปฏิบัติใช้ ส่วนสิ่งใดที่พวกท่านไม่รู้ก็มอบหมายให้เป็นหน้าที่ของคนที่คุณรู้สิ่งเหล่านั้นเถิด” (บันทึกโดยอะหมัด)⁴

4 หมายเลข 6741 จากหะดีษของอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

คือการศรัทธาว่าอัลลอฮ์ได้คัดเลือกบุรุษจำนวนหนึ่งขึ้นมาจากหมู่มนุษย โดยประทานโอองการแก่พวกเขา ส่งพวกเขามาเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน พวกเขาจะเผยแผ่สารของพระองค์แก่สรรพสิ่งโดยเรียกร้องให้เคารพภักดีพระองค์แต่เพียงผู้เดียว และให้ออกห่างจากเจวิต ทั้งนี้เพื่อเป็นความเมตตาแก่พวกเขา และเป็นหลักฐานพยานในการตอบแทนพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [الحج: 75]

“อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่ละอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงเห็น” (อัลหัจญ์ : 75)

และตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَسَتَلَوْا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ [النحل: 43]

“และเราได้ส่งศาสนทูตคนใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเป็นผู้ชายเท่านั้น ซึ่งเราได้มีโอองการแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้เถิด หากพวกเขารู้” (อัลนะหุล : 43)

และตรัสว่า

﴿رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ [النساء: 165]

“คือบรรดาศาสนทูตผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อบุคคลจะได้ไม่มีข้ออ้างใด ๆ หลังจากที่มีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อันนิสาฮ์ : 165)

และตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: 36]

“และขอสาบาน แท้จริงเราได้ส่งศาสนทูตมาในทุกประชาชาติ (โดยเรียกร้องว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงออกห่างจากเจวิตเถิด” (อันนะหุล : 36)

ส่วนหนึ่งจากรายละเอียดการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต คือ

หนึ่ง ศรัทธาว่าสารที่พวกเขานำมานั้นมาจากอัลลอฮ์ โดยเป็นไปตามความประสงค์ และเหตุผลแห่งพระองค์

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ﴾ [الأنعام: 124]

“และเมื่อได้มีโองการใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับสิ่งต่าง ๆ เหมือนที่บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่งว่าพระองค์จะให้มีสารของพระองค์ขึ้นที่ไหนกับผู้ใด” (อัลอันอาม : 124)

และตรัสว่า

﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ ۚ﴾ (٣١) ﴿أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ إِنَّهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّ الرِّيحَ بِغَمٍّ مِّنَ عَالَمٍ مُّخْتَلَفٍ ۚ﴾ (٣٢) ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّتَخْلُدَ بِهُمْ بِضْعَ سَعَرَاتٍ ۚ﴾ (٣٣) ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [الزخرف: 31-32]

“และพวกเขากล่าวอ้างว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาแก่ชายสักคนหนึ่งที่มีความสำคัญระหว่างสองเมืองนี้(ไม่ใช่เจาะจงลงที่หมู่บ้านคนเดียว) พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้ากระนั้นหรือ เราต่างหากที่เป็นผู้แบ่งปันการดำรงชีพของพวกเขาระหว่างพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้ และเราได้เชิดชูบางคนในหมู่พวกเขาให้เหนือกว่าอีกบางคนหลาย ๆ ชั้น เพื่อบางคนในหมู่พวกเขาจะได้เอาอีกบางคนมาใช้งาน และความเมตตาแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้” (อัลซุคฺรฺฟ : 31-32)

ดังนั้นการเป็นนบีและการเป็นศาสนทูตจะไม่ได้รับมาด้วยการนั่งฝึกสมาธิ และการฝึกฝนจิตใจตามคำอ้างของกลุ่มซูฟีภายนอกจริต ทว่าเป็นการเลือกและเป็นความกรุณาจากอัลลอฮ์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงรู้ว่ามีคุณสมบัติอันเหมาะสมจากคนที่มีเกียรติในหมู่มนุษย์

สอง จะต้องศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตทั้งหมด โดยเราจะศรัทธาแบบเจาะจงสำหรับผู้ที่เราทราบชื่อ และแบบรวม ๆ สำหรับผู้ที่เราไม่ทราบชื่อ

บางส่วนจากผู้ที่เราทราบชื่อคือ ผู้ที่ถูกกล่าวไว้ในคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า -หลังจากที่ได้กล่าวถึงอิบรอฮีม-

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَأَيُّوبَ ۚ وَيُوسُفَ ۚ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (٨٤) ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ

وَالْيَاسَ كُلِّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ [الأنعام: 84-86]

“และเราได้ประทานอิสฮากและยะกูบให้แก่เขา ทั้งหมดนั้นเราได้ชี้นำทางแล้ว และนุหุเราก็ได้
ชี้นำทางแก่เขาแล้วก่อนหน้านี้ และจากลูกหลานของเขานั้น คือดาวิด สุลัยมาน อัยยูบ ยูซุฟ มูซา
และฮารูน ในทำนองเดียวกันนี้เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย และชะกะรียา ยะหยา อีซา
และอิลยาส ทุกคนอยู่ในหมู่คนดี และอิสมาอีล อัลยะสะอู ยูनुส และลูฏ แต่ละคนนั้น เราได้ให้
เด่นเหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย” (อัลอันอาม : 84-86)

และตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾
[غافر: 78]

“ขอสาบาน แท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนหน้าเจ้า บางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรายก
เล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรามีได้บอกเล่าแก่เจ้า” (ซอฟิร : 78)

ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องศรัทธาต่อพวกเขาทั้งหมด เพราะการเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขา
เป็นเอกภาพหนึ่งเดียว อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنِ اقْبِئُوا الدِّينَ وَلَا تَفْرُقُوا فِيهِ﴾ [الشورى: 13]

“พระองค์ได้บัญญัติศาสนาแก่พวกเจ้า ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บัญชาแก่นุหุ สิ่งที่เราได้มีโอองการ
มายังเจ้า และสิ่งที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา คือคำสอนว่าพวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้
ให้คงมั่น และอย่าได้แตกแยกกันในเรื่องศาสนา” (อัลซุรอ : 13)

ดังนั้นการปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนทูตคนหนึ่งคนใดนั้น คือการปฏิเสธต่อศาสนทูตทั้งหมด
อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمَرْسَلِينَ﴾ [الشعراء: 105]

“กลุ่มชนของนุหุได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตแล้ว” (อัลซุรอฮ : 105)

ทั้งที่นุหุคือศาสนทูตคนแรก และยังไม่มีศาสนทูตคนใดมา แต่อัลกุรอานก็เรียกพวกของนุหุว่า
ปฏิเสธศาสนทูตทั้งหมดแล้ว ดังนั้นไม่อนุญาตให้แบ่งแยกระหว่างบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮฺ
และไม่อนุญาตให้ศรัทธาเพียงบางส่วน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แน่อนเขาจะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝١٥١ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ
سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝١٥٢﴾ [النساء: 150-152]

“แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และต้องการที่จะ
แยกแยะระหว่างอัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และกล่าวว่า เราศรัทธาในบางคนและ
ปฏิเสธศรัทธาในบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้นเป็นแนวทาง ชนเหล่านั้น
คือผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแท้จริง และเราได้เตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
แล้ว ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์และมีได้แยกแยะระหว่างคน
หนึ่งคนใดในพวกเขานั้น ชนเหล่านั้นพระองค์จะประทานรางวัลแก่พวกเขา อัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
อภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อันนิสาห์: 150-152)

สาม เชื่อและยอมรับในสิ่งที่พวกเขาบอกเกี่ยวกับอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١٧٠﴾ [النساء: 170]

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงศาสนทูต (มุหัมมัด) ได้นำสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
มายังพวกเขาแล้ว ดังนั้นจงศรัทธาเถิด หากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา นั้นย่อมเป็นการดียิ่งแก่พวกเขา และ
หากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาแล้ว แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ อีกทั้งยังทรงปรีชาญาณ (อันนิสาห์: 170)

และตรัสว่า

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝٣٣﴾ [الزمر: 33]

“ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และได้เขาได้เชื่อมั่นต่อความจริงนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ยำเกรง” (อัลซุมัร: 33)

และตรัสว่า

﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝٣ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ
۝٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝٥﴾ [النجم: 1-5]

“ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันตกลงมา (มุหัมมัด) สหายของพวกเขาไม่ได้หลงผิดและเชื่อมั่นใน
ทางที่ผิด และเรามีได้พูดตามอารมณ์ อัลกุรอานมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นโองการที่ถูกประทานลงมา
ผู้ทรงพลัง (ญิบรีล) ได้สอนเขา” (อันนัจมฺ: 1-5)

ดังนั้น ทุกสิ่งที่มีความถูกต้อง จากเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตก่อน ๆ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ยืนยันไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ หรือในรายงานที่ถูกต้องจากวจนะของท่านเราะสูลนั้น เราจำเป็นต้องเชื่อส่วนสิ่งที่ถูกถ่ายทอดมาเกี่ยวกับพวกเขาที่อยู่ในอิสรออิลียาตนั้น ก็ให้เป็นไปตามรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

ส่วนสิ่งที่ถูกอ้างไปยังท่านเราะสูลของเรา(นบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลิม) จากสายรายงานต่าง ๆ ก็ให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของปราชญ์แห่งวิชาหะดีษ ทั้งนี้เพื่อจำแนกสิ่งที่ถูกต้องออกจากสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นหากสิ่งใดถูกต้องก็จำเป็นที่เราจะต้องยอมรับและศรัทธา

สี่ เชื้อพึงและปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูต และนำการตัดสินใจชี้ขาดไปยังพวกเขา

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [النساء: 64]

“และเรามีได้ส่งศาสนทูตคนใดมา นอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟังด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์” (อันนิสาฮ์ : 64)

ดังนั้น จำเป็นที่ทุกประชาตจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามศาสนทูตที่ถูกส่งมายังพวกเขา และเมื่อมุหัมมัดเป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย แน่บนอบทบัญญัติของท่านก็เป็นสิ่งที่ยกเลิกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้านี้ การเชื่อฟังและการปฏิบัติตามท่านนั้นถูกเจาะจงแก่ทุกคนที่รับทราบการเผยแผ่ของท่าน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

[الأعراف: 157-158]

“คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนทูต (มุหัมมัด) ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาพบว่าเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขาในคัมภีร์เตารอตและอินญีล โดยเขาจะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ และจะอนุมัติสิ่งดี ๆ แก่พวกเขา และจะให้สิ่งที่เลวทรามเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา และจะปลดเปลื้องภาระหนักออกจากพวกเขา และห้วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา สำหรับผู้ที่ศรัทธาต่อเขา ให้เกียรติแก่เขา สนับสนุนช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้ว ชนเหล่านั้นคือผู้ที่สำเร็จ จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า โอ้มนุษย์ทั้ง

หลาย แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่มายังพวกท่าน ซึ่งอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน เป็นสิทธิ์ของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็น และให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เถิด ผู้เป็นนบีที่เขียน อ่านไม่เป็น ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และคำรัสของพระองค์ และจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกท่าน จะได้รับทางนำ” (อัลอะอฺรอฟ : 157-158)

และตรัสว่า

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ٣٢﴾ [آل عمران: 31-32]

“จงกล่าวเถิด(โอ้ผู้ห่มมัด)ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะอภัยโทษบาปทั้งหลายของพวกท่าน อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เถิด แต่หากพวกเขา ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย” (อาล อิมรอน : 31-32)

และตรัสอีกว่า

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥﴾ [النساء: 65]

“ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้าว่า พวกเขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับแค้นใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสิน และพวกเขายอมจำนนด้วยดี” (อันนิสาฮ์ : 65)

ห้า รักและให้เกียรติ และกล่าวขอพรแห่งความสันติให้แก่พวกเขา

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ٥٦﴾ [المائدة: 55-56]

“แท้จริงผู้ที่เป็มิตรของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาที่ ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และบริจาคทาน และในขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้มอบน้อม และผู้ใดให้อัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาเป็นมิตรแล้ว แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้นคือผู้ชนะ” (อัลมาอิดะฮ์ : 55-56)

และตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْ أَنْصَارِيٍّ إِلَى اللَّهِ قَالَ قَالِك الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ؕ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران: 52]

“ครั้นเมื่ออีซารูสึกว่ามีกรุปฏิสเทศศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา เขาก็กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮฺ บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮฺ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้นอบน้อมต่อพระองค์” (อาลอิมรอน : 52)

และตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ [التوبة: 24]

“จงกล่าวเถิด(โอ้ผู้หมั่มมัด)ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้า บรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า บรรดาพี่น้องของพวกเจ้า บรรดาครอบครัวของพวกเจ้า บรรดาญาติของพวกเจ้า บรรดาทรัพย์สินสมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ สินค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจนั้น เป็นที่รักของพวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮฺ ยิ่งกว่าศาสนทูตของพระองค์ และมากกว่าการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้ว ก็จงรอคอยกันเถิดว่าอัลลอฮฺจะทรงมีบัญชาของพระองค์เพื่อลงโทษอย่างไร อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงชี้นำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด” (อัลเตอาบะฮฺ : 24)

และตรัสว่า

﴿ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴾ [الصافات: 181]

“ความศานติจงมีแด่ศาสนทูตทั้งหลาย” (อัลศอฟฟาต : 181)

และตรัสเกี่ยวกับบิหมัหมัดว่า

﴿ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ [الفتح: 9]

“เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์ ให้ความช่วยเหลือแก่เขาและให้เกียรติแก่เขา” (อัลฟัตหฺ : 9)

และตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝٦٥﴾
[الأحزاب: 56]

“แท้จริงอัลลอฮ์และบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ได้ประสพพรแก่ท่านนบี โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงขอการประสพพรให้แก่เขา และจงกล่าวทักทายให้ความศานติแก่เขา” (อัลอะหฺซาบ : 56)

และท่านเราะสูล คืออัลลอฮ์จะสละสลวยให้ท่าน กล่าววว่า

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“คนหนึ่งในหมู่พวกท่านจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งสำหรับเขามากกว่าลูกของเขา ผู้ให้กำเนิดของเขา และมนุษยทั้งหมด” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁴

4 บันทึกโดย อัลบุคอรียฺ หมายเลข 15 และ มุสลิม หมายเลข 44 จากหะดีษของอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

การศรัทธาต่อวันปรโลก

คือการเชื่อมั่นว่าอัลลอฮฺจะประวิงเวลาให้แก่พวกบ่าวเพื่อวันที่พระองค์จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมศพของพวกเขา แล้วพระองค์จะสอบสวนและตอบแทนในการกระทำของพวกเขา พวกเขาอาจไปสวรรค์หรือไปนรก อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ [إبراهيم: 42]

“แท้จริงพระองค์จะทรงประวิงเวลาแก่พวกเขาจนถึงวันที่สายตาทั้งหลายจะจ้องไม่กระพริบ” (อิบรอฮีม : 42)

และตรัสว่า

﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْفَرُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعِنُنَّ ثُمَّ لَنَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [التغابن: 7]

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่าพวกเขาจะไม่ถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (โอ้ มุหัมมัด) หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกท่านจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งในสิ่งที่พวกท่านได้กระทำไว้ และนั่นน่ายิ่งสำหรับอัลลอฮฺ” (อัตตะฮะบูน 7)

และตรัสว่า

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ۖ فَاَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۖ ﴿١٥﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۖ﴾ [الروم: 14-16]

“และวันที่ปรโลกจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีนั้น พวกเขาจะได้ขึ้นชมยินดีอยู่ในสวรรค์ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา และการพบ (เรา) ในวันปรโลก พวกเขาเหล่านั้นจะถูกนำมาให้อยู่ในการลงโทษ” (อัสรุม : 14-16)

และบางส่วนจากสิ่งที่ยู่ในการศรัทธาต่อวันปรโลก

หนึ่ง ศรัทธาในสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากตาย

เช่น การเห็นมะลาอิกะฮฺขณะที่ใกล้เสียชีวิต และพิตนะฮฺในหลุมฝังศพ ซึ่งเกิดจากการสอบสวนของมะลักทั้งสองเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา และศาสนทูตที่ถูกส่งมายังเขา รวมถึงการลงโทษหรือความสุขในหลุมฝังศพ จากสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิตบารัฮฺ (ช่วงหลังความตาย และการฟื้นคืนชีพ)

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ وَذُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ [الأنفال: 50]

“และหากว่าเจ้าเห็น ขณะที่มะลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา โดยพวกเขาจะตีใบหน้าและหลังของของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขา (จะกล่าวว่) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่เผาไหม้เถิด” (อัลอันฟาล : 50)

และตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَشِيرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: 30]

“แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดในคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมายังพวกเขา (โดยกล่าวว่า) พวกเจ้าจงอย่าได้หวาดกลัวและอย่าได้เสียใจเลย แต่จงรับข่าวที่ดีด้วยสวรรค์ที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้” (ฟุศสิลัต : 30)

และตรัสว่า

﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾﴾ [غافر: 45-46]

“และการลงโทษอันชั่วร้ายได้ห้อมล้อมบิรารของฟิรเอานะ ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า ยามเย็น และในวันปรโลก (อัลลอฮ์จะตรัสแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า) จงให้บิรารของฟิรเอานะเข้าไปรับการลงโทษอันหนักหน่วงเถิด” (ซอฟิร : 45-46)

รายงานจากอะนะศ บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعْلِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ، فَيُقْعِدَانِهِ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيُقَالُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبَدَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا، وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيُقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُهُ النَّاسُ، فَيُقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ، وَيُضْرَبُ بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً، فَيَصِيحُ صَاحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ. متفق عليه.

“แท้จริงเมื่อบ่าวถูกวางในหลุมศพของเขา และบรรดาสหายของเขาได้หันหลังจากเขาไปแล้ว และแน่นอนเขาจะได้ยินเสียงรองเท้าของพวกเขากระทบพื้น เมื่อพวกเขาได้ไปแล้วมะลาอิกะฮ์สองท่านก็จะมาหาเขา แล้วทั้งสองจะทำให้เขานั่ง แล้วกล่าวแก่เขาว่า เจ้าว่าอย่างไรเกี่ยวกับชาย

คนนี้? หมายถึง มุหัมมัด คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม สำหรับผู้ศรัทธาเขาจะกล่าวว่า ฉันขอปฏิญาณว่า เขาคือ บ่าวของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้นก็จะมีคำตอบแก่เขาว่า ท่านจงดูที่อยู่ของท่านในนรกสิ อัลลอฮฺได้เปลี่ยนมันให้เป็นที่อยู่ในสวรรค์แก่ท่านแล้ว และเขาก็จะได้เห็นที่อยู่ทั้งสองที่นั่น สำหรับมุนาฟิกหรือกาฟิรนั้นก็จะถูกถามเช่นเดียวกัน เจ้าว่าอย่างไรเกี่ยวกับชายคนนี้? เขาจะกล่าวว่า ฉันไม่รู้ ฉันกล่าวตามที่ผู้คนกล่าวกัน เมื่อนั้นก็จะมีเสียงตอบว่า เจ้าไม่รู้และเจ้าไม่ตาม และเขาก็จะถูกตีด้วยค้อนเหล็กหนึ่งครั้ง จนต้องร้องเสียงโหยหวนได้ยินไปทั่วแก่ทุกสิ่งที่อยู่รอบ ๆ นอกจากมนุษย์และญินเท่านั้นที่ไม่ได้ยิน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ และมุสลิม)⁴

จากอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮฺอฺนฮุม่า เล่าว่า ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เดินผ่านหลุมฝังศพสองแห่ง และท่านก็พูดว่า

إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَرْ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالْمِيمَةِ، ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً، فَشَقَّهَا بِنِصْفَيْنِ، فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ فَقَالَ: لَعَلَّهُ أَنْ يَخْفَفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَسَا. متفق عليه.

“ทั้งสองคนนี้กำลังถูกลงโทษ ซึ่งสาเหตุที่ทั้งสองถูกลงโทษนั้นดูเหมือนไม่ใช่เรื่องใหญ่(ในสายตาคนทั่วไปแต่กลับหนักหนาในสายตาอัลลอฮฺ) คนหนึ่งสะเพร่าไม่ระวังรอบคอบในการปัสสาวะ(ล้างปัสสาวะไม่สะอาด) ส่วนอีกคนหนึ่งเที่ยวกล่าวให้ร้ายผู้อื่น แล้วท่านได้ขอให้เขากำน้ำอินทผลัมสดมากำหนึ่งแล้วแบ่งเป็นสองส่วน จากนั้นก็ปักลงที่หลุมฝังศพหลุมละหนึ่งชิ้น และกล่าวว่า หวังว่าอัลลอฮฺจะผ่อนเบาแก่เขาทั้งสองตราบใดที่มันยังไม่แห้ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁴

สอง การศรัทธาต่อการเกิดวันสิ้นโลกและสัญญาณต่าง ๆ ของวันสิ้นโลก

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝١٨﴾ [الشورى: 17-18]

“อัลลอฮฺคือผู้ประทานคัมภีร์ที่ประมวลสัจธรรมลงมาและประทานตาซึ่งความสมดุล และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าบางที่ยามอวสานนั้นอยู่ใกล้ ๆ แล้ว บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้จะเร่งเจ้าให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้นจะมีความหวั่นกลัวในเรื่องวันอวสานและพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงบรรดาผู้ได้เถียงเกี่ยวกับเรื่องวันอวสานนั้นอยู่ในการหลงผิดอย่างไกลลิบ” (อิซซุรอ : 17-18)

4 บันทึกโดย อัลบุคอรียฺ หมายเลข 1374 และ มุสลิม หมายเลข 2870

4 บันทึกโดย อัลบุคอรียฺ หมายเลข 1374 และ มุสลิม หมายเลข 2870

และตรัสว่า

﴿فَهَلْ يُظُنُّونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ [محمد: 18]

“พวกเขาจะไม่รอคอยสิ่งใดอีก นอกจากวันสิ้นโลกจะมายังพวกเขาอย่างกะทันหัน เพราะแท้จริงสัญญาณต่าง ๆ ของมันได้มาแล้ว” (มุหัมมัด : 18)

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณใหญ่ ๆ ของการเกิดวันสิ้นโลก คือสิ่งที่อยู่ในวามะนะของท่านเราะซูล คืออัลลิลอซุอะลียะฮฺวะฮัลลัม ที่ว่า

إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانُ وَالْجَالُ وَالْدَابَّةُ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنَزُولُ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مُحْشَرِهِمْ

“แท้จริงปรโลกจะยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าพวกท่านจะได้เห็น 10 สัญญาณมาก่อนหน้า แล้วท่านก็ได้กล่าวถึง หมอกควัน ดัจญาล สัตว์ตัวหนึ่ง ดวงอาทิตย์จะขึ้นจากทางทิศตะวันตก การลงมาของอีซา ยะญูญญ์และมะอ์ญูญญ์ การเกิดธรณีสูบสามที่ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก และคาบสมุทรอาหรับ และสัญญาณสุดท้ายคือ จะมีไฟออกมาจากเยเมนแล้วไล่ต้อนผู้คนให้ไปยังสถานที่รวมตัวของพวกเขา” (บันทึกโดยมุสลิม)⁵

วันสิ้นโลกจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหันและรวดเร็ว อัลลิลอซุอะลียะฮฺว่า

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعَتِهَا إِلَّا هُوَ ثُبُوتُهَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: 187]

“พวกเขาจะถามเจ้าถึงวันสิ้นโลกว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น เวลาของมันจะไม่มีผู้ใดเผยให้ทราบได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกะทันหันเท่านั้น พวกเขาจะถามเจ้าประการหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้นดี จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลิลอซุ แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้” (อัลอะอฺรอฟ : 187)

และตรัสอีกว่า

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ [النحل: 77]

5 มุสลิม หมายเลข 2901 จากหะดีษหุซัยฟะฮฺ เราะซูลุลลอฮฺ

“และเรื่องที่เกี่ยวข้องวันสิ้นโลกนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเพียงชั่วพริบตาเดียว หรือมันใกล้ยิ่งกว่า” (อันนะหุล : 77)

และวันสิ้นโลกจะเกิดขึ้นด้วยการเป่าแตรเพื่อให้ล้มตาย อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ [الزمر: 68]

“และแตรถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินก็ล้มตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺประสงค์ แล้วแตรก็ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมอดดู” (อิซซุมร : 68)

สาม ศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ

คืออัลลอฮฺจะให้ปวงบ่าวออกมาจากหลุมฝังศพในสภาพที่มีชีวิต ไม่ใส่รองเท้า เปลือยกาย และไม่ได้ขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ หลังจากการเป่าแตรครั้งที่สอง อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: 68]

“แล้วแตรได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมอดดู” (อิซซุมร : 68)

และตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ [يس: 51]

“และแตรได้ถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาก็รีบรุดขึ้นมาจากหลุมฝังศพไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา” (ยาสีน : 51)

และท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

يَحْشُرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِفَاةَ عَرَاةٍ غُرْلًا

“ในวันปรโลกนั้นมนุษย์จะถูกรวบรวมในสภาพที่ไม่สวมรองเท้า เปลือยกาย และไม่ได้ขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม) ⁵

สี่ ศรัทธาต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่ในวันปรโลก

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [المطففين: 6]

“วันที่มนุษย์จะลุกขึ้นเพื่อรอการตัดสินของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัลมูฏ็อฟฟิฟีน : 6)

5 บันทึกโดย อัลบุคอรียฺ หมายเลข 3349 และ มุสลิม หมายเลข 2860 จากหะดีษของอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา และ อัลบุคอรียฺ หมายเลข 6527 และ มุสลิม หมายเลข 2859 จากหะดีษของอาชิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

คือมนุษย์ทุกคนจะไปยืนอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเป็นเวลาอันยาวนานในสถานที่กว้างใหญ่ไพศาล มีผู้ประกาศเรียกพวกเขา แล้วสายตาก็ได้เห็นในสิ่งที่ เป็นความจริง ดวงอาทิตย์เข้ามาใกล้พวกเขา เครื่องที่ไหลออกมาได้ท่วมพวกเขา มีบ่อน้ำ บัญชีต่าง ๆ จะถูกแผ่ออก ตาซึ่งจะถูกนำมาวางไว้ สะพาน(ศิรอญ)จะถูกทอดยาว ท่ามกลางเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญ และสภาพที่น่าสะพรึงกลัว

หัวข้อ ศรัทธาต่อการคิดบัญชี

อัลลอฮฺตรัสว่า

[الغاشية: 25-26] ﴿إِنَّا إِنَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ۖ﴾

“แท้จริงยังเราเท่านั้นคือการกลับไปของพวกเขา จากนั้นหน้าที่ของเราคือการคิดบัญชีกับพวกเขา” (อัลฆอชียะฮฺ : 25-26)

และตรัสว่า

[الانشقاق: 7-8] ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِمِيزَانِهِ ۖ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۖ﴾

“ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวาของเขานั้น เขาจะถูกคิดบัญชีอย่างง่ายดาย” (อัลอินชีกอก : 7-8)

และตรัสว่า

[الزلزلة: 7-8] ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ﴾

“ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละของธุลี เขาก็จะได้เห็นมัน และผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละของธุลี เขาก็จะได้เห็นมัน” (อัลซัลซัลละฮฺ : 7-8)

และตรัสว่า

[الأنبياء: 47] ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۚ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ۖ﴾

“และเราจะตั้งตราชั่งที่เที่ยงธรรมสำหรับวันปรโลก ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมเลย และแม้ว่าเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก ๆ ก็ตาม เราก็ย่อมนำมามันมาแสดง และเป็นการพอเพียงแล้วที่เราเป็นผู้คิดบัญชี” (อัลอันบียาฮฺ : 47)

การคิดบัญชีมนุษย์นั้นมี 2 ประเภท

1. การคิดบัญชีในผู้ศรัทธา

บางครั้งอาจจะเป็นการนำเสนอให้ทราบถึงผลงาน หรืออาจจะเป็นการซักถาม การคิดบัญชีโดยการนำเสนอให้ทราบผลงานนั้น เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ยัลลอฮ์ได้กำหนดแล้วว่าเขาเป็นผู้ที่จะได้รับความผาสุก หลักฐานในเรื่องนี้มีรายงานโดยอิบนุอุมัร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมมา จากท่านเราะสูลคืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إِنَّ اللَّهَ يَدِينُ الْمُؤْمِنَ فَيُضِغُ عَلَيْهِ كَفَّهُ وَيُسْتَرِّهِ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى أَنَّهُ قَدْ هَلَكَ قَالَ قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ

“แท้จริงอัลลอฮ์จะให้ผู้ศรัทธามาอยู่ใกล้กับพระองค์ แล้วพระองค์ก็จะเอาม่านมาปิดบังเขาไว้ (เพื่อมิให้คนอื่นเห็นเขา) แล้วพระองค์จะกล่าวแก่เขาว่า เจ้าทราบความผิดนั้นใช่ไหม? เจ้าทราบความผิดนั้นไหม? เขาตอบว่า ใช่แล้ว โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน จนกระทั่งเมื่อเขายอมรับในความผิด และคิดว่าเขายอมได้รับความหายนะ พระองค์ก็กล่าวแก่เขาว่า ข้าได้ปกปิดความผิดของเจ้าในโลกดุนยา และในวันนี้ข้าจะอภัยโทษแก่เจ้า จากนั้นเขาก็จะได้บันทึกความดีของเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)⁵

ส่วนการคิดบัญชีโดยการซักถามนั้น เกิดขึ้นสำหรับผู้กระทำบาปใหญ่ในหมู่ผู้ศรัทธา จากบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์จะลงโทษพวกเขาในนรก ก่อนที่บันปลายสุดท้ายพวกเขาก็จะได้เข้าสวรรค์ หลักฐานคือวจนะของท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ ท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

لَيْسَ أَحَدٌ يَحَاسِبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكَ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ. فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا؟ فَقَالَ : إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرَضُ وَلَيْسَ أَحَدٌ يَنْقُشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذِبَ

“ไม่มีคนใดที่จะถูกสอบสวนในวันปรโลก นอกจากเขายอมได้รับความหายนะ ฉันจึงถามว่า โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์มิได้ตรัสไว้ดอกหรือว่า (ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือขวาของเขา นั้น เขาจะถูกสอบสวนอย่างง่าย) ท่านตอบว่า แท้จริงดังกล่าวนั้นคือการนำเสนอให้ทราบถึงผลงาน และไม่มีคนใดที่จะถูกซักถามในการสอบสวนในวันปรโลก นอกจากเขายอมถูกลงโทษ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)⁵

5 บันทึกโดย อัลบุคอรี หมายเลข 2441 และ มุสลิม หมายเลข 2768

5 บันทึกโดย อัลบุคอรี หมายเลข 6537 และ มุสลิม หมายเลข 2876

2. การคิดบัญชีผู้ปฏิเสธศรัทธา

พวกเขาจะไม่ถูกสอบสวนด้วยการซึ่งระหว่างความดีและความชั่ว เพราะพวกเขาไม่มีความดีใด ๆ แต่พวกเขาจะถูกนำมาให้อยู่ต่อหน้าผลงานของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยอมรับ ดังวณะที่รายงานโดยอิบนุญมร์ที่กล่าวก่อนหน้านี้

وأما الكفار والمنافقون فبنادى بهم على رؤوس الخلق

“ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้กลับกลอก (ในหลักศรัทธา) พวกเขาจะถูกป่าวประกาศต่อหน้าบรรดาสรรพสิ่งว่า

﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ [هود: 18]

“ชนเหล่านี้คือผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา ฟังทราบเถิดว่า การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะประสบแก่บรรดาผู้อธรรมทั้งหลาย”(ฮูด :18) (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)⁵

หก การศรัทธาต่อการตอบแทนรางวัล

คือ การศรัทธาว่าสวรรค์และนรกนั้นมีจริง สวรรค์คือสถานพำนักที่อัลลอฮ์ได้เตรียมไว้เพื่อตอบแทนแก่ปวงบ่าวที่มีความยำเกรง ในสวรรค์มีหลายประเภทของความสุขที่สัมผัสได้ และความสุขทางความรู้สึก สิ่งที่เราไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และหัวใจของมนุษย์ไม่สามารถจินตนาการได้ ส่วนนรกคือสถานพำนักที่อัลลอฮ์ได้เตรียมไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ในนรกมีหลายรูปแบบของการลงโทษ การลงโทษที่สัมผัสได้ และการลงโทษทางความรู้สึก

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتِيهِ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٣٢ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝٣٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝٣٤ الَّذِي أَهْلَنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ۖ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝٣٥ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝٣٦ وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ۝٣٧﴾

[ฟาฏร: 32-37]

5 บันทึกโดย อัลบุคอรี หมายเลข 2441 และ มุสลิม หมายเลข 2768

“จากนั้นเราได้ให้คัมภีร์เป็นมรดกสืบทอดมาแก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลาง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รุดหน้าในการทำมาค้าขายด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง สวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น ในสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และอาภรณ์ของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม และพวกเขากล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงจัดความมั่งคั่งทุกสิ่งออกจากเรา แท้จริงพระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงตอบแทนอย่างมากมาย(แก่ผู้ซึ่งรักภักดีพระองค์) ผู้ที่ทรงให้เราได้พำนัก ณ ที่พำนักอันสถาพรด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้นความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เรา และในนั้นความเบื่อนายก็จะไม่ประสบแก่เรา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับนรกนรกอันนัม การลงโทษจะไม่ทำให้พวกเขาตายแต่ก็ไม่จะถูกลดหย่อนแต่อย่างใดแก่พวกเขาเลย พวกเขาจะตะโกนอยู่ในนรกนั้นว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดนำพวกเราออกไป(จากนรก)ด้วยเถิด เพื่อเราจะได้ปฏิบัติกิจการงานที่ดี ไม่เหมือนจากที่เราเคยปฏิบัติมาแล้ว (อัลลอฮ์จะตอบพวกเขาว่า)และเรามีได้ให้อายุของพวกเขาเจ้ายืนนานพอดอกหรือ เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือน และ(ยิ่งกว่านั้น)ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จริงใจมีศรัทธาการลงโทษเกิด เพราะสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ เลย” (ฟาฏีร : 32-37)

การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ ของอัลลอฮ์ (เกาะดร์)

คือการเชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์ได้กำหนดปริมาณของสรรพสิ่งด้วยความรอบรู้ของพระองค์ที่มีอยู่ตั้งแต่เดิม และทรงบันทึกไว้ใน อัลเลาะห์ อัลมะหุซ (แผ่นบันทึกที่ถูกรักษาไว้) (اللوح المحفوظ) และให้ดำเนินไปตามความประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้นด้วยกับเดชานุภาพของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

[القمر: 49] ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

“แท้จริงทุกสิ่งนั้นเราได้สร้างตามสัดส่วน” (อัลเกาะมร์ : 49)

และตรัสอีกว่า

[الفرقان: 2] ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾

“และพระองค์ทรงบังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดให้เป็นไปตามกฎสภาวะ” (อัลฟุรควอน : 2)

ส่วนหนึ่งจากองค์ประกอบในการศรัทธาต่อการกำหนดกฎสภาวะการณ์นั้นมีดังนี้

หนึ่ง การศรัทธาต่อความรู้ของอัลลอฮ์

เป็นการศรัทธาโดยภาพรวมต่อความรู้ของอัลลอฮ์ที่มีอยู่แต่เดิมและตลอดกาล ความรู้ที่ล้อมทุกสิ่งเอาไว้ และต้องศรัทธาแบบแจกแจงในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของพระองค์ อันได้แก่การกำหนดอายุขัย ปัจจัยยังชีพ หรือการกระทำของปวงบ่าวทั้งที่เป็นการภักดีและฝ่าฝืน อัลลอฮ์ตรัสว่า

[البقرة: 29] ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

“และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุก” (อัลบะเกาะเราะฮ : 29)

และตรัสว่า

[الأنعام: 96] ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾

“นั่นคือการกำหนดของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงรอบรู้” (อัลอันอาม : 96)

พระองค์ทรงรอบรู้ถึงผู้ที่เชื่อฟังและผู้ที่ไม่เชื่อ เช่นเดียวกันพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่จะมีอายุที่ยืนยาว และสิ่งที่จะมีอายุสั้น

สอง ศรัทธาในการบันทึกปริมาณต่าง ๆ ไว้ในแผ่นบันทึก

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: 22]

“ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่มันอยู่ในบันทึกก่อนที่เราจะให้สิ่งนั้นบังเกิดขึ้นมา แท้จริงเรื่องดังกล่าวนั้นเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์” (อัลหะดีด : 22)

และตรัสว่า

﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [سبا: 3]

“ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย จะไม่รอดพ้นจากพระองค์แม้แต่หนักเพียงเท่าธุลีที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินไม่ว่าจะเล็กกว่านั้น และที่ใหญ่กว่านั้นก็ตาม เว้นแต่จะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง” (สะบะ : 3)

มีรายงานจากอับดุลลอฮ์ บินอัมรฺ บินอัลอาศ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السماوات والأرض بخمسين ألف سنة قال وعرشه على الماء

“อัลลอฮ์ได้บันทึกปริมาณของสรรพสิ่งที่สร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นเวลาห้าหมื่นปี ท่านกล่าวว่า และบัลลังก์ของพระองค์นั้นอยู่เหนือน้ำ” (บันทึกโดยมุสลิม) ⁵

และมีรายงานจากอุบาเดฮฺ บิน อัสศอมิต กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إن أول ما خلق الله تعالى القلم فقال له اكتب فقال رب وماذا أكتب ؟ قال اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة

“แท้จริงสิ่งแรกที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้น คือ ปากกา แล้วพระองค์ตรัสแก่ปากกาว่า เจ้าจงบันทึกเกิดปากกาก็กล่าวว่า โอ้พระองค์ภิบาลของฉัน และอะไรเล่าที่ฉันจะบันทึก พระองค์กล่าวว่า จงบันทึกปริมาณของทุกสิ่ง จนกระทั่งถึงวันปรโลก” (บันทึกโดยอบูดาวูด) ⁵

อัลลอฮ์ได้รวมความรู้และการบันทึกของพระองค์ไว้ในโองการเดียวกัน พระองค์ตรัสว่า

5 บันทึกโดย มุสลิม หมายเลข 2653

5 บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 4700 และ อัดดีรฺมิซีย์ หมายเลข 2155

﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: 70]

“เจ้ามีรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงดังกล่าวนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว แท้จริงดังกล่าวนั้นเป็นการง่ายยิ่งสำหรับอัลลอฮ์” (อัลหัจญ์ : 70)

สาม ศรัทธาในความประสงค์ของอัลลอฮ์ที่จะต้องสำเร็จจุลวง

สิ่งใดที่อัลลอฮ์ประสงค์สิ่งนั้นย่อมเกิดขึ้น สิ่งใดที่ไม่ประสงค์แน่นอนสิ่งนั้นย่อมไม่เกิดขึ้น จะไม่มีผู้ยับยั้งในสิ่งที่พระองค์ให้ และจะไม่มีผู้ให้ในสิ่งที่พระองค์ทรงยับยั้ง ไม่มีผู้ใดทดทานในสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนด และในอำนาจของพระองค์นั้นจะไม่มีสิ่งที่พระองค์ไม่ประสงค์ พระองค์จะชี้นำทางแก่ผู้ที่ทรงประสงค์ด้วยความกรุณาแห่งพระองค์ และจะให้ผู้ที่ไม่ประสงค์หลงผิดด้วยความยุติธรรมแห่งพระองค์ และจะไม่มีผู้ใดอาจเอื้อมแก้ไขหรือวิพากษ์การชี้ขาดของพระองค์ได้ พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنْ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: 253]

“และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนบรรดาชนที่มาหลังจากพวกเขาก็คงไม่ฆ่าฟันกันหลังจากที่ได้มีสัญญาณอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่ทว่าพวกเขาขัดแย้งกัน เพราะบางส่วนจากพวกเขานั้นมีผู้ศรัทธา และบางส่วนจากพวกเขามีผู้ปฏิเสธศรัทธา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพวกเขาก็คงไม่ฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 253)

และตรัสอีกว่า

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التكوير: 27-29]

“สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์ให้มันเกิด” (อัตตักวีร์ : 28-29)

สี่ ศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบังเกิดและสร้างทุกสิ่งที่มีอยู่

เพราะอัลลอฮ์คือผู้สร้าง อื่นจากพระองค์นั้นเป็นสิ่งถูกสร้าง และทุกสิ่งนั้นไม่ว่าจะเป็นตัวตน รูป ลักษณะ การเคลื่อนไหว ล้วนแล้วเป็นสิ่งถูกสร้างและเกิดขึ้นใหม่ และอัลลอฮ์คือผู้ที่บังเกิดและทำให้มันมีขึ้น

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [الزمر: 62]

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง” (อัลซุมัร : 62)

และตรัสว่า

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات: 96]

“ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้ากระทำออกมา” (อัลศอฟฟาต : 96)

ดังนั้นการกระทำของปวงบ่าวและการชวนชวายเป็นของพวกเขา คือการสร้างของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ [البقرة: 286]

“ชีวิตนั้นจะได้รับสิ่งตอบแทนที่ดีในสิ่งดีที่เขาชวนชวายเป็น และจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาชวนชวายเป็น” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 286)

ห้า ศรัทธาว่าแท้จริงระหว่างความประสงค์ของอัลลอฮ์และความรักของพระองค์นั้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวโยงกัน

บางครั้งพระองค์ทรงประสงค์ให้เกิดในสิ่งที่พระองค์ไม่ชอบ และบางครั้งพระองค์รักในสิ่งที่ไม่ทรงประสงค์ให้เกิด ทั้งหมดนั้นเพราะเหตุผลอันลึกลับและเป้าหมายที่ถูกวางไว้อย่างประณีตที่พระองค์รู้ดีที่สุด อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ [السجدة: 13]

“และหากเราประสงค์ แน่อนเราย่อมให้ทางนำแก่ทุกชีวิต ทว่าคำสัญญาของเราจะต้องสมจริง แน่อนเราจะให้นรกญะฮันน์เต็มไปด้วยญินและมนุษย์ที่ฝ่าฝืนทั้งมวล” (อัลสัจญะดะฮ์ : 13)

และตรัสว่า

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ [الزمر: 7]

“หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ต้องพึงพาอาศัยพวกเจ้า และจะไม่ทรงยินดีต่อการเนรคุณจากปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงยินดีต่อพวกเจ้า” (อัลซุหมร : 7)

หก ศรัทธาว่าแท้จริงระหว่างบทบัญญัติและกฎสภาวะของพระองค์นั้นจะไม่ขัดแย้งกัน

การกำหนดบทบัญญัติ (ชัรอ) และการกำหนดกฎสภาวะการณ (เกาะตฺว) จะไม่ขัดแย้งกัน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنْ سَأَلْتُمْ لَشَيْءٌ ۖ فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَىٰ ۖ وَصَدَقَ بِالْحَسَنَىٰ ۖ ۖ فَنَسِيْرُهُ لِّلْيسْرِ ۖ ۖ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۖ ۖ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ ۖ ۖ فَنَسِيْرُهُ لِّلْعُسْرِ ۖ ۖ﴾ [الليل: 3-10]

“แท้จริงการขวนขวายของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกัน ผู้ที่บริจาค ยำเกรง และเชื่อมั่นในการตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์ เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย ส่วนผู้ที่ตระหนี่ ถือตนว่าไม่ต้องพึ่งอัลลอฮ์ และปฏิเสธการตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์ เราก็จะอำนวยความสะดวกให้เขาได้รับความลำบาก” (อัลลิลล์ : 4-9)

และนั่นก็เพราะว่าบทบัญญัตินั้นอยู่ในคัมภีร์ที่ทุกคนรับรู้ได้ ในขณะที่การกำหนดของพระองค์เป็นสิ่งเร้นลับ แท้จริงอัลลอฮ์ได้กำหนดกฎศภาวะแก่ปวงบ่าวและพระองค์ก็ปิดสิ่งดังกล่าวเอาไว้ พระองค์ได้สั่งใช้และสั่งห้ามพวกเขา ได้เตรียมและสนับสนุนแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่อำนวยความสะดวกให้พวกเขาได้น้อมรับคำสั่งของพระองค์และออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ห้าม และพระองค์ได้ผ่อนผันแก่พวกเขาหากมีอุปสรรคในการปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญญัติไว้ ดังนั้นจึงไม่มีเหตุอันใดที่ใครจะอ้างการกำหนดสภาพการณ์ของอัลลอฮ์เพื่อใช้ในการฝ่าฝืนและละทิ้งการทำดี อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾﴾ [النعام: 149]

“บรรดาผู้ตั้งภาคีจะกล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วพวกเราก็ย่อมไม่ตั้งภาคีขึ้น และบรรพบุรุษของพวกเราก็ไม่ตั้งภาคีด้วย และเราย่อมไม่กำหนดให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม เช่นเดียวกันนี้แหละที่บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาเคยโกหกมาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้หมิ่นหมัด) พวกท่านมีความรู้อันใดอยู่ที่ตัวพวกท่านกระนั้นหรือ ถ้ามีก็จงนำมันออกมาให้แก่เรา ที่จริงพวกท่านไม่ได้ตามสิ่งใดเลยนอกจากการคาดเดาไปเองเท่านั้น และพวกท่านไม่มีอะไรเลยนอกจากการกล่าวเท็จเท่านั้น จงกล่าวเถิดว่า สำหรับอัลลอฮ์นั้นมีหลักฐานที่ครบถ้วน หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ย่อมให้ทางนำแก่พวกท่านทั้งหมด” (อัลอินอาม : 148-149)

สรุปสาระตะจากโองการข้างต้น

หนึ่ง พระองค์ได้ประกาศแล้วว่าคำกล่าวอ้างของพวกเขาคือเท็จ

สอง พระองค์ให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษจากพระองค์ หากพวกเขาสามารถเอาการกำหนดมาเป็นข้ออ้างได้ พระองค์ก็ย่อมไม่ลงโทษพวกเขา และพระองค์ก็จะไม่ประจานว่าการอ้างของพวกเขาใช้ไม่ได้

สาม พวกเขามีเคยได้เห็นการกำหนดที่ถูกบันทึกไว้ก่อนของพวกเขาแล้วจะได้พูดออกมาด้วยความจริง เพื่อจะใช้เป็นข้ออ้างสำหรับพวกเขาได้ ทว่าข้ออ้างของพวกเขาตั้งอยู่บนการคาดเดาไปเองก็เท่านั้น ดังนั้นหลักฐานที่ครบถ้วนจึงเป็นของอัลลอฮ์

มีคนสองกลุ่มที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องการกำหนดของอัลลอฮ์

หนึ่ง กลุ่มเกาะดะรียะฮฺ คือผู้ที่ปฏิเสธการกำหนดของอัลลอฮฺ และกลุ่มนี้มีสองระดับ

1. ระดับสุดโต่ง คือรุ่นแรกๆ พวกเขาปฏิเสธความรู้และการลิขิตของอัลลอฮฺ และเชื่อว่าทุกกิจการนั้นเกิดขึ้นโดยไม่มีการกำหนดและการรู้ของอัลลอฮฺมาก่อน
2. ระดับกลาง คือกลุ่มมูอะตะซียะฮฺ พวกเขาปฏิเสธความประสงค์และการสร้างของอัลลอฮฺ และเชื่อว่าบ่าวจะเป็นผู้สร้างการกระทำของตัวเอง

สอง กลุ่มญะบะรียะฮฺ ผู้ที่กล่าวว่า บ่าวนั้นถูกบังคับ การกระทำของเขาเป็นการบังคับจากอัลลอฮฺ พวกเขาไม่มีสิทธิในการกระทำตามความต้องการและในการตัดสินใจเลือก พวกเขาให้การเคลื่อนไหวทั้งหมดของบ่าวนั้นเป็นการถูกบังคับ (ไม่สามารถเลือกได้) เหมือนกับการเคลื่อนไหวของคนตัวสั่น และพวกเขาปฏิเสธเหตุผลและเป้าหมายออกจากการกระทำของอัลลอฮฺ คนกลุ่มนี้มีสองระดับเช่นเดียวกัน คือ

1. ระดับสุดโต่ง คือพวกซูฟิยะนดิก ที่อ้างถึงความจริงแห่งจักรวาลและให้สิทธิแก่ตัวเองในการทำทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยการอ้างว่ามั่นคงกับการลิขิตของอัลลอฮฺ ถึงกับร้ายกว่า

أصبحت منفعلا لا تختاره مني ففعلي كله طاعات

ฉันตื่นแต่เช้าการกระทำทุกอย่างที่พระองค์เลือกให้ฉัน เพราะทุกอย่างที่ฉันทำถือว่าเป็นการภักดีต่อพระองค์⁵

2. ระดับกลาง คือพวกอะซาอิเราะฮฺ พวกเขามีทฤษฎี “อัลกัศบ” ที่ยืนยันว่าความสามารถของบ่าวมีจริงแต่ไม่ส่งผลใด ๆ

ทั้งสองกลุ่มนี้ถูกโต้แย้งด้วยบทบัญญัติและความเป็นจริง

1. ผู้ที่ปฏิเสธการกำหนดของอัลลอฮฺตามองค์ประกอบทั้งสี่ (ความรู้ ความประสงค์ การบันทึก และการสร้าง) จะถูกโต้แย้งด้วยตัวบทหลักฐานอันชัดแจ้ง และความเป็นจริงก็ชี้ให้เห็นเป็นหลักฐานแล้วว่า บางครั้งถ้าใครคนหนึ่งตั้งใจจะทำการหนึ่งสิ่งใดแต่ก็อาจจะไม่สำเร็จตามที่เขาต้องการได้

2. กลุ่มญะบะรียะฮฺที่ สุดโต่งในการยืนยันการกำหนดแก่อัลลอฮฺนั้น พวกเขาจะถูกโต้แย้งด้วยตัวบทหลักฐานที่ยืนยันความประสงค์ การกระทำ และความต้องการของบ่าว และความเป็นจริงก็ได้ชี้ให้เห็นเป็นหลักฐานแล้วว่า มนุษย์ทุกคนสามารถแยกแยะได้ระหว่างการทำหน้าที่เขามีสิทธิ์เลือก และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เขาซึ่งไม่สามารถเลือกได้

และในทำนองเดียวกันนี้มีตัวบทหลักฐานมากมายที่บ่งชี้ถึงเหตุผลและเป้าหมายแห่งการกระทำของพระองค์อัลลอฮฺ

อัลกุรอาน

อัลกุรอานคือคำรัสของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [التوبة: 6]

“และหากว่ามีคนใดจากบรรดาผู้ตั้งภาคีขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินคำรัสของอัลลอฮฺ” (อัลเตาบะฮฺ : 6)

ท่านเราะฮ์มุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อยู่ด้วยฮิวง์ฮัลลัม กล่าวว่ –ขณะที่ท่านเสนอตัวแก่เผ่าต่าง ๆ ในฤดูกาลหัจญ์–

أَلَا رَجُلٌ يَمْلِكُنِي إِذْ قَوْمُهُ لِأَبْلَغِ كَلَامِ رَبِّي فَإِنْ قَرِيبًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أَبْلَغِ كَلَامَ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ

“จะมีคนใดบ้างที่จะพาฉันไปยังกลุ่มชนของเขา เพื่อฉันจะได้เผยแพร่คำรัสพระผู้อภิบาลของฉัน เพราะว่าชาวกร็อยซีได้ห้ามฉันมิให้เผยแพร่คำรัสพระผู้อภิบาลของฉัน” (บันทึกโดยผู้บันทึกทั้งห้า คือ อะหฺมัด, อบู ดาหวัด, อัน-นะสาอี, อัตติรมิซีย และ อิบนุ มาญะฮฺ) ⁵

อัลกุรอานคือคำรัสของอัลลอฮฺอย่างแท้จริงทั้งอักษรและความหมาย อัลกุรอานจะไม่เหมือนกับคำพูดของสรรพสิ่ง อัลกุรอานถูกประทานลงมา มิใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น อัลลอฮฺเป็นผู้พูด และได้มีโองการไปยังญิบรีลให้นำลงมายังหัวใจของมุหัมมัด โดยแยกลงมาเป็นส่วน ๆ ทีละนิด ๆ แล้วท่านก็อ่านให้ผู้คนได้ฟัง อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ [الإسراء: 106]

“และอัลกุรอานนั้นเราได้แยกไว้เป็นส่วน ๆ เพื่อเจ้าจะได้อ่านให้ผู้คนฟังอย่างช้า ๆ และเราได้ประทานลงมาอย่างเป็นขั้นตอน” (อัลอิสรอฮ์ : 106)

เมื่อผู้คนอ่านอัลกุรอาน หรือเขียนเป็นรูปเล่ม หรือท่องจำไว้ในทรวงอก อัลกุรอานก็มีได้จากการเป็นคำรัสของอัลลอฮฺ เพราะคำพูดจะถูกอ้างอิงไปยังผู้ที่พูดคนแรกมิได้ถูกอ้างอิงไปยังผู้ที่นำมาถ่ายทอด ดังนั้นการอ่านกับสิ่งที่ถูกอ่านมิใช่สิ่งเดียวกัน การเขียนก็มีใช้สิ่งเดียวกันกับสิ่งที่ถูกเขียน การท่องจำก็คนละอย่างกับสิ่งที่ถูกท่องจำ และการกระทำอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นการกระทำเป็นของผู้อ่าน ผู้เขียน และผู้ที่ท่องจำ ขณะที่คำพูดนั้นเป็นของอัลลอฮฺผู้ทรงสร้าง

5 บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 15192 อบู ดาหวัด หมายเลข 4734 อัตติรมิซีย หมายเลข 2925 อัน-นะสาอี ในอัลสุนัน อัลกุบรอ หมายเลข 7680 และ อิบนุ มาญะฮฺ หมายเลข 201 จากหนังสือ ญะบิร เราะฮ์มุลลอฮ์ฮุซัยน

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُسْلِمِينَ ۝۱۰۲ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ
أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۝۱۰۳﴾ [النحل: 103]

“จงกล่าวเถิดว่า (โอ้ผู้ศรัทธา) วิญญาณอันบริสุทธิ์ (ญิบริล) ได้นำอัลกุรอานลงมาจากพระผู้อภิบาล
ของเจ้า โดยอัลกุรอานนั้นได้ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรม เพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคง เป็นทางนำ
และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม และขอสาบาน แท้จริงเรารู้ที่พวกเขาบอกว่าแท้จริงมีสามัญชนคน
หนึ่งสอนอัลกุรอานแก่เขา ซึ่งภาษาที่พวกเขาพาดพิงไปถึงนั้นเป็นภาษาต่างถิ่น และนี่เป็นภาษา
อาหรับที่ชัดถ้อยชัดคำ” (อัลนะหฺล : 102-103)

และผู้ใดกล่าวว่าอัลกุรอานเป็นคำพูดของมนุษย์ เขาย่อมเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และอัลลอฮฺได้คาด
โทษแก่เขาว่าจะเข้านรก พระองค์ตรัสว่า

﴿سَٰضِلِيهِ سَفَرٌ ۝۸﴾ [المذثر: 26]

“ข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้” (อัลมุดดัษษิร : 26)

มีคนสองกลุ่มที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องนี้

หนึ่ง พวกญะฮ์มิยะฮฺ และ มุอตะซิละฮฺ

เป็นกลุ่มที่ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺและดาร์สของพระองค์ พวกเขาอ้างว่าการพาดพิงคำพูด
ไปยังอัลลอฮฺถือว่าการพาดพิงสิ่งถูกสร้างไปยังผู้สร้าง เช่น ป่าวของอัลลอฮฺ บ้านของอัลลอฮฺ ฐาน
ของอัลลอฮฺ พวกเขาอ้างว่าไม่ใช่เป็นการพาดพิงคุณลักษณะไปยังเจ้าของคุณลักษณะ

ข้อโต้แย้งประเด็นนี้ก็คือ สิ่งที่พาดพิงไปยังอัลลอฮฺ อาจจะเป็นทั้งวัตถุที่อยู่ได้ด้วยตัวเอง (อัยนฺ)
ประเภทนี้จะเรียกว่าการพาดพิงสิ่งถูกสร้างไปยังผู้สร้าง แต่ถ้าเป็นการพาดพิงคุณลักษณะที่ไม่อาจ
จะเรียกได้ว่าอยู่ได้ด้วยตัวเอง เช่น คุณลักษณะการมีชีวิต การฟัง การมองเห็น การรู้ การพูด ประเภท
นี้จะเรียกว่าเป็นการพาดพิงคุณลักษณะไปยังเจ้าของผู้มีความคุณลักษณะนั้น ๆ

แน่นอนว่า ข้ออ้างของพวกเขาที่ยังค้านและขัดแย้งอย่างชัดเจนกับอัลกุรอาน สุนนะฮฺ และอิจญ์
มาฮฺ

สอง พวกกุลลาบียะฮฺ อะซาอิเราะฮฺ และ มาตุริดียะฮฺ

เป็นกลุ่มที่ยืนยันว่า คำพูดของอัลลอฮฺ หมายถึง ความหมายดั้งเดิมที่คงอยู่ได้ด้วยตัวเอง ส่วน
อักษรและเสียงนั้นล้วนเป็นสิ่งถูกสร้างที่ใช้สื่อหรือบ่งชี้ไปยังความหมายดังกล่าว ซึ่งมันจะไม่เกิดขึ้น
ใหม่ และจะไม่ยึดอยู่กับความประสงค์ของอัลลอฮฺ

พวกเขาจำกัดคำพูดของอัลลอฮ์อยู่บนฐานของความหมายที่ไม่เกี่ยวกับอักขระและเสียง พวกเขาอ้างว่าสิ่งที่อาดัมและเฮวาวีได้ยินในสวรรค์ และสิ่งที่มุซาได้ยิน ณ ต้นไม้้นั้น ล้วนเป็นมัจลุค(สิ่งถูกสร้าง)ไม่ใช่ดำรัสของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง

ข้อโต้แย้งในข้อนี้ก็คือ ดำรัสของอัลลอฮ์ต้องถูกเรียกว่าเป็นดำรัสของพระองค์ด้วยองค์ประกอบรวมกันสองอย่าง(ทั้งความหมายและเสียง) การคิดในใจจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นคำพูดได้อย่างแท้จริง นี่ยังไม่นับว่าการอ้างของคนกลุ่มนี้ล้นขีดแย้งอย่างชัดเจนกับอัลกุรอาน สุนนะฮ์ และอิจญ์มาอ์

การเห็นอัลลอฮ์

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกนั้น คือการศรัทธาว่าบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันปรโลก โดยเห็นอย่างชัดแจ้งด้วยสายตาของพวกเขา โดยไม่มีสิ่งขวางกั้น เห็นพระองค์ในสองสถานที่ด้วยกัน

หนึ่ง ณ สถานที่ที่สอบสวนคิดบัญชี

สอง หลังจากที่เขาเข้าสู่สวรรค์แล้ว อัลลอฮ์ตรัสว่า

[القيامة: 22-23] ﴿وَجُوهٌ يُّوَمِّدُ نَاصِرَةٌ ۖ (٢٢) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۖ (٢٣)﴾

“ในวันนั้น มีหลาย ๆ ใบหน้าที่เบิกบาน ซึ่งจะจ้องมองไปยังพระผู้ทรงอภิบาล” (อัลกียามะฮ์ : 22-23)

และตรัสว่า

[المطففين: 23] ﴿عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ ۖ (٢٣)﴾

“พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง” (อัลมูฏฟิฟีน : 23)

และตรัสว่า

[يونس: 26] ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ﴾

“สำหรับบรรดาผู้กระทำความดีจะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก” (ยูनुส : 26)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายว่า สิ่งที่ได้เพิ่มขึ้นหมายถึงการได้มองเห็นอัลลอฮ์ ⁵

ครั้งหนึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มองยังดวงจันทร์เต็มดวง และพูดขึ้นมว่า

إنكم سترون ربكم كما ترون القمر ليلة البدر لا تضامون في رؤيته

“แท้จริงพวกท่านจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา (ในวันปรโลก) ดังสภาพที่พวกท่านเห็นดวงจันทร์ในคืนจันทร์เต็มดวง โดยที่พวกท่านเห็นดวงจันทร์ได้อย่างแจ่มชัดโดยไม่ต้องแย่งที่กัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม) ⁶

มีคนสองกลุ่มที่หลงผิดในประเด็นนี้

5 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 181 จากหะดีษ ศุฮัยบฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ตัฟซีร อัจญาอะซะรียฺ 12/155

6 บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลข 554 มุสลิม หมายเลข 633 จากหะดีษ ญะซีร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

หนึ่ง กลุ่มที่ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์ จากพวกญะฮ์มิยะฮ์ มุตะฮิละฮ์ และคนที่เห็นด้วยจากกลุ่มรอฟีฎะฮ์และอิบาฎียะฮ์

พวกเขาปฏิเสธการมองเห็นอัลลอฮ์ โดยอ้างพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ได้พูดกับมุซาว่า

﴿لَنْ تَرِنِي﴾ [الأعراف: 143]

“เจ้ามีอาจะจะได้เห็นข้า” (อัลอะอฺรอฟ 143)

และพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾ [الأنعام: 103]

“สายตาทั้งหลายจะไม่เข้าถึงพระองค์ได้” (อัลอันอาม 103)

ข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ก็คือ ความหมายที่ถูกตัดออกจากพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿لَنْ تَرِنِي﴾ [الأعراف: 143]

“เจ้ามีอาจะจะได้เห็นข้า” (อัลอะอฺรอฟ 143)

หมายถึงการมองเห็นในโลกดุนยา ตามที่มุซาได้ร้องขอต่อพระองค์ และพยางค์ที่ว่า (لَنْ) ไม่ได้แปลว่าปฏิเสธการมองเห็นอย่างถาวร ส่วนการปฏิเสธว่าสายตามิอาจะเข้าไม่ถึง ความหมายของมันก็คือปฏิเสธการที่มนุษย์จะรู้รอบทุกอย่างเกี่ยวกับอัลลอฮ์ ไม่ได้แปลว่าหมายถึงปฏิเสธการได้เห็นอัลลอฮ์ บางทีมนุษย์ก็อาจจะมองเห็นแต่ไม่รู้รอบทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่เห็น เช่นการมองเห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ภูเขา และอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังมีหลักฐานชั้นมุตะวาติร(สายรายงานจำนวนมาก)ทั้งจากอัลกุรอานและหะดีษที่ยืนยันถึงการได้มองเห็นอัลลอฮ์

สอง กลุ่มที่มลายจากพวกศุฟิยะและนียมอุตริกรรม

พวกนี้สุดโต่งในการยืนยันการมองเห็นอัลลอฮ์ โดยอ้างว่าบรรดาอะลียะฮ์ของพวกเขาสามารถมองเห็นอัลลอฮ์ได้ในโลกดุนยานี้ พวกเขาอุปโลกน์หลักฐานเป็นหะดีษที่ก่อกวนมากมายในเรื่องนี้ ทั้งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พูดว่า

“พึงทราบเถิดว่า พวกท่านจะไม่สามารถมองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้เด็ดขาด จนกว่าพวกท่านจะเสียชีวิตก่อน”⁶

6 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 22864 อันนะสาอียี ในอัซสุนัน อัลญะมิอะฮ์ หมายเลข 7716 อัลอานูรีย์ ใน อัซซะวีอะฮ์ หมายเลข 881 นี่เป็นสำนวนของท่าน จากหะดีษของอุบาตะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ และอิบนุ มานะฮ์ หมายเลข 4077 จากหะดีษของอุมามะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์

เนื้อแท้แห่งการศรัทธา

1. การศรัทธาประกอบด้วยคำพูดและการกระทำ

คือคำพูดของหัวใจ คำพูดของลิ้น และการกระทำของหัวใจ การกระทำของลิ้น และที่เกิดจากอวัยวะต่าง ๆ

- คำพูดของหัวใจนั่นคือ การยึดมั่นศรัทธาและการยอมรับของหัวใจ
- คำพูดของลิ้นคือการเปล่งวาจาถึงการเป็นอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน
- การกระทำของหัวใจนั่น คือสิ่งที่หัวใจดำรงอยู่ได้ด้วยสิ่งนั้น อันได้แก่การตั้งเจตนา ความประสงค์ต่าง ๆ ความกลัว ความหวัง และการมอบหมาย
- การกระทำของลิ้นนั่น คือสิ่งที่ลิ้นได้เปล่งเสียงออกมา เช่น บทรำลึกต่าง ๆ การวิงวอนขอ และการอ่านอัลกุรอาน
- การกระทำของร่างกาย คือการเคลื่อนไหวของอวัยวะในการประกอบศาสนกิจที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾﴾ [الأفال: 2-4]

“บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้น คือผู้ที่เมื่ออัลลอฮฺถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็สั่นสะท้าน และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มความศรัทธาแก่พวกเขา และแด่พระผู้อภิบาลของพวกเขาเท่านั้นที่พวกเขาจะมอบหมาย คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และบริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ชนเหล่านั้นคือผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง พวกเขาจะได้รับเกียรติหลายชั้น ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมากมาย” (อัลอันฟาล : 2-4)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾﴾ [الحجرات: 15]

“บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่ได้สงสัยใด ๆ และพวกเขาเสียสละด้วยทรัพย์สินสมบัติ และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์ จนเหล่านั้นคือบรรดาผู้สัตย์จริง” (อัลหุญรอต : 15)

และท่านเราะสูล คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

الإيمان بضع وسبعون أو بضع وستون شعبة ؛ فأفضلها قول لا إله إلا الله وأدناها إمالة الأذى عن الطريق والحياء شعبة من الإيمان

“การศรัทธามีองค์ประกอบมากกว่า 70 หรือ 60 แขนง ที่ประเสริฐสุด คือการกล่าวคำว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์” และที่ต่ำสุด คือการจัดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ออกจากทางสัญจร ความละอายก็เป็นส่วนหนึ่งจากความศรัทธา” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม สำนวนเป็นของท่าน)⁶

ดังนั้นการศรัทธาจึงมีแก่นแท้ที่ประกอบด้วยถ้อยคำและการกระทำ นั่นคือการเชื่อที่จะนำมาซึ่งคำพูดและการกระทำ เพราะการที่ไม่มีถ้อยวาจาและการกระทำนั้น คือหลักฐานบ่งชี้ว่ายังไม่มีการยอมรับแต่อย่างใด

2. ความหมายของอิมานและอิสลาม

ในกรณีที่ว่า “อิมาน” ถูกกล่าวขึ้นมาโดด ๆ โดยไม่ได้มาพร้อมกับคำว่า “อิสลาม” กรณีนี้อิมานก็จะมีความหมายเดียวกันกับคำว่าอิสลาม เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึงศาสนาทั้งหมด

และในกรณีที่สองคำนี้ถูกกล่าวไว้พร้อมกันในที่เดียว ก็ต้องแยกความหมายของแต่ละคำ กล่าวคือ อิมานหมายถึงการยึดมั่นที่อยู่ในใจ ส่วนอิสลามก็หมายถึงการปฏิบัติภายนอก ดังนั้นมุอฺมินทุกคนเป็นมุสลิม แต่ใช่ว่ามุสลิมทุกคนจะเป็นมุอฺมิน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَنَّا قُلْ لَمْ تَزِمُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [الحجرات: 14]

“อาหรับชนบทได้กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด(โอ้มุหัมมัด)ว่าพวกท่านยังมิได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่า เราย่น้อมรับอิสลามแล้ว และการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน” (อัลหุญรอต : 14)

3. การศรัทธาจะเพิ่มขึ้นและลดลง

การศรัทธาจะเพิ่มขึ้นด้วยการรู้จักอัลลอฮ์ การใคร่ครวญในสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับจักรวาลนี้ การใคร่ครวญในโอองการอัลกุรอาน การปฏิบัติความดีต่าง ๆ และด้วยการละเว้นจากการฝ่าฝืนทั้งหลาย

6 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 9 มุสลิม หมายเลข 35 จากหะดีษของอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

การศรัทธาจะลดลงด้วยการไม่รู้จักรัศัลลอฮ์ ไม่ใคร่ครวญในสัญญาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับจักรวาล และการไม่สนใจในบทบัญญัติของอัลลอฮ์ ละทิ้งการทำดี และด้วยการปฏิบัติความชั่วต่าง ๆ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: 2]

“และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็ได้เพิ่มความศรัทธาแก่พวกเขา” (อัลอันฟาล : 2)

และตรัสว่า

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [التوبة: 124]

“สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธานั้น อัลกุรอานบทนี้ก็ได้เพิ่มความศรัทธาเพิ่มแก่พวกเขา และพวกเขาก็มีความปิติยินดี” (อัลเตอาบะฮ์ : 124)

และตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا﴾ [الفتح: 4]

“พระองค์คือผู้ทรงประทานความสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มการศรัทธาพร้อมกับการศรัทธาของพวกเขาที่มีอยู่แล้ว” (อัลฟัตหฺ : 4)

4. การศรัทธาจะมีความเหลื่อมล้ำกัน

องค์ประกอบของการศรัทธาบางประการจะมีสถานะสูงกว่าอีกบางประการ ดังที่ปรากฏในวจนะของท่านเราะสูล คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะฮ์ลิม ที่ผ่านมามีว่า

الإيمان بضع وسبعون، أو بضع وستون شعبة ؛ فأفضلها قول لا إله إلا الله وأدناها إماطة الأذى عن الطريق والحياء شعبة من الإيمان

“การศรัทธามีองค์ประกอบมากกว่า 70 หรือ 60 แขนง ที่ประเสริฐสุด คือการกล่าวคำว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์” และต่ำที่สุด คือการขจัดสิ่งไม่ที่พึงประสงค์ออกจากทางสัญจร ความละอายก็เป็นส่วนหนึ่งจากความศรัทธา” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์และมุสลิม จำนวนเป็นของท่าน)⁶

5. ผู้ศรัทธาจะมีความเหลื่อมล้ำกัน

บางคนจะมีการศรัทธาที่สมบูรณ์กว่าอีกบางคน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُاذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ [فاطر: 32]

6 บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์ หมายเลข 9 มุสลิม หมายเลข 35 จากหะดีษของอบู สุรียะฮ์เราะฮ์ เราะฮิยะฮ์ฮุซัยนุฮ์

“และเราได้ให้คัมภีร์เป็นมรดกสืบทอดต่อ ๆ มาแก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลาง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ดูหน้าในการทำความดีทั้งหลายด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง” (ฟาฏีร : 32)

และท่านเราะสูล คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัมได้กล่าวว่า

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا

“ผู้ศรัทธาที่มีศรัทธาสมบูรณ์ยิ่งกว่า คือผู้ที่มีมารยาทสวยงามยิ่งกว่าจากพวกเขา” (บันทึกโดยอะหมัด, อบู ดาวูด และอัตติรมิซีย)⁶

ผู้ใดได้กล่าวคำปฏิญาณ โดยเชื่อมั่นในความหมาย และปฏิบัติตามนัยยะของคำปฏิญาณนั้น แท้จริงเขาได้นำมาซึ่งรากฐานของการศรัทธาแล้ว

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติในสิ่งที่ศาสนาสั่งใช้ และละเว้นจากสิ่งที่ศาสนาห้าม แท้จริงเขาได้ปฏิบัติในการศรัทธาที่จำเป็นแล้ว

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติในสิ่งที่ศาสนาสั่งใช้ และสิ่งที่ศาสนาส่งเสริม ละเว้นจากสิ่งที่ศาสนาห้าม และสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ แท้จริงเขาได้นำมาซึ่งการศรัทธาที่สมบูรณ์

6. การตั้งเงื่อนไขในเรื่องการศรัทธาด้วยคำกล่าวว่า “ฉันเป็นผู้ศรัทธา อินชาอัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์”

กรณีเช่นนี้มี 3 สภาพ

หนึ่ง หากกล่าวในสภาพที่ยังสงสัยในรากฐานของการศรัทธา การตั้งเงื่อนไขด้วยการกล่าวคำนี้ ก็ถือว่าเป็นสิ่งต้องห้าม ยิ่งกว่านั้นพฤติกรรมนี้อาจจะเป็นการปฏิเสธศรัทธา เพราะการศรัทธานั้น จะต้องเกิดขึ้นด้วยความมั่นใจ

สอง หากกล่าวเนื่องจากกลัวว่าจะเป็นภัยยกย่องตนเองถ้าอ้างถึงว่าตนได้เข้าถึงแก่นแท้ของการศรัทธาที่จำเป็นหรือการศรัทธาที่สมบูรณ์แล้ว ดังนั้นการกล่าวคำนี้ก็ถือว่าเป็น(วาญิบ)ที่จะต้องกล่าวเช่นนั้น

สาม หากกล่าวเพื่อต้องการความประเสริฐและสิริมงคลจากคำกล่าวนี้ ก็เป็นสิ่งที่อนุญาตให้กล่าวได้

6 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 7402 อบู ดาวูด หมายเลข 4682 อัตติรมิซีย หมายเลข 1162 จากหะดีษของอบู สุรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

7. ลักษณะของการศรัทธาจะยังคงอยู่ แม้จะกระทำสิ่งที่ฝ่าฝืนและบาปใหญ่ทั่วไป

แต่พฤติกรรมบาปใหญ่นั้นจะทำให้การศรัทธาตกลง กระนั้นรากฐานของการศรัทธาก็ยังคงอยู่ ดังนั้นผู้ใดกระทำบาปใหญ่ เขาคือผู้ศรัทธาที่การศรัทธาบกพร่อง เขายังเป็นผู้ศรัทธาด้วยการศรัทธาของเขา แต่เป็นผู้ฝ่าฝืนเพราะกระทำบาปใหญ่ ในโลกนี้เขายังมิได้สิ้นสภาพออกจากศาสนา และในโลกเขาจะไม่ถูกลงโทษแบบถาวรตลอดกาล ทว่าการลงโทษเขาจะขึ้นอยู่กับความประสงค์ของอัลลอฮ์ พระองค์อาจจะอภัยโทษแก่เขาโดยไม่มีการลงโทษแล้วก็ให้เข้าสวรรค์ หรือพระองค์อาจจะลงโทษตามความผิดของเขาก่อนแล้วก็ให้เข้าสวรรค์ หรือจะทรงลงโทษบางส่วนจากความผิดของเขาจากนั้นเขาก็จะออกจากรกด้วยการช่วยเหลือของบางคน หรือด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ [النساء: 48]

“แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับการตั้งภาคีขึ้นแก่พระองค์ แต่พระองค์จะทรงอภัยให้แก่บาปอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่อนเขาได้ทำบาปอันใหญ่หลวงขึ้นแล้ว” (อันนิสาฮ์ : 48)

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวว่า

يدخل أهل الجنة الجنة وأهل النار النار ثم يقول الله تعالى أخرجوا من كان في قلبه مثقال حبة من خردل من إيمان فيخرجون منها، قد اسودوا فيلقون في نحر الحياة

“ชาวสวรรค์จะเข้าสู่สวรรค์ และชาวนรกจะเข้าสู่นรก จากนั้นอัลลอฮ์จะกล่าวว่า จงนำผู้ที่มีการศรัทธาในหัวใจของเขาเท่าเมธูลีออกมาจากนรก แล้วพวกเขาจะถูกนำออกมาในสภาพที่ดำเป็นตอตะโก แล้วพวกเขาจะถูกโยนลงไปในแม่น้ำแห่งชีวิต” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย)⁶

และท่านยังกล่าวอีกว่า

يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنَ شَعِيرَةً مِنْ خَيْرٍ وَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنَ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ وَفِي رِوَايَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ

“ผู้ที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ในขณะที่ในหัวใจของเขานั้นมีความดีเท่าเมล็ดข้าวฟางจะได้ออกจากนรก และผู้ที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ในขณะที่ในหัวใจของเขานั้นมีความดีเท่าเม็ดธัญพืชจะได้ออกจากนรก และผู้ที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ในขณะที่ในหัวใจของเขานั้นมีความดีเท่าเมธูลีจะได้ออกจากนรก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย)⁶ ในบางสายระบุว่า “มีความศรัทธา” แทนคำว่า “มีความดี” ⁶

6 บันทึกโดยอัลบุคอรีย หมายเลข 22 จากหะดีษของอบู สะอีด อัลคุดรี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

6 บันทึกโดยอัลบุคอรีย หมายเลข 44 จากหะดีษของอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

6 บันทึกโดยอัลบุคอรีย หลังจากหะดีษข้างต้น ด้วยวิธีการตะอูลิกแบบให้น้ำหนัก

ผู้ที่เข้าใจคลาดเคลื่อนในประเด็นนี้มี 2 กลุ่ม

หนึ่ง วะอิตียะฮฺ

ผู้ที่เชื่อว่าผู้กระทำบาปใหญ่จะออกจากการศรัทธา และไม่มีการช่วยเหลือใด ๆ ได้ ความเชื่อนี้มี 2 กลุ่ม

1. กลุ่มเคาะวาริจญ์

ผู้ที่เชื่อว่าผู้กระทำบาปใหญ่จะออกจากการศรัทธา และเข้าสู่การปฏิเสธ ในโลกนี้เขาจะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และในปรโลกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล

2. กลุ่มมูอะซิละฮฺ

ผู้ที่เชื่อว่าผู้กระทำบาปใหญ่จะออกจากการศรัทธา แต่ก็ไม่ได้เข้าสู่การปฏิเสธ ในโลกนี้เขาจะอยู่ระหว่างสองสถานะคือไม่ได้เป็นผู้ศรัทธาและไม่ได้เป็นผู้ปฏิเสธ และในปรโลกนั้นเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล

ข้อโต้แย้งและชี้แจงแก่พวกเขามีหลายประการ เช่น

หนึ่ง อัลลอฮ์ยังคงยืนยันการศรัทธาและคุณลักษณะของความเป็นพี่น้องแห่งการศรัทธาแก่ผู้ทำบาปใหญ่ ในขณะที่อยู่ในโลกนี้ พระองค์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَابْتِغَاءً بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ﴾ [البقرة: 178]

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย การประหารชีวิตแก่ฆาตกรในกรณีที่มีผู้ถูกสังหารตายนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว คือชายอิสระต่อชายอิสระ และทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง แล้วผู้ใดที่ได้รับการอภัยจากพี่น้องของเขาในสิ่งใด เขาก็จงปฏิบัติตามนั้นด้วยดี และให้ชดใช้แก่เขาโดยดี” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 178) ในโองการนี้พระองค์ยังคงเรียกฆาตกรว่าเป็นพี่น้องของผู้ถูกฆาตกรรม

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَلِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَقَّ نَفْسِي إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: 9-10]

“และหากสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาได้เช่นฆ่ากัน พวกเจ้าก็จงไกลเกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่ายเถิด หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง ก็จงปรามฝ่ายที่ละเมิด จนกว่าพวกเขาจะกลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮ์ ต่อมาหากพวกเขากลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮ์แล้ว พวกเจ้าก็จง

ประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม และจงให้ความเที่ยงธรรมเถิด แท้จริง อัลลอฮฺทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความสะดวกสบาย” (อัลหุญรุด : 9-10)

จากโองการนี้พระองค์ยังเรียกทั้งสองกลุ่มนี้ว่าเป็นผู้ศรัทธา และยืนยันว่าทั้งสองกลุ่มเป็นพี่น้องกัน

สอง แท้จริงอัลลอฮฺจะให้ภัยโทษในความผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ นอกจากการตั้งภาคีต่อพระองค์เท่านั้น และจะนำผู้ที่มีศรัทธาอยู่ในหัวใจแม้เพียงน้อยเท่าเมล็ดผักกอกออกจากไฟนรก ดังนั้นวจนะมากมายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ

สอง กลุ่มมุรญิอะฮฺ

ผู้ที่เชื่อว่าการกระทำต่าง ๆ มิได้เกี่ยวข้องกับการศรัทธา ดังนั้นบาปใด ๆ ก็จะไม่เป็นโทษหากมีการศรัทธาอยู่ และเช่นเดียวกันความดีใด ๆ ก็มิได้ยังประโยชน์เลยหากมีการปฏิเสธศรัทธาอยู่ด้วย ดังนั้นในนิยามของคำว่าศรัทธาพวกเขามีหลายกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มญะฮีมียะฮฺ ให้ความหมายการศรัทธาว่า คือการยอมรับหรือรับรู้ด้วยใจเพียงอย่างเดียว

2) กลุ่มกะรอมียะฮฺ ให้ความหมายการศรัทธาว่า คือการเปล่งวาจาพูดออกมาเท่านั้น

3) กลุ่มฟุเกาะฮฺของมุรญิอะฮฺ ให้ความหมายการศรัทธาว่า คือการยอมรับด้วยใจและเปล่งวาจาพูดออกมาเท่านั้น ส่วนการกระทำนั้นไม่เข้าข่ายในนิยามและแก่นแท้ของการศรัทธา ทว่าเป็นเพียงผลผลิตของการศรัทธา

ข้อโต้แย้งและชี้แจงแก่กลุ่มมุรญิอะฮฺ ดังนี้

หนึ่ง อัลลอฮฺทรงเรียกการกระทำว่าเป็นการศรัทธา ดังที่พระองค์ได้กล่าวถึงการละหมาดของผู้ศรัทธาไปย้งบัยตุลมักดิส และเสียชีวิตก่อนที่จะมีการผินหน้าไปย้งกะอับะฮฺว่า

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ [البقرة: 143]

“และอัลลอฮฺมิให้การศรัทธาของพวกเจ้าไร้ผล” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 143)

หมายถึง การละหมาดของพวกเจ้า

สอง ท่านเราะฮฺลุล คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม ได้ปฏิเสธการศรัทธาออกจากผู้ที่กระทำบาปใหญ่ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและการกระทำ ว่า

لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن ولا يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن ولا ينتهب ثوبا من ثياب الناس يرفع إليه فيها أبصارهم حين ينتهبها وهو مؤمن

“ผู้ผิดประเวณีจะไม่ผิดประเวณีขณะที่เป็นผู้ศรัทธา ผู้ที่ขโมยจะไม่ขโมยขณะที่เป็นผู้ศรัทธา ผู้ที่ดื่มสุราจะไม่ดื่มสุราขณะที่เป็นผู้ศรัทธา และผู้ที่ปล้นทรัพย์สินต่อหน้าผู้คนจะไม่ปล้นขณะที่เป็นผู้ศรัทธา” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม)⁶

(กล่าวคือ หากการศรัทธาของมนุษย์ไม่เกี่ยวกับพฤติกรรมและการกระทำ เหตุใดท่านนบีจึงปฏิเสธคุณลักษณะแห่งศรัทธาออกจากพวกที่กระทำความผิดเหล่านี้ เพราะถ้าไม่เกี่ยวกันจริง ๆ พฤติกรรมดังกล่าวก็ย่อมไม่มีผลต่อความศรัทธาของพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วทุกพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับความศรัทธา ดังนั้น การทำบาปของคนเหล่านี้จึงส่งผลให้เกิดความบกพร่องต่อความศรัทธาของพวกเขาตนเอง - ผู้แปล)

บ่อเกิดของความวิบัติในความคิดของกลุ่ม “วะฮิดียะฮ์” และกลุ่ม “มูรญิอะฮ์” คือความเชื่อของพวกเขาที่ว่า การศรัทธานั้นมีหนึ่งเดียว บางครั้งมีทั้งหมด หรือบางครั้งไม่มีเลย

กลุ่มมูรญิอะฮ์ ได้ยืนยันถึงการมีศรัทธา แม้เพียงการยอมรับด้วยใจ หรือด้วยวาจา หรือด้วยใจและวาจา แม้ไม่เคยกระทำความดีใด ๆ ก็ตาม พวกเขาคือกลุ่มที่หย่อนยาน

ส่วนกลุ่มวะฮิดียะฮ์ ได้ปฏิเสธการคงอยู่ของศรัทธาเนื่องด้วยการกระทำบาปใหญ่เพียงเล็กน้อย พวกเขาคือกลุ่มที่สุดโต่ง

ดังนั้นจุดเริ่มต้นของทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน แต่ผลลัพธ์ของทั้งสองกลับย้อนแย้งกัน

6 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 2475 มุสลิม หมายเลข 57 จากหะดีษของอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

อิมามอะฮฺ (ผู้นำสูงสุด) และ ญะมาอะฮฺ (การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม)

มุสลิมทั้งหมดเป็น *อุมมะฮฺวะหิดะฮฺ* ประชาชาติหนึ่งเดียวกัน ความเป็นอยู่ของพวกเขา ภารกิจต่าง ๆ และสารแห่งประชาชาติอิสลามจะไม่บรรลุผล นอกจากต้องมีประการต่าง ๆ ดังนี้

1. จำเป็นต้องให้สัตยาบัน

ดังที่ท่านเราะสูล คืออลลัลดลอฮฺอะลัยฮิอะสสลัม กล่าวว่า

من مات وليس في عنقه بيعة مات ميتة جاهلية

“ผู้ใดที่ตายในขณะที่มิได้ให้สัตยาบันต่อผู้นำ แน่แน่นอนเขาได้ตายไปในสภาพของการตายแบบญาฮิลียะฮฺ” (บันทึกโดยมุสลิม) ⁶

2. จะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้นำในสิ่งที่ถูกต้อง

การประกอบพิธีฮัจญ์ การละหมาดวันศุกร์และละหมาดญะมาอะฮฺทั้งหลาย และวันฮีดต่าง ๆ นั้นจะต้องพร้อมกันกับบรรดาผู้นำ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนดีหรือชั่วก็ตาม ต้องให้คำแนะนำแก่พวกเขา และในกรณีที่แตกต่างกันก็ให้กลับไปสู่อัลลักรุฮานและสุนนะฮฺ อัลลลอฮฺตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ [النساء: 59]

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลลอฮฺ และจงเชื่อฟังศาสนทูตเถิด และจงเชื่อฟังผู้นำในหมู่พวกเจ้าด้วย แต่ถ้าวพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำเรื่องนั้นกลับไปยังอัลลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์ ทั้งนี้หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลลอฮฺและวันปรโลก นั่นเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไปที่สวยงามยิ่ง” (อันนิสาฮ์ : 59)

และท่านเราะสูล คืออลลัลดลอฮฺอะลัยฮิอะสสลัม กล่าวว่า

على المرء المسلم السمع والطاعة فيما أحب وكره إلا أن يؤمر بمعصية فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة

6 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1851 จากหะดีษของอิบน์ อุมร์ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุม่า

“มุสลิมจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม (ผู้นำ) ในสิ่งที่เขาชอบและรังเกียจ นอกจากเขาจะถูกสั่งในสิ่งที่ฝ่าฝืน เมื่อเขาถูกสั่งในสิ่งที่ฝ่าฝืน ก็ไม่มีการเชื่อฟังและไม่มีการปฏิบัติตามในสิ่งนั้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁷

และท่านเราะสูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังกล่าวอีกว่า

من خلع يداً من طاعة لقي الله يوم القيامة ولا حجة له

“ผู้ใดถอนตัวออกจากการเชื่อฟัง (ผู้นำ) แน่แน่นอนเขาได้พบกับอัลลอฮ์ในวันปรโลกโดยที่ไม่มีข้ออ้างใด ๆ สำหรับเขา” (บันทึกโดยมุสลิม)⁷

3. ห้ามเป็นกบฏและปรปักษ์ต่อผู้นำ

แม้ว่าพวกเขาไม่มีความยุติธรรมก็ตาม เว้นแต่ผู้นำได้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นการปฏิเสธศรัทธาอย่างประจักษ์ชัด ซึ่งได้มีหลักฐานจากอัลลอฮ์แล้ว เนื่องจากคำบอกเล่าของอุบาต๊ะฮฺ บิน อัสศอมิต ว่า

دعانا النبي صلى الله عليه وسلم فبايعناه فقال فيما أخذ علينا أن بايعنا على السمع والطاعة في منشطنا ومكرهنا وعسرنا، ويسرنا وأثره علينا وأن لا ننازع الأمر أهله إلا أن تروا كفراً بواحاً عندكم من الله فيه برهان

“ท่านเราะสูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เรียกพวกเราเข้าพบ แล้วเราก็ได้ให้สัตยาบันต่อท่าน แล้วท่านก็กล่าวในสิ่งที่เราได้ให้สัตยาบันต่อท่านว่า พวกเราจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามท่านในสิ่งที่เราชอบและรังเกียจ ในยามลำบากและยามสะดวก และยามเราถูกเอาเปรียบ และเราจะไม่ฝ่าฝืนผู้นำ เว้นแต่เมื่อพวกท่านเห็นการปฏิเสธศรัทธาอย่างประจักษ์ชัดเท่านั้น ซึ่งพวกท่านมีหลักฐานจากอัลลอฮ์แล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁷

และท่านได้กล่าวอีกว่า

إنكم سترون بعدي أثره وأموراً تنكرونها قالوا فما تأمرنا يا رسول الله ؟ قال أدوا إليهم حقهم، وسلوا الله حقكم

“แท้จริงหลังจากฉันนี้ พวกท่านจะได้พบกับบรรดาผู้นำที่ไม่ยุติธรรม และสิ่งต่าง ๆ ที่พวกท่านคัดค้าน พวกเขากล่าวว่า แล้วสิ่งใดเล่าที่ท่านจะสั่งพวกเรา? ท่านกล่าวว่า พวกท่านจงให้สิทธิของพวกเขา และจงวิงวอนขอสิทธิของพวกเขาต่ออัลลอฮ์เถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁷

ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ออกมาเป็นปรปักษ์กับผู้นำยกเว้นด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ ที่หนักหน่วงทั้งสิ้น อาทิ

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลข 7144 มุสลิม หมายเลข 1839 จากหะดีษของอิบนุ อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

7 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1851 จากหะดีษของอิบนุ อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เป็นส่วนหนึ่งจากหะดีษที่อ้างแล้วก่อนหน้านี้

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลข 7055, 7056 มุสลิม หมายเลข 1709 [4771]

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลข 7052 มุสลิม หมายเลข 1843 จากหะดีษของอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

1. ยืนยันชัดเจนด้วยความรู้และสายตาวาผู้นำได้ปฏิเสธศรัทธาอย่างชัดเจน เพราะคำพูดในหะดีษที่ว่า “เว้นแต่เมื่อพวกท่านเห็น” ดังนั้น จะยึดรับฟังเฉพาะคำกล่าวหาหรือข่าวลืออย่างเดียวไม่ได้
2. ต้องเป็นพฤติกรรม กุฟรฺ จริง ๆ เท่านั้น ไม่ใช่แค่ความชั่วหรือความเลวร้าย
3. ต้องเป็นพฤติกรรม กุฟรฺ ที่ชัดเจนโจ่งแจ้ง ไม่ใช่กุฟรฺอย่างลับ ๆ ที่ไม่ได้เผยออกมา
4. ต้องมีหลักฐานที่ชัดว่าเป็น กาฟิรฺ ตามความหมายในหะดีษที่ว่า “ซึ่งพวกท่านมีหลักฐานจากอัลลอฮ์แล้ว” ไม่ใช่แค่การคาดเดา ความเป็นไปได้ หรือเป็นประเด็นที่มีทัศนคติขัดแย้งกัน
5. ต้องมีอำนาจและความสามารถในการจัดการ ไม่ใช่ทำลงไปทั้งที่อ่อนแอแม้ว่าจะมีเงื่อนไขก่อนหน้านี้อย่างครบถ้วน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ศาสนาและผู้นับถือต้องถูกถอนรากถอนโคน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ [النساء: 77]

“เจ้าไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้คนที่เมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงยังมีมือของพวกท่านเถิด จงละหมาดและจ่ายซะกาตเถิด เมื่อสงครามถูกบัญญัติขึ้นแก่พวกเขา บางส่วนของพวกเขาก็หวาดกลัวมนุษย์เหมือนที่พวกเขากลัวอัลลอฮ์หรือมากกว่าที่พวกเขากลัวอัลลอฮ์ด้วยซ้ำ” (อันนิสาฮ์ 77)

นี่เป็นคำสั่งให้ยังมีมือในสภาพที่เราอ่อนแอ และมีคำสั่งให้สู้รบในเมื่อมีความสามารถ

เศาะหาบะฮ์ สาวกของท่านเราะสูล

เศาะหาบะฮ์ คือสาวกผู้ที่อยู่ร่วมกับท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยที่เขาศรัทธาต่อท่าน และเสียชีวิตในสภาพที่เป็นผู้ศรัทธา

บรรดาสาวกของท่านเป็นผู้ที่ประเสริฐสุดถัดจากบรรดาศาสนทูต และเป็นยุคที่ดีที่สุดอีกด้วย
ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

خير الناس قرني

“มนุษย์ที่ประเสริฐที่สุดคือยุคของฉัน”⁷

และท่านกล่าวว่า

خير أمتي قرني

“ประชาชาติของฉันที่ประเสริฐที่สุดคือยุคของฉัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม)⁷

บรรดาศะหาบะฮ์ทั้งหมดเป็นผู้มีคุณธรรม เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงคัดเลือกให้พวกเขาเป็นสาวกของท่านศาสนทูตแห่งพระองค์ และทรงขัดเกลาคิดใจพวกเขา ทรงอภัยโทษแก่พวกเขา ทรงเรียกพวกเขาด้วยคุณลักษณะอันทรงเกียรติ และทรงสัญญาแก่พวกเขา ซึ่งสัญญาที่ดีที่สุด พระองค์ตรัสว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الفتح: 29]

“มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขานั้นเป็นผู้ที่เจียบขาดต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้ที่รุกรู สุญูด โดยแสวงหาคุณความดีและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เครื่องหมายของพวกเขาจะปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา อันเนื่องจากร่องรอยแห่งการสุญูด นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในคัมภีร์เตวารอต และอุปมาพวกเขาที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อินญิล ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้มันงอกงาม แล้วก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำ

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 2652 มุสลิม หมายเลข 2533 จากหะดีษ อิบน์ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 3650 มุสลิม หมายเลข 2535 จากหะดีษอิมรอน บิน หุคัยนุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ สำนวนเป็นของอัลบุคอรียะ

ความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะสร้างความโกรธแค้นให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขา อัลลอฮฺทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีในหมู่พวกเขาว่า จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง” (อัลฟัตหฺ : 29)

และพร้อมกันนั้น พวกเขาจะมีสถานะที่เหลื่อมล้ำกันในรูปแบบกว้าง ๆ และเฉพาะเจาะจง

ความเหลื่อมล้ำในรูปแบบกว้าง ๆ มีดังนี้

1. ชาวมุฮาญิรีน (ผู้ที่อพยพจากมักกะฮฺ) มีสถานะประเสริฐกว่าชาวอันศอร (ชาวมะดีนะฮฺ) เนื่องจากพวกเขาได้รวมไว้ซึ่งลักษณะ 2 ประการ คือการอพยพและการช่วยเหลือสนับสนุน อัลลอฮฺตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخِّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾﴾ [الحشر: 8-9]

“สิ่งที่ได้จากเชลยชาวยิวนั้นเป็นสิทธิ์ของบรรดาผู้ขัดสนจากผู้อพยพ ซึ่งถูกขับไล่ออกจากภูมิลำเนาของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา โดยที่พวกเขาแสวงหาความโปรดปรานและความยินดีจากอัลลอฮฺ พวกเขาช่วยเหลืออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นคือผู้สัตย์จริง ส่วนบรรดาผู้ที่ได้เตรียมบ้านและการศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขาอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ พวกเขาจะรักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และพวกเขาจะไม่พบความต้องการในทรัพย์สินของพวกเขาในสิ่งที่ผู้อพยพได้รับ และพวกเขาจะเสียสละให้ผู้อื่นก่อนพวกเขา แม้ว่าพวกเขามีความยากจนก็ตาม และผู้ใดที่ได้รับการปกป้องตัวเองให้พ้นจากความตระหนี่ แน่ใจว่าพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (อัลหุซรฺ : 8-9)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾﴾ [التوبة: 100]

“บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง” (อัลเตบะบะฮฺ : 100)

และตรัสอีกว่า

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾^(๗)
[التوبة: 117]

“ขอสาบาน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษแก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติตามเขา (นบี) ในยามคับขันหลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเกือบจะไขว้เขว แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาเสมอ” (อัลเตาบะฮ์ : 117)

2. ผู้ที่สละทรัพย์สินของเขาในการเชิดชูศาสนาและร่วมต่อสู้ในช่วงก่อนการให้สัตยาบันหุดัยบีเยฮ์นั้น จะมีความประเสริฐกว่าผู้ที่สละทรัพย์สินและร่วมต่อสู้หลังจากเหตุการณ์หุดัยบีเยฮ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾^(๘) [الحديد: 10]

“ผู้ที่บริจาคและได้ต่อสู้ก่อนการพิชิตในหมู่พวกเขานั้นจะไม่เท่าเทียมกัน พวกเขาเหล่านั้นมีสถานะสูงกว่าบรรดาผู้ที่บริจาคและต่อสู้หลังจากการพิชิต และทั้งสองกลุ่มนั้นอัลลอฮ์ทรงสัญญาว่าจะตอบแทนด้วยความดีงาม อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ” (อัลหะดีด : 10)

3. ผู้ที่ร่วมสมรภูมิบัตร์ เนื่องจากท่านเราะสูลได้กล่าวแก่ผู้มาร่วมเกี่ยวกับเรื่องราวของฮาญิบ บิน อูบัยดะฮ์ฮ์ ว่า

إِنَّهُ شَهِدَ بَدْرًا وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غُفِرَتْ لَكُمْ

“แท้จริงเขาได้ร่วมสมรภูมิบัตร์ และอะไรเล่าที่ทำให้ท่านรู้ได้ว่า (เขาเป็นคนที่กลับกลอก) บางทีอัลลอฮ์อาจจะมองลงมาที่ชาวบัตร์ แล้วตรัสว่า พวกเขาทำตามอำเภอใจเกิด แท้จริงข้าได้อภัยโทษแก่พวกเขาแล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์และมุสลิม)⁷

4. ผู้ร่วมสัตยาบันอัลริฎวาน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾^(๙) [الفتح: 18]

7 บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์ หมายเลข 3007 มุสลิม หมายเลข 2494 จากหะดีษอะดีละฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

“ขอสาบาน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยบรรดาผู้ศรัทธาแล้ว ขณะที่พวกเขาได้ให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ (ที่หุฎัยบียะฮ์) เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ประทานความสงบลงมาแก่พวกเขา และได้ตอบแทนแก่พวกเขาซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้” (อัลฟัตหฺ : 18)

และท่านเราะสูล คืออัลลอฮ์จะลบล้างอิเวสส์ลัม กล่าวว่

لا يدخل النار إن شاء الله من أصحاب الشجرة أحد الذين بايعوا تحتها

“จะไม่มีคนใดที่ร่วมสัตยาบันได้ต้นไม้ (ที่หุฎัยบียะฮ์) เข้านรก อินชาอัลลอฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม)⁷

ส่วนความเหลื่อมล้ำในรูปแบบเฉพาะเจาะจงมีดังนี้

1. บรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ปราดเปรื่องทั้งสี่ท่าน

ที่ประเสริฐสุดหลังจากท่านเราะสูล คือ อับูบักร์ อัศศิদ্ดีก ต่อมาคืออุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ ด้วยมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์อะลิสุนนะวัลญะมาอะฮ์ ซึ่งได้บอกเล่ากันมาอย่างต่อเนื่องจากอะลียะมากกว่า 80 สาย ว่าท่านได้กล่าวบนมิมบาร ณ เมืองกูพะฮะ

خير هذه الأمة بعد نبينا أبو بكر ثم عمر

“ดีที่สุดในประเทศชาตินี้หลังจากท่านนบี คืออับูบักร์ อัศศิদ্ดีก ต่อมาคืออุมร์” (บันทึกโดยอะหมัด ด้วยสายรายงานที่ถูกต้อง และอิบนุ อบี อาติม และเชคอัลบานียุได้ยืนยันในความถูกต้องของสายรายงานนี้)⁷

และอะลียะจะไม่พ้นธงเช่นนี้ นอกจากด้วยความรู้จริง

ผู้ที่มีความประเสริฐถัดมาจากทั้งสอง คืออุษมาน บิน อฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ดังที่ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า

كنا خير بين الناس في زمان رسول الله صلى الله عليه وسلم فنخير أبا بكر ثم عمر ثم عثمان

“พวกเราได้จัดระดับความประเสริฐในสมัยของท่านเราะสูลดังนี้ คืออับูบักร์ จากนั้นอุมร์ แล้วก็อุษมาน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)⁷

และในบางสำนวนกล่าวว่า

7 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2496 จากหะดีษมุ มุบัชชีร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ

7 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 836 อิบนุ อบี อาติม ในอัลสุนนะฮ์ พร้อมตำราจริยของอัลอัลบานียุ หมายเลข 1201

7 บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลข 3655

يبلغ ذلك النبي صلى الله عليه وسلم ولا ينكره

“เรื่องดังกล่าวได้มาถึงท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮฺวะฮฺลัม และท่านก็ได้คัดค้านแต่อย่างใด”⁸

สุฟยาน อัษษะอ์รีย์ กล่าวว่า “ผู้ใดให้อะลียฺประเสริฐกว่าอับนุ บักรฺ และอุมัรฺ แน่จนเขาได้เห็นแย้งกับชาวมุฮัลลิบีนและชาวอันศอรฺ”⁸ เนื่องจากพวกเขาให้อับนุ บักรฺ และอุมัรฺ เป็นเคาะลียะฮฺก่อนอะลียฺ บิน อับฏอลิบ ซึ่งการจัดเรียงความประเสริฐของพวกเขาเช่นเดียวกับการจัดลำดับในการเป็นเคาะลียะฮฺ”

2. ผู้ได้รับแจ้งข่าวดีว่าเป็นชาวสวรรค์ ได้แก่

- 1) อับนุบักรฺ อัศศิดดีก
- 2) อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ
- 3) อุษมาน บิน อัฟฟาน
- 4) อะลียฺ บิน อับฏอลิบ
- 5) อับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ
- 6) สะอ์ด บิน อบี วักกอศ
- 7) ฎ็อลหะฮฺ บิน อุบัยดิลลาฮฺ
- 8) ซุบัยรฺ บิน เอาวาม
- 9) อับนุอัยยะฮฺ อามิรฺ บิน ญุรรอฮฺ
- 10) สะอ์ด บิน ซัยด

ท่านเราะสูลคือลัลลอลฮุอะลียะฮฺวะฮฺลัม ได้รับรองว่าทั้งสิบคนนี้เป็นชาวสวรรค์ บันทึกโดยนักบันทึกหะดีษทั้งห้า⁸ ซึ่งเป็นสายรายงานที่ถูกต้อง เช่นเดียวกันยังมีหลักฐานมากมายเกี่ยวกับการ

8 บันทึกโดยอับนุ อบี อาศิม ในอัลสุนนะฮฺ พร้อมตำราญะฮ์ของอัลอัลดานียฺ หมายเลข 1193

8 บันทึกโดยอับนุ มะอีน ในตำราจกสายรายงานของอับนุ มิหฺร็อซ หมายเลข 885 และอัลค็อฏฏาล ในอัลสุนนะฮฺ หมายเลข 528 อัลเคาะฎิบ อัลบัฆดาดี ในตำรา บัฆดาต 5/50 จากผู้รายงานเดี่ยวด้วยสำนวนว่า “ผู้ใดให้อะลียฺประเสริฐกว่าอุษมาน แน่จนเขาได้เห็นแย้งกับคนจำนวนหมื่นสองพันคน ที่ท่านนบีเสียชีวิตไปในสภาพที่ท่านได้ยินยอมและพอใจพวกเขาทุกคนแล้ว คนเหล่านั้นล้วนสัถยาบันให้กับอุษมาน”

8 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 1675 อัตติรมิซียฺ หมายเลข 3747 อันนะซะอียฺ ในอัลสุนนัษ อัลกูบรอ หมายเลข 8138 จาก หะดีษอับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ด้วยการระบุชื่อทั้งสิบ และรายงานโดยอะหมัด หมายเลข 1631 อับนุ ดาวูด หมายเลข 4649 อัตติรมิซียฺ หมายเลข 3748 อันนะซะอียฺ ในอัลสุนนัษ อัลกูบรอ หมายเลข 8162 อับนุ มาญะฮฺ หมายเลข 133 จากหะดีษ สะอ์ด บิน ซัยด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ด้วยการระบุแก่นคน

แจ้งข่าวดีว่าเป็นชาวสวรรค์แก่คนอื่น ๆ เช่น บิลาล⁸ , ซาบิต บิน กิอัยศุ⁸ และอับดุลลอฮฺ บิน สลาม⁸ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

3. สายตระกูลของท่านเราะสูลคือลัลลอฮุอะลียะฮฺวะสัลลัม

มีด้วยกัน 5 สาย ซึ่งพวกเขาถูกห้ามจากการรับทานบริจาค คือ วงศ์วานของอะลีเย วงศ์วานของญะอฺฟัร วงศ์วานของอะกีล วงศ์วานของอับบาส และวงศ์วานของฮาริษ บิน อับดุลมุฏฏอลิบ ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลียะฮฺวะสัลลัม กล่าวว่

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ إِسْمَاعِيلَ وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كَنَانَةَ وَاصْطَفَىٰ مِنْ كَنَانَةَ قُرَيْشًا وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ

“แท้จริงอัลลอฮฺทรงคัดเลือกอิสมาอีล และทรงคัดเลือกกีนานะฮฺจากวงศ์วานอิสมาอีล และทรงคัดเลือกกูร็อยฮฺจากกีนานะฮฺ และทรงคัดเลือกลูกหลานของฮาซิมจากกูร็อยฮฺ และทรงคัดเลือกฉันจากลูกหลานของฮาซิม” (บันทึกโดยมุสลิม)⁸

และท่านยังกล่าวอีกว่

أَذْكُرُكَمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي

“ฉันขอตักเตือนพวกท่านด้วยกับอัลลอฮฺเกี่ยวกับคนในครอบครัวของฉัน ฉันขอตักเตือนพวกท่านด้วยกับอัลลอฮฺเกี่ยวกับคนในครอบครัวของฉัน” (บันทึกโดยมุสลิม)⁸

และเมื่ออับบาส บิน อับดุลมุฏฏอลิบ ฟ้องท่านว่าชาวกูร็อยฮฺบางคนได้กระด้างกระเดื่องต่อลูกหลานของฮาซิม ท่านจึงกล่าวว่

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْبُوكُمُ اللَّهُ وَلِقْرَابَتِي

“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ พวกเขาจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะรักพวกท่านเพื่ออัลลอฮฺ และเพราะเป็นเครือญาติของฉัน” (บันทึกโดยอะหมัด)⁸

และคนในครอบครัวของท่าน คือเหล่าภรรยาผู้บริสุทธิ์ อัลลอฮฺตรัสว่

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: 33]

8 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 1149 มุสลิม หมายเลข 2458 จากหะดีษ อนุ สุร็อยเราะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม และมุสลิม หมายเลข 2457 จากหะดีษ ญาบิร เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

8 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 3613 มุสลิม หมายเลข 119 จากหะดีษอะนะล เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

8 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 3812 มุสลิม หมายเลข 2483 จากหะดีษสะอิด บิน อุบัยกอกศ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

8 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2276 จากหะดีษวาฆิละฮฺ บิน อัลฮัษเกาะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

8 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2408 จากหะดีษซัยดฺ บิน อัสกอม เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

8 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 1777 จากหะดีษอัลอับบาส บิน อับดุลมุฏฏอลิบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

“แท้จริงอัลลอฮ์ต้องการที่จะขจัดความสกปรกออกไปจากพวกเจ้า ใ้ผู้ที่อยู่ในบ้านนบีเอ๋ย และทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์” (อัลอะหฺซาบ : 33)

อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกพวกเขาเหล่านั้นให้แก่ศาสนทูตของพระองค์ ให้เป็นภรรยาทั้งในโลกนี้และในปรโลก และยังได้ขนานนามว่า “มารดาของผู้ศรัทธา” และภรรยาที่ประเสริฐที่สุด คือเคาะดีญะฮฺ ถัดมาคืออาอิชะฮฺ ส่วนภรรยาของท่านคนอื่น ๆ คือ เสาะดะฮฺ บินตุ ซัมอะฮฺ, หัฟซะฮฺ บินตุ อุมฺร, อุมมุ สะละมะฮฺ, อุมมุ หะบิบะฮฺ บินตุ อบี สุฟยาน, เคาะฟิยะฮฺ บินตุ หุัยย, ซัยนั บินตุ ญะหฺชิน, ญะฮฺรียะฮฺ, มัยมูนะฮฺ, ซัยนั บินตุ คุซัยมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุน

หน้าที่ของผู้ศรัทธาต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺในทุกระดับชั้น

1. จะต้องให้ความรัก ให้การสนับสนุน ขอพรให้อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขา และขอกภัย โทษแก่พวกเขา ยกย่องพวกเขา ทั้งปัจเจกบุคคล และโดยภาพรวม อัลลอฮ์ตรัสว่า

[التوبة: 71] ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

“บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงนั้น บางส่วนจากพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางส่วน” (อัลเตาบะฮฺ : 71)

และตรัสอีกว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَتِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [الحشر: 10]

“และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยให้โทษแก่เรา และพี่น้องของเรา ผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา” (อัลหฺซุ : 10)

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

آية الإيمان حب الأنصار وآية النفاق بغض الأنصار

“สัญลักษณ์ของการศรัทธา คือการรักชาวอันศอร และสัญลักษณ์ของการกลับกลอก คือการเกลียดชาวอันศอร” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย)⁸

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่อะดิยะ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่า

8 บันทึกโดยอัลบุคอรีย หมายเลข 17 จากหะดีษอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ

لا يحبك إلا مؤمن، ولا يبغضك إلا منافق

“จะไม่มีผู้ใดรักท่านนอกจากผู้ศรัทธา และจะไม่มีผู้ใดเกลียดชังท่านนอกจากผู้กลับกลอก”
(บันทึกโดยมุสลิม)⁹

2. หัวใจและลิ้นจะต้องให้ปลอดภัยสำหรับพวกเขา จากการเคียดแค้นและคิดในแง่ลบ จากการคำทอและสาปแช่ง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: 10]

“และพระองค์จงอย่าให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลหัชร : 10)

และท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลียฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

لا تسبوا أصحابي فوالذي نفسي بيده، لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً ما بلغ مدَّ أحدكم ولا نصيفه

“พวกท่านจงอย่าได้คำทอสาवของฉัน ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากคนหนึ่งคนหนึ่งในหมู่พวกท่านบริจาคทองคำเท่าภูเขาอูด ก็ยังไม่สามารถเทียบกับหนึ่งกอบมือ และครึ่งกอบมือของคนหนึ่งในหมู่พวกเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย และมุสลิม)⁹

3. ไม่วิพากษ์ในการขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา แต่จงคิดดีและแก้ต่างแทนพวกเขาว่า แท้จริงแล้วพวกเขาเป็นผู้ที่วินิจฉัย หากถูกต้องพวกเขาจะได้รับภาคผลถึงสองเท่า แต่หากผิดพลาดพวกเขาก็ยังได้รับหนึ่งภาคผล และพวกเขายังมีคุณลักษณะที่โดดเด่น คุณงามความดีมากมายที่จะลบล้างความผิดพลาดที่อาจเกิดจากพวกเขา

4. ไม่ยุ่งเกี่ยวกับแนวทางของกลุ่มชีอะฮ์อะฮ์วะฮ์ ซึ่งมีความคลั่งไคล้คนในครอบครัวของท่านเราะสูล คำทอและเกลียดชังสาวกคนอื่น ๆ และต้องหลีกเลี่ยงจากแนวทางของกลุ่มนะวาซิบ ซึ่งกระด้างและใส่ร้ายต่อคนในครอบครัวของท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮุอะลียฮิวะสัลลัม

⁹ บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 78

⁹ บันทึกโดยอัลบุคอรีย หมายเลข 3673 มุสลิม หมายเลข 2540 จากหะดีษอบุ สะอีด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และมุสลิม หมายเลข 2540 จากหะดีษอบุ สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

วะลีย (ผู้ที่อัลลอฮ์รักและคุ้มครอง)

ผู้ศรัทธาทุกคน เป็น วะลีย ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [البقرة: 257]

“อัลลอฮ์เป็นวะลียของบรรดาผู้ศรัทธา” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 257)

ผู้ศรัทธาที่มีเกียรติที่สุดคือผู้ที่มีศรัทธาความยำเกรงต่ออัลลอฮ์มากที่สุด อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَّكُمْ﴾ [الحجرات: 13]

“แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งต่ออัลลอฮ์” (อัลหุญรอต : 13)

ผู้ใดก็ตามที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์เขาก็คือวะลียผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮ์ สถานะการเป็นวะลียและความใกล้ชิดของเขากับอัลลอฮ์ขึ้นอยู่กับว่าเขาเชื่อฟังและรักพระองค์ สำนวนสถานะความใกล้ชิดของอัลลอฮ์ต่อบ่าวของพระองค์คือการที่พระองค์รักพวกเขาและมอบสิ่งดี ๆ ให้แก่พวกเขา นั่นเอง

1. วะลีย หมายถึง ผู้ศรัทธาทุกคนที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [يونس: 62-63]

“พึงทราบเถิดว่า แท้จริงบรรดาวะลียผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮ์นั้น จะไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง” (ยูนุส : 62-63)

ระดับชั้นในการเป็นวะลียของพวกเขาจะขึ้นอยู่กับระดับความศรัทธาและความยำเกรง มิใช่วงศ์ตระกูล และการแอบอ้าง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَّكُمْ﴾ [الحجرات: 13]

“แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน” (อัลหุญรอต : 13)

2. อัลกะรอมะฮฺ คือ เรื่องราวพิเศษผิดปกติวิสัยที่เกิดขึ้นแก่ผู้เป็นวะลีย เพื่อเป็นเกียรติแก่เขา และเพื่อยืนยันถึงความสัจจริงของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่เขาติดตาม

กะรอมะฮฺ มีอยู่ 2 ประเภท

1. องค์ความรู้แบบต่าง ๆ การเผยให้เห็นจากอัลลอฮฺ ความสามารถในการรู้และทำนายนิตยบุคคล และการดลจิตดลใจ

2. ความสามารถในการกระทำบางสิ่งบางอย่างและพลังอำนาจที่ส่งผลเหนือเรื่องปกติทั่วไป

กะรอมะฮฺเกิดขึ้นได้กับบรรดาอะลียะฮฺของอัลลอฮฺในประชาชาติต่าง ๆ ยุคก่อนอิสลาม หรือเกิดขึ้นกับบรรดาเศาะหาบะฮฺและตาบิอิน ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้อีกจนกระทั่งวันกิยามะฮฺ

กฎทั่วไปว่าด้วยรากฐานของอิสลามและการอ้างอิงหลักฐาน

รากฐานโดยรวมที่เราใช้เพื่อน้อมนำหลักความเชื่อ หลักปฏิบัติ และจรรยาบรรณ มาจาก 3 ประการ คืออัลกุรอาน สุนนะฮฺหรือแนวทางที่มีสายรายงานถูกต้องว่ามาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และอิจญ์มาอ์อันเป็นมติเอกฉันท์ของปวงประชาญ์บนสายธารแห่งอิสลาม รากฐานทั้งสามนี้ไม่อนุญาตให้ได้แย้งด้วยทัศนะ หรือการเทียบเคียง หรือความรู้สึก หรือการหยั่งรู้ หรือคำพูดใด ๆ ไม่ว่าของใครก็ตาม

แนวทางในการทำความเข้าใจอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ต้องอาศัยแนวทางของบรรพชนยุคแรกของอิสลาม อันได้แก่ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอร และผู้ที่เจริญรอยตามพวกเขาด้วยความดีงาม และจะต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ที่กลุ่มซูฟีเย่และกลุ่มตวรกะนิยมได้อุบัติขึ้นมา อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [النساء: 115]

“ผู้ใดที่ฝ่าฝืนศาสนทูตของอัลลอฮฺ หลังจากที่เขาได้นำได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขาปฏิบัติตามทางที่มีโทษแนวทางของบรรดาผู้ศรัทธา นั้น แน่แน่นอนเราจะให้เขาหันเหไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้ามรรคญะฮันน์ และนั่นเป็นที่กลับอันชั่วช้ายิ่ง” (อันนิสาอ์ : 135)

ปัญหาที่สะอาดบริสุทธิ์จากความคลุมเครือและอารมณ์ส่วนตัวทั้งหลายนั้น จะไม่ค้านกับตัวบทหลักฐานอันถูกต้องที่ปราศจากข้อตำหนิต่างปวง ขณะเดียวกันตัวบทนั้นคือศูนย์กลางสำหรับปัญหา มันมิใช่ตัวคัดค้านปัญหา ส่วนผู้ที่เข้าใจว่าตัวบทขัดแย้งกับปัญหานั้น คำกล่าวนั้นมาจากปัญหาที่ไม่ปราดเปรื่อง และหากเป็นเช่นนั้นจริงก็จำเป็นที่เขาจะต้องให้ตัวบทหน้าปัญหาลงเสมอ

บิตอะฮฺ หรืออุตริกรรม คือแนวทางที่ถูกคิดค้นขึ้นในศาสนา

ท่านนบี คือลัทธิลุลลอฮฺอะลยฮฺวะลล์ลัม ได้กล่าวว่า

(من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)

“ผู้ใดที่คิดค้นเรื่องอุตริที่ไม่มีอยู่ในศาสนานี้ของเรา มันจะถูกปฏิเสธ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะและมุสลิม)⁹

ในสำนวนรายงานของมุสลิมและรายงานของอัลบุคอรียะแบบตะอฺลิกในเชิงยืนยันมีระบุว่า

(من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد)

“ผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติกรงานใด ๆ ที่ไม่มีในศาสนาของเรา มันจะถูกปฏิเสธ”⁹

บิตอะฮฺมีหลายประเภท อาทิ

- บิตอะฮฺ อะเกาะดียะฮฺ คือ อุตริกรรมด้านหลักความเชื่อ เช่น ชีอะฮฺ เคาะวาริจญ์ เกาะดะรียะฮฺ และ มุรญิอะฮฺ

- บิตอะฮฺ อะมะลียะฮฺ คือ อุตริกรรมในมิติภาคปฏิบัติ เช่น การครองตนเป็นนักบวช หรือสายตระกูลต่าง ๆ

- บิตอะฮฺ อัศลียะฮฺ คือ อุตริกรรมที่เกี่ยวกับรากฐาน เช่น เมาลิด และบทชิริรที่คิดขึ้นมากันเอง

- บิตอะฮฺ อิกฺวอฟียะฮฺ คือ อุตริกรรมที่เกี่ยวกับส่วนปลีกย่อย เช่น สิ่งที่ยกกับการทำอิบาดะฮฺเดิมแต่กำหนดสาเหตุ ประเภท จำนวน วิธีการ เวลา และสถานที่ ขึ้นมาใหม่

- บิตอะฮฺ มุฆ็อลละเฮอะฮฺ คือ อุตริกรรมหนัก เช่น การชิริกและตั้งภาคีประเภทต่าง ๆ

- บิตอะฮฺ มุค็อฟพะฮะฮฺ คือ อุตริกรรมเบา เช่น การกล่าวบทชิริรเป็นกลุ่ม

- บิตอะฮฺ มุกัฟฟิเราะฮฺ คือ อุตริกรรมที่เป็นเหตุให้ออกจากศาสนา เช่น การปฏิเสธศิฟาตหรือคุณลักษณะของอัลลอฮฺ

- บิตอะฮฺ มุฟัสสิเกาะฮฺ คือ อุตริกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนที่ไม่ใช่เหตุให้พ้นสภาพออกจากศาสนา เช่น การฟังบทซบกับกลุ่มหรือเพลงต้องห้าม

9 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ หมายเลข 2697 มุสลิม หมายเลข 1718 จากหะดีษอาฮิซะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

9 บันทึกโดยอัลบุคอรียะ แบบตะอฺลิกให้หน้าหนัก ก่อนหะดีษ หมายเลข 2142 และ 7350 มุสลิม หมายเลข 1718 จากหะดีษอาฮิซะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

สิ่งที่ช่วยให้หลักศรัทธามีความสมบูรณ์

1. การสั่งใช้ให้ทำดีและยับยั้งจากความชั่ว

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران : 104]

“และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งกลุ่มหนึ่งที่จะเรียกร้องสู่ความดี สั่งใช้ให้กระทำความดีที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำความชั่วที่ชอบ และชนเหล่านั้นคือผู้ได้รับความสำเร็จ” (อาลาอิมรอน : 104)

จากอบู สะอีด อัลคุดรีย์ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮุ กล่าวว่่า ฉันได้ยินท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า

من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه، وذلك أضعف الإيمان

“ผู้ใดในหมู่พวกท่านเห็นความชั่วก็ให้เขาเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา หากไม่มีความสามารถทำได้ด้วยมือก็ให้เปลี่ยนด้วยคำพูด หากยังไม่สามารถอีกก็ให้เปลี่ยนแปลงมันด้วยใจ และนั่นคือความศรัทธาระดับต่ำสุดแล้ว”⁹

จำเป็นต้องอาศัยความรู้ก่อนที่จะทำเรื่องดังกล่าวนี้ ต้องใช้ความสุ่มनिมนวลในการเปลี่ยนแปลง และต้องอดทนต่อผลที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ลงมือเปลี่ยนแปลงแล้ว

2. มุ่งมั่นสร้างสามัคคี ขจัดความแตกแยกและความขัดแย้ง รักษาความเป็นหนึ่งเดียวและการอยู่ร่วมกัน

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَادْكُرُوا اللَّهَ عَالِمَ الْغُيُوبِ ۚ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٠٣) ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٤) ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابُ عَظِيمٌ﴾ (١٠٥)

[آل عمران : 103-105]

“และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮฺโดยพร้อมกัน และจงอย่าแตกแยกกัน และจงรำลึกถึง ความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีแก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกันแล้วพระองค์ก็ทรงทำให้เกิดความสนิทสนมกันระหว่างหัวใจของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความ

9 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 49

โปรดปรานของพระองค์ และพวกเขาก็เคยอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากปากหลุมแห่งนรกนั้น ดังการแจกแจงเช่นนี้ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงแก่พวกเขาซึ่งบรรดาโองการของพระองค์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับทางนำ และจงให้มีคนกลุ่มหนึ่งขึ้นมาในหมู่พวกเขาที่ทำหน้าที่ในการสั่งใช้ให้ทำความดี และหักห้ามไม่ให้กระทำความชั่ว คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ประสบความสำเร็จ และพวกเขาก็จงอย่าเป็นเยี่ยงบรรดาผู้ที่แตกแยกและขัดแย้งกัน หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชนเหล่านี้จะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวง” (อาลอิมรอน : 103-105)

﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ [الشورى: 13]

“พวกเขาก็จงธำรงรักษาศาสนาไว้ให้มั่นคง และจงอย่าได้แตกแยกกันในเรื่องศาสนา” (อัลซุรอ : 13) และท่านเราะสูล คือลลิลลอฮ์จะด้วยวิธีะสลัลัม กล่าวว่า

المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً وشبك بين أصابعه

“ผู้ศรัทธากับผู้ศรัทธานั้นเป็นดังอาคารเดียวกัน บางส่วนจะยึดเหนี่ยวกับอีกบางส่วน แล้วท่านก็ได้ประสานนิ้วมือของท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิม)⁹

مثل المؤمنين في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم مثل الجسد، إذا اشتكى منه عضو، تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى

“อุปมาผู้ศรัทธาในด้านความรักใคร่กัน ความเมตตาต่อกัน และความอ่อนโยนซึ่งกันนั้น อุปมาเหมือนร่างเดียวกัน หากอวัยวะใดเจ็บปวด ทัวทั้งร่างก็จะรู้สึกเจ็บตามไปด้วย จนต้องอดหลับอดนอนและป่วยไข้”⁹

3. จริยธรรมอันสูงส่ง และคุณธรรมที่ดี

เช่น ความอดทน ใจบุญ ความกล้าหาญ ชนดี การอภัย ถ่อมตน และการละทิ้งพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว การทำดีต่อบุพการี การเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ การปฏิบัติดีต่อเพื่อนบ้าน การให้ความเมตตาแก่เด็กกำพร้า คนอนาถา ผู้ยากไร้และคนเดินทางที่พลัดถิ่นมา

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيَّتِ﴾ [الأعراف: 199]

“จงรับนัยการให้อภัยแก่ผู้อื่นมาใช้ จงสั่งเสียกันในเรื่องที่ดี และจงหลีกเลี่ยงจากคนที่โหดเหี้ยมเบาปัญญา” (อัลอะอฺรอฟ :199)

9 บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลข 2446 มุสลิม หมายเลข 2585 จากหะดีษ อนุ มุซา เราะฎียัลลอฮุอันฮุ จำนวนเป็นของอัลบุคอรียฺ

9 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2586 จากหะดีษอันนุอฺมาน บิน บะซัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

จากอบู ฮัดดัดร่าฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

ما من شيء أثقل في الميزان من حسن الخلق

“ไม่มีสิ่งใดที่มีน้ำหนักบนตาชั่งมากไปกว่าการมีมารยาทที่ดี”⁹

จากอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا ، نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة ، ومن يسر على معسر ، يسر الله عليه في الدنيا والآخرة ، ومن ستر مؤمنا ستره الله في الدنيا والآخرة ، والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه ، ومن سلك طريقا يلتمس فيه علما ، سهل الله له به طريقا إلى الجنة ، وما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدارسونه بينهم ، إلا نزلت عليهم السكينة ، وغشيتهم الرحمة ، وحفتهم الملائكة ، وذكرهم الله فيمن عنده ، ومن بطأ به عمله ، لم يسرع به نسبه

“ผู้ใดก็ตามที่ช่วยปลดปล่อยหนึ่งความทุกข์ในโลกนี้ให้แก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่ง อัลลอฮ์จะช่วยเหลือปลดปล่อยหนึ่งความทุกข์ให้แก่เขาในโลกหน้า ผู้ใดก็ตามที่ผ่อนปรนการจ่ายหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่ลำบาก อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้แก่เขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ผู้ใดก็ตามที่ช่วยปกปิดไม่ประจานข้อตำหนิของพี่น้องมุสลิม อัลลอฮ์ก็จะปกปิดไม่ประจานความผิดของเขาในโลกนี้และโลกหน้า อัลลอฮ์จะคอยช่วยเหลือป่าวตราบใดที่ป่าวคอยช่วยเหลือพี่น้องของเขา ใครก็ตามที่เดินทางบนเส้นทางหนึ่งเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้เขาได้ไปสู่เส้นทางแห่งสวรรค์ ไม่มีชนกลุ่มใดที่รวมตัวกันในบ้านหลังใดหลังหนึ่งของอัลลอฮ์ เพื่ออ่านคัมภีร์ของพระองค์ และร่วมศึกษาเนื้อหาในคัมภีร์ระหว่างพวกเขา เว้นแต่จะมีความสงบลงมายังพวกเขา ความเมตตาจะปกคลุมพวกเขา บรรดาอะลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์จะพูดถึงชื่อพวกเขาให้กับบรรดาผู้อยู่ ณ ที่พระองค์ได้รับรู้ ใครก็ตามที่การปฏิบัติตนของเขาไม่ไปไหน เชื้อสายวงศ์ตระกูลของเขาจะช่วยอะไรเขาไม่ได้”⁹

9 บันทึกลงโดยอบู ดาวูด หมายเลข 4799 อัตติรมิซีย หมายเลข 2002, 2003 ส่วนวนเป็นของอบู ดาวูด ในจำนวนอัตติรมิซียมีเพิ่มเติมหลังจากนั้นว่า “แท้จริงแล้วผู้ที่มีการยาคดีจะบรรลุถึงสถานะของผู้ที่ละหมาดและถือศีลอด”

9 บันทึกลงโดยมุสลิม หมายเลข 2699

ศาสนาและวิถีดำเนินชีวิต

ศาสนาของอัลลอฮ์นั้น มีหนึ่งเดียวเท่านั้น คืออิสลาม พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [آل عمران: 19]

“แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ คืออัลอิสลาม” (อาลอิมรอน : 19)

อิสลามเป็นศาสนาของคนตั้งแต่ยุคแรกจวบจนยุคสุดท้าย อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَسْتَرْوْا بِآيَاتِنَا ثُمَّ قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: 44]

“แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์เตารอตลงมา ซึ่งในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง โดยบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้ตัดสิน” (อัล-มาอิดะฮ์ : 44)

และนี่คืออิสลามตามความหมายโดยทั่วไป ซึ่งหมายถึงการยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ด้วยการให้เอกภาพ และการสวามิภักดิ์ต่อพระองค์อย่างพิถีพิถัน และการหลีกเลี่ยงจากการตั้งภาคีต่อพระองค์

ส่วนนิยามของอิสลามในความหมายที่เฉพาะ คือ ศาสนาแห่งสัจธรรมและทางนำที่อัลลอฮ์ให้ท่านนบีผู้หมัด คือลัทธิอิสลามอะลียะฮ์วะฮ์ดัลมิล ได้นำมาเผยแพร่ อันได้แก่หลักศรัทธาที่ถูกต้อง และบทบัญญัติที่เที่ยงธรรม การกระทำที่ดีงาม และจริยธรรมอันสูงส่ง ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นสิ่งที่ยกเลิกศาสนาที่มาก่อนหน้า ดังนั้นพระองค์จึงไม่ยอมรับศาสนาอื่นอีกนอกจากอิสลามเท่านั้น พระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: 85]

“และผู้ใดแสวงหาอื่นจากอิสลามเป็นศาสนานั้น ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกตอบรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาลอิมรอน : 85)

และท่านเราะสูลคือลัทธิอิสลามอะลียะฮ์วะฮ์ดัลมิล กล่าวว่า

والذي نفسي بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أصحاب النار

“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีคนใดจากประชาชาตินี้ที่เขาได้ยินฉัน ไม่ว่าจะเป็นชาวยิว หรือชาวคริสต์ แล้วเขาตายไปในสภาพที่ไม่ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งมา นอกจากว่าเขายอมเป็นชาวนรก” (บันทึกโดยมุสลิม)⁹

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเรียกบรรดาบ่าวของพระองค์ ที่ความดีจากพระองค์ได้ประสบแก่พวกเขา มาก่อนหน้านั้นว่าพวกเขาเป็น “มุสลิม” โดยที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾
[الحج: 78]

“คือศาสนาของอิบรอฮีมผู้เป็นบรรพบุรุษของพวกเจ้า พระองค์ทรงเรียกพวกเจ้าว่ามุสลิมิน” (อัลหัจญ์ : 78)

ทว่า วิถีแห่งการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดไว้แต่แรกก็คือ มนุษย์ชอบที่จะขัดแย้งและจะแตกแยกกัน ดังที่ท่านเราะสูล คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ได้กล่าวไว้ว่า

ألا وإن من كان قبلكم من أهل الكتاب افترقوا على ثنتين وسبعين ملة وإن هذه الملة ستفترق على ثلاث وسبعين ثنتان وسبعون في النار وواحدة في الجنة، وهي الجماعة

“พึงทราบเถิดว่าชาวกัมีร์ในยุคก่อนพวกเจ้าได้แตกแยกกันออกเป็น 72 กลุ่ม และประชาชาตินี้จะแยกออกเป็น 73 กลุ่ม ซึ่งจะมีอยู่ 72 กลุ่มที่จะเป็นชาวนรก และมีเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่เป็นชาวสวรรค์ นั่นคืออัลญะมาอะฮ์” (บันทึกโดยอบูดาอูด อัตติรมิซีย และอะหมัด)¹

กลุ่มนี้ คือกลุ่มที่ปลอดภัย (ฟิรเกาะสุนาญียะฮ์) คือ อะลุลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ผู้ที่ยึดอัลกุรอาน ผู้ที่ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านเราะสูล คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ผู้ที่บริสุทธิ์จากการตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและอุตริกรรมทั้งหลาย พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีชัยชนะ ซึ่งท่านเราะสูล คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ได้กล่าวเกี่ยวกับพวกเขาว่า

9 บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 153 จากหะดีษอบู สุรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

1 บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 16937 อบู ดาอูด หมายเลข 4597 จากหะดีษมุอาวียะฮ์ บิน ออบุสฟูยาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ, อัตติรมิซีย หมายเลข 2640 อิบน์ มาญะฮ์ หมายเลข 3991 จากหะดีษอบู สุรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ, อัตติรมิซีย หมายเลข 2641 จากหะดีษอับดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา, อิบน์ มาญะฮ์ หมายเลข 3992 จากหะดีษอาฟั บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

لا تزال طائفة من أمتي قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون على الناس

“จะยังคงมีกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันที่รักษาคำสั่งของอัลลอฮ์ ผู้ที่ทอดทิ้งพวกเขาหรือขัดแย้งกับพวกเขาจะไม่สามารถให้โทษแก่พวกเขาได้ จนกระทั่งคำบัญชาของอัลลอฮ์ได้มาถึงพวกเขา ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้มีชัยชนะเหนือผู้คนทั้งหลาย” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์และมุสลิม)¹

พวกเขายังคงอยู่กลางระหว่างสองฝ่าย มีความสมดุลระหว่างการบิดเบือนของทั้งสอง และอยู่บนทางนำระหว่างความหลงผิดของทั้งสอง นั่นคือ

1. ระหว่างกลุ่มมุซิบิยะฮ์ (เปรียบเทียบกับ) และกลุ่มมุอ์อิดิยะฮ์ (ปฏิเสธ) ในเรื่องคุณลักษณะของอัลลอฮ์
2. ระหว่างกลุ่มญะบะรียะฮ์ และกลุ่มเกาะดะรียะฮ์ ในเรื่องการกระทำของอัลลอฮ์
3. ระหว่างกลุ่มมุรญิยะฮ์ และวะฮิดียะฮ์ ในเรื่องการลงโทษของอัลลอฮ์ และในนิยามของการศรัทธาและศาสนา
4. ระหว่างกลุ่มคอวาริจญ์และกลุ่มเราะฟิฎะฮ์ (ชีอะฮ์) ในประเด็นเรื่องเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

ชาวอะลิสุนนะฮ์จะห่างไกลจากแนวทางที่ตำหนิและกลุ่มชนที่หลงผิด พวกเขามีความพิเศษและเป็นที่อิจฉาเนื่องจากอัลลอฮ์โปรดปรานพวกเขา ให้พวกเขารักการศรัทธา ทรงประดับประดาการศรัทธาไว้ในหัวใจของพวกเขา และทรงทำให้พวกเขาเกลียดชังการปฏิเสธศรัทธา การฝ่าฝืน และการดื้อรั้น

﴿فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [الحجرات: 8]

“เป็นความกรุณาและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ อีกทั้งยังทรงปรีชาญาณยิ่ง” (อัลหุญรอต : 8)

وصلى الله وسلم على عبده ونبيه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

เขียนโดย ดร.อะหมัด บิน อับดุลเราะหฺมาน บิน อุษมาน อัลกอฎียฺ

1427/2/15 ฮ.ศ.

อุญัยซะฮ์ ซาอูดิอาระเบีย

1 บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์ หมายเลข 3641 มุสลิม หมายเลข 1037 [4955] จากหะดีษมุอาวิยะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ส่วนวนเป็นของมุสลิม

مركز أصول

Osoul Center
www.osoulcenter.com

9001
حاصل على شهادة
الاعتماد من الأيزو
في العمل الكروي

عرض تعريفى عن مركز أصول
ومجالاته وخدماته.. مشاهدة ممنوعة لك

osoulcenter

+966504442532

www.osoulcenter.com

นักวิชาการอิสลามได้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อหลักการศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางความพยายามในการสอนและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนได้มีการประพันธ์ตำรามากมาย ทั้งแบบสรุป แบบอธิบาย และบางส่วนก็ได้นำคำราเกี่ยวกับหลักศรัทธาของบรรพชนอิสลามที่ถูกสรุปไว้อย่างสั้นๆ มาขยายความเพิ่มเติม และบางส่วนก็เจาะจงประเด็นปัญหาหนึ่ง ๆ เกี่ยวกับหลักศรัทธา และบางส่วนก็แต่งคำราชี้แจงตอบโต้กลุ่มที่หลงผิด

ในส่วนของผู้เขียนนั้นเห็นว่าควรที่จะรวบรวมประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักศรัทธาขึ้นมา และเรียบเรียงเนื้อหาตามการเรียบเรียงของท่านเราะซูล คืออัลลิลลอฮฺอัสสลิม ในโครงสร้างหลักของการศรัทธา 6 ประการซึ่งอยู่ในหะดีษของญิบรีลคังเป็นที่ยอมรับกันดี โดยอ้างอิงตัวบทหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษเท่านั้น และภายใต้หัวข้อหลักจะมีรายละเอียดเสริมพร้อมกับผนวกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มต่างๆ ที่หลงผิดในประเด็นดังกล่าวไว้ด้วย พร้อมกับชี้แจงโต้ตอบอย่างตรงประเด็น

หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาปานกลางจุดเด่นก็คือมีความชัดเจนกระชับและง่ายถูกเรียบเรียงเป็นเรื่อง ๆ ด้วยสำนวนที่ง่ายเพื่อให้มุสลิมทุกคนได้รับประโยชน์และเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับหลักศรัทธาของบรรพชนอิสลามในภาพรวม โดยขอตั้งชื่อหนังสือเล่มนี้ว่า "หลักศรัทธาอย่างง่ายจาก อัลกุรอานและหะดีษ"

مركز أصول
Osoul Center
www.osoulcenter.com

islamic-faith.com

To Download This Book, please Visit

osoulstore.com